

NIKOLA ŠAVIJA | PAVLE SIMOVIĆ

KO JE MIROLJUB PETROVIĆ?

INSTITUT ZA IZUČAVANJE RELIGIJE

Naziv dela:

Ko je Miroljub Petrović

Autori:

Nikola Šavija

Pavle Simović

Izdavač:

Institut za izučavanje religije

www.religija.me

Dizajn korica i tehničko uređenje:

Pavle Simović

Štampa:

Donat Graf, Beograd

Drugo dopunjeno izdanje, 2026.

Sadržaj

UVOD	5
1. POČECI I STICANJE POPULARNOSTI	9
2. MAJSTOR ZA IMPROVIZACIJE I PREOKRETE	19
3. TAKO JE GOVORIO MIROLJUB PETROVIĆ	36
4. „REŠENJA“ ZA DRUŠTVENE PROBLEME	56
5. „FAKULTET“ ZA PRIRODNU MEDICINU	66
6. POPULARNI MIROLJUB VS MIROLJUB U STVARNOM ŽIVOTU.....	76
7. BORAC PROTIV „AI DEMONA“	92
8. MANIPULACIJA PROTIV BOGA I LJUDI	98
9. RAZOBLIČAVANJE KONCEPTA LAŽNE TEOKRATIJE	109
10. ZAŠTO JE POGREŠNO I OPASNO BITI SLEDBENIK MIROLJUBA PETROVIĆA?	122
DODATAK – PSIHOLOGIJA SLEDBENIŠTVA: KAKO NASTAJE KULT LIČNOSTI	131
POGOVOR	134

Ko je Miroljub Petrović

Uvod

Miroljub Petrović je rođen 22.02.1965. u Odžacima, Srbija. Na njegovom zvaničnom sajtu miroljubpetrovic.com postoje određene sažete informacije o njegovim stručnim referencama, kao i „progonu“ koji je doživeo od strane „evolucionista“ tokom svog školovanja. Na tom sajtu mogu se videti Petrovićeve knjige, te video snimci njegovih predavanja i pisma podrške.

Na Vikipediji nalazimo šire informacije gde stoji da je Petrović srpski publicista, aktivista, jutjuber, teoretičar zavere i nadržilekar. Zagovornik je naučnog kreacionizma i promoter zdravog načina ishrane. Petrović je postao poznat po svojim nastupima u intervjuima produkcije Balkan info, kod voditelja Teše Tešanovića.

Tvrđi da je poreklom iz srpskog plemena Kuča, selo Kosor kao direktni potomak kučkog vojvode Radonje Petrovića te Đurađa (Đerđa) Kastriota Skenderbega...

Završio je Rudarsko-geološki fakultet Univerziteta u Beogradu, smer paleontologija... Zbog njegovih javnih istupa kojima je negirao naučnost geoloških disciplina, Nastavno veće smera za paleontologiju je 20. juna 2000. godine zauzelo stav da mu ne treba omogućiti sticanje zvanja magistra geologije. Prekinuo je komunikaciju sa Rudarsko-geološkim fakultetom i završio studije u inostranstvu. Doktorirao je filozofiju na Univerzitetu Aleksandar Joan Kuza u Jašu, Rumunija, na temu povezivanja nauke i religije.

Miroljub Petrović je 1991. godine upoznao Dragoslava Bokana i postao član njegovog Srpskog otadžbinskog saveza. Tada je planirao da za doček Nove godine izvrši atentat na Franja Tuđmana i za te potrebe je uneo pištolj na teritoriju Hrvatske. O tome je obavestio i Bokana, koji ga je odgovorio od toga. Naredne 1992. godine je otišao u Trebinje i prijavio se kao dobrovoljac u Hercegovački korpus Vojske Republike Srpske. Bio je na trebinjsko-

dubrovačkom ratištu kod sela Cerovac, ali je, prema njegovim rečima, posle nekoliko meseci dezertirao.

Tokom 2012. godine, Petrović je posetio Holandiju. Tom prilikom je načinio jedan sarkastični šaljiv video-snimak, na koje se vide holandske brane na Severnom moru. Na tom snimku Petrović je izjavio da je došao do saznanja da grupa srpskih intelektualaca razvija plan za uništenje brana i izazivanje potopa u Holandiji, ukoliko holandske vlasti smesta ne oslobode iz pritvorskih jedinica Haškog tribunala Vojislava Šešelja, Radovana Karadžića i Ratka Mladića. Petrović na snimku predstavlja svog strica kao stručnjaka za brane. Snimak je najpre dospao na YouTube, a na televiziji se prvi put pojavio u Dnevniku Radio-televizije Vojvodine, 13. aprila 2012. godine. Nedugo potom, Ministarstvo unutrašnjih poslova Republike Srbije je po molbi Holandskog tužilaštva za borbu protiv visokotehnološkog kriminala dalo nalog Službi za borbu protiv organizovanog kriminala da uhapsi Miroljuba Petrovića i privede ga na informativni razgovor, što je i učinjeno 10. maja 2012. godine. Prilikom hapšenja nije pružao otpor, a bio mu je određen policijski pritvor od 48 sati.

Završio je kurs medicine na Institutu za originalnu medicinu u Sjedinjenim Državama. Iako je tvrdio suprotno, ovaj kurs mu nije dao zvanje doktora medicine niti mu je omogućio da pruža zdravstvene usluge. Petrović odvrća ljude od zvanične medicine, govoreći im da zvanična medicina ne može izlečiti bolesti, dok njegove metode leče čak i one bolesti koje je medicina proglasila neizlečivima. On nije doktor medicine, zdravstveni radnik ni istoričar, iako su mu ove oblasti u fokusu medijskih istupa. Godine 2019. je bio osumnjičen za nadrilekarstvo sa smrtnim ishodom pacijenta. Početkom avgusta 2022. godine optužen je za krivična dela nadrilekarstvo i nadriapotekarstvo jer su dva njegova „pacijenta“ preminula usled njegovog lečenja. U više navrata je vređao novinare koji su negativno pisali o njegovom radu i delovanju. Godine 2024. krivično je osuđen za teško delo protiv zdravlja ljudi i nadrilekarstvo

i oduzeti su mu svi „čajevi, sokovi ekstrakti i tinkture kojima je lečio ljude, među kojima su i dve pokojne osobe“.

Najavljivao je kandidaturu na parlamentarnim izborima 2022. godine u Srbiji u ime Grupe građana „Miroljub Petrović – Da se zna red“. Međutim, prema njegovim rečima, nije uspeo da skupi dovoljan broj potpisa za učešće na izborima.

Petrović je jedan od osnivača Centra za antropološke studije. Ovaj Centar se bavi problemom sekta u Srbiji.

CENTAR ZA PRIRODNJAČKE STUDIJE

Zajedno sa još nekoliko prijatelja pokrenuo je Centar za prirodnjačke studije, kao neprofitnu organizaciju sa ciljem da naučno dokaže i populariše biblijsko Stvaranje i principe zdravog života. Centar je najpre započeo svoj rad u Srbiji, a zatim u SAD.

U okviru Centra za prirodnjačke studije postoje više samoproglašanih centara i instituta, poput Instituta za prirodnu medicinu i Instituta za nacionalnu istoriju. Petrović je pokušao da osnuje neakreditovani fakultet u okviru svog centra.

Institut za prirodnu medicinu Petrović reklamira kao fakultet sa kojim se može raditi bilo gde u svetu, iako na stranici fakulteta, u delu nazvanom „akreditacija“ nigde ne navodi da li mu je ikada i koja referentna ustanova izdala akreditaciju. Iako bez akreditacije, vršio je onlajn obuku kadrova i dodeljivanje diploma i titula „diplomiranog lekara prirodne medicine“, „magistra prirodne medicine“ i „doktora prirodne medicine“. Uslov za dobijanje diplome lekara prirodne medicine na ovom fakultetu je onlajn polaganje predmeta kao što su: osnovi religije, uvod u medicinsku terminologiju, depresija, koncept prirodne medicine i dr. Ispiti se polažu elektronskom poštom, tako što studenti odgovore na pitanja koja su dobili u dokumentu preko elektronske pošte. Slično je i s Institutom za nacionalnu istoriju koju istoričari i teolozi nazivaju „fiktivni fakultet“. Nacionalnu istoriju na njegovom „fakultetu“ su „doktorirali“ pseudoistoričari poput Gorana Šarića i Stevana Tomovića.

Petrović se služi dijadom u viđenju međunarodnih odnosa. On međunarodne odnose vidi kao rezultat sukoba s jedne strane masonerije, a s druge strane katoličke crkve (jezuiti).

Iako je više puta naglašavao da njega politika u demokratiji ne zanima, Petrović komentariše političke figure i politiku u Srbiji i regionu te pruža podršku Aleksandru Vučiću. Bio je gost i govornik na događajima Srpske desnice.

Petrović je veoma posvećen očuvanju zdravlja i tela. Tvrdi da je najbolje jesti što više presnu (sirovu) hranu biljnog porekla, ali ne zalaže se za veganstvo jer koristi namirnice životinjskog porekla u ishrani kao što su mlečni proizvodi.

Od oktobra 2021. na svome YouTube kanalu je pokrenuo serijal u kome s Jovanom Petrović, njegovom drugom ženom tj. inoćom, sprema vegetarijansku hranu.¹

O Miroljubu Petroviću u više navrata su pisali dnevni listovi kao „Vreme“, „Blic“, „Kurir“ i drugi.

Petrović snima i objavljuje različite sadržaje gotovo svakodnevno, tako da se može smatrati nekom vrstom influensera. Bio je čest gost televizija Pink, Happy..., različitih podkasta, a redovno snima za „Pragmatikos“ koji vodi Saša Stanković iz Leskovca. Veliki broj ljudi je pratio njegove javne istupe, dok sadašnje „fanove“ uglavnom čini mlada populacija.

¹ Za reference o navodima vidi: Wikipedia, [Miroljub Petrović](#).

1. Počeci i sticanje popularnosti

Izreka „za dobrim konjem prašina se diže“ obično znači da uspešni, sposobni ili popularni ljudi često postaju tema ogovaranja i kritika jer privlače pažnju drugih. Ova kratka knjiga koncentriše se na pitanje da li je Miroljub Petrović zaista „dobar konj“, žrtva neopravdanih kritika koje, kako sam često ponavlja, dolaze od „satanista“ koji progone one koji pobožno žive.

Da bismo bolje razumeli profil ličnosti Miroljuba Petrovića, neophodno je napraviti kratku rekonstrukciju kako se on formirao kao ličnost u mladim godinama. Presudne su bile turbulentne devedesete godine prošlog veka, obeležene raspadom Jugoslavije i talasima nacionalizma i ekstremizma. Miroljub je jedan od mnogih koji su podlegli nacionalističkom ludilu i to ga drži sve do danas.

Prema njegovoj vlastitoj priči, 1992. se prijavio kao „dobrovoljac“ na trebinjsko-dubrovačkom ratištu. Međutim, niko od ljudi koji su stvarno bili učesnici rata na tom području u to vreme ne seća se ovog mladog viteza.

Slika levo se „pojavila“ u Petrovićevim objavama tek posle 2000. godine. Razni detalji otkrivaju da je reč o slici načinjenoj u reklamno-promotivne svrhe pored nekog zapuštenog objekta.

Sa kolapsom komunizma i opštim nesnalaženjem

ljudi u novom okruženju, svoju šansu za promociju dočekale su i razne protestantske crkve i sekte koje su u tom periodu stekle značajan priliv članstva. Među njima je i crkva Adventista sedmog dana, poznata po ekskluzivističkim stavovima da je to „poslednja crkva“ koja „drži sve Božje zapovesti“ i ima „duh proroštva“ – oličen u liku i delu gospođe Elen G. Vajt, jednog od suosnivača crkve.

Petrović, po preseljenju u Beograd, početkom 90-ih, dolazi u kontakt sa adventistima i 1993. postaje kršteni član te crkve. Krstio se tamo jer je tada verovao u to što je radio. Vođe crkve su ubrzo prepoznali njegove talente i Miroljub se uskoro počinje isticati kao mladi zastupnik kreacionizma i dobar govornik.

U okrilju crkve koja „drži Božje zapovesti“ razvija vezu i ženi se sa Gordanom Kolundžija Malešević – ženom koja je tada već bila u braku i imala jedno dete, za šta bi se po Mojsijevom zakonu išlo „pod mač“ (Ponovljeni Zakon 22:22).

Kasnije se zbog neslaganja, svojeglavosti, a verovatno ponajviše zbog sujete koja nije podnosila etiketu sektaša „subotara“ koja je počela smetati njegovom javnom imidžu, počeo sve više distancirati od crkve. Adventistička crkva je dugo tolerisala njegovo samostalno delovanje, čak i otvoreno neprijateljstvo, naravno zbog toga što je bio u stanju da svojim predavanjima animira i privuče ljude za koje su potencijalno smatrali da mogu postati članovi crkve. (Treba znati da adventističke vođe kao najveća dostignuća cene dve stvari: vrbovanje za crkvu i unosenje novca u crkvu.) Napokon je isključen iz crkve, 2010, što je bila faktički samo formalnost.

Petroviću, da bi pokazao da više nije adventista, nije bilo dovoljno da to jednostavno kaže, ili da kaže kako se pokajao što je tamo bio, nego je morao da uloži dodatni napor u kritici, pljuvanju, ponižavanju i kompromitaciji adventista, nazivajući ih sektašima i poričući da se tamo krstio. Nova priča bila je kako se tamo učlanio da bi navodno ljude izvlačio iz sekte. Ovde se jasno vidi njegova potreba za podizanjem sopstvenog rejtinga među ciljanom grupom svojih potencijalnih sledbenika po principu „moram da ponizim

drugoga kako bih se sam uzvisio“.

Bez obzira na sve to, na Petrovićevom sajtu većina autora knjiga i video materijala su upravo adventisti. Brojni seminari, kursevi (posebno iz prirodne medicine) i predavanja koje je Petrović pohađao i držao bili su kod adventista, bolje reći u najvećoj meri.

Njega je javnost upoznala još 2000. godine kada je na jednoj lokalnoj televiziji držao predavanja o biblijskom postanku sveta, zbog kojih mu je bilo onemogućeno da magistrira na Rudarsko-geološkom fakultetu u Beogradu. (On je napustio elektrotehnički fakultet i upisao geologiju kako bi se mogao „kršiti sa satanistima“ sa adekvatnom školom.)

Petrović zatim nastoji da se infiltrira u pravoslavlje, gde je bio našao prolaz na kleronacionalističkom forumu „Vidovdan“ i u emisijama na radiju „Svetigora“, dok ga nisu raskrinkali neki teolozi iz beogradske patrijaršije.

Uporedo radi na promovisanju projevrejske teologije, tačnije nekoj svojoj varijanti učenja Mesijanskih Jevreja. U svojim predavanjima počinje da oduševljava ljude predstavama o Izraelu. „Talasanje“ je počeo sa bajkama o Izraelu i kibucima, oduševljavajući svoje pratiocima da finansiraju taj njegov „projekat“. Pokreće i brojne projekte i prikupljanje donacija za selidbu u Izrael, ali pare su potrošene a planovi se izjalovili. Petrović se u međuvremenu i obrezao i obrezanju uči svoje sledbenike. Pod njegovim uticajem, mnogi su na području bivše Jugoslavije odbacili hrišćanstvo i konvertovali se u judaizam, što je Petrović i sam pokušavao. Na neuspeli „gjur“ u Londonu, glavnom centru za konverziju u Evropi, vodio je i svoju suprugu Gordanu. Čini se da Petroviću nimalo nije smetalo što je jedan od uslova konverzije u judaizam odricanje od Isusa kao Hrista ili Mesije. Takođe izgleda da je najviše bio zainteresovan za privilegije koje dobijaju novi obraćenici po preseljenju u Izrael.

Pošto mu ego nikad nije dozvoljavao da prizna svoje kontradikcije i zablude, uvek je nastojao da se prikaže „nepogrešivim“. Tako mu je „uspelo“ ono što nikom nikad nije: da napravi sintezu

pravoslavlja, adventizma i judaizma. Na taj način njegovo „ciljno tržište“ postalo je veoma široko. Stoga se u njegovim istupima mogu pronaći potpuno oprečne tvrdnje, kao na primer verovanje u trojstvo i pozivanje na Mojsijev Zakon i jevrejsku monoteističku veru, ili verovanje u istorijsko ispunjenje vremenskih proročanstava iz Danila i Otkrivenja i doslovno eshatološko ispunjenje istih, primenljivo samo na Izrael.

Kada bi splasnula euforija za jedan „projekat“, brzo bi smislio nešto drugo. S vremenom, profilisao se u populistu pričom o rušenju holandskih brana, veličanjem ratnih zločinaca i kriminalaca i sl. Uz to je izmišljao i nadograđivao detalje iz vlastite biografije, kao na primer da je bio dobar košarkaš, da se „prosvetlio“ na selu videći jednostavne i „pametne“ ljude, započevši tako promociju života na selu, što je zapravo ideja koju je preuzeo od Elen Vajt.

Petrović je isključiv, ne prihvata nikakve predloge, kritiku, drugačija viđenja i voli da omalovažava sve što se ne slaže sa njegovim stavovima, što je odlika osoba sa velikim samopouzdanjem bez pokrića. Za neke stvari ima pravo, ali većinu situacija pojednostavljuje i nudi rešenja koja u realnom životu ne bi uspela.

Miroljub igra na kartu populizma. On populizmu podređuje svoja učenja, na osnovu populizma dobija pratioce i profit na kraju. Na primer, Miroljub uopšteno napada „sataniste“, ali onda isti taj Miroljub hvali Kristijana Golubovića, Lukasa i Karleušu ili osobe koje su popularne ali oličenje nemorala. I to radi ne zato što stvarno misli dobro o njima, nego zna da imaju veliku publiku i popularnost u narodu, i neće da okreće njihove pratioce protiv sebe znajući da će mnoge pridobiti za sebe, i to se zove populizam. Populizam je recept njegovog trajanja. On će vremenom te ljude obraditi kako njemu odgovara, ali na lukav populistički način.

U to, Miroljub Petrović je opasan čovek sa negativnim uticajem na društvo. On zaljubljuje mlade i neobrazovane ljude koji nemaju pojma o životu niti o religiji i fanatizuje ih. Miroljubovi fanovi su opasni fanatici koji su u stanju da povrede osobu koja se

ne slaže sa Miroljubom. Preko interneta prete i psuju svakoga ko nešto kaže protiv Miroljuba ili nekih njegovih stavova.

Oni koji ga smatraju pozitivnom pojavom u društvu ističu da je Miroljub uticao na stotine pa i hiljade ljudi da odbace duvan, alkohol, nemoral, da se zdravo hrane, da veruju u Boga i sl. Međutim, mnogi su kroz istoriju uticali na milione, što automatski ne podrazumeva njihovu ispravnost.

Petrović je vremenom izgradio upravo ono na šta je sam nekad upozoravao u svojim predavanjima: lažni autoritet. Koristeći veštinu manipulacije, cenzurisanja i površne argumentacije koja nikad ne zalazi u suštinu određenog predmeta, on tako stvara utisak nadmoćnosti i „sveznanja“, dok u isto vreme zadržava svoje „fanove“ u stanju površnog znanja ili neznanja. Ovo je veoma lukava strategija. Time je svojevremeno isprovocirao pojavu „Čak Norisa“ na svom forumu, što ga je nateralo na još jaču cenzuru i banovanje korisnika.

Pored stalnog banovanja članova koji ne podržavaju njegove stavove o Jevrejima, trećem hramu, „raju“ u Izraelu itd., Petrović

sistematski i proračunato uklanja sve one postove ili njihove delove koji mogu pokazati da nije u pravu i raskrinkati njegove teorije. On to radi tako vešto da se čitaoci foruma (naročito novi) navode na pomisao kako ubedljivo dobija svaku diskusiju i ima argumente na svojoj strani. Da li će ga na kraju „Čak Noris“ privesti pravdi, ostaje da se vidi.

Kako je njegovo udaljavanje od izvorne religioznosti postajalo sve ozbiljnije tako je dobijao na popularnosti kroz niz svojih „projekata“ i reklamiranja svega i svačega, bukvalno kao na buvljoj pijaci. To se može lako zapaziti jednim skrolovanjem stranice foruma Centra za prirodnjačke studije (obratite pažnju na banere).² Čega god se dohvatio, Petrović je to na neki način pretvarao u biznis i izvlačio ličnu korist, koliko god to izgledalo bizarno.

Da bi što bolje materijalizovao svoje delovanje, Petrović je pokrenuo saradnju sa raznim sumnjivim tipovima, šarlatanima i pseudo naučnicima, „otvorio“ veliki broj „fakulteta“, među kojima

² <http://www.creation6days.com/diskusije/news.php>

je dominantna prirodna medicina (jer donosi najveći profit), iz kojih izlaze „doktori“ kao na fabričkoj traci.

Posezanjem za velikosrpskim nacionalizmom i mitomanijom, tipičnim duhovnim otrovima ovog podneblja, Petrović je izgubio svaki dodir sa zdravom duhovnošću. Na tom kursu veličanja svakojakih sumnjivih likova i bavljenja pseudo istorijom prošao je od obnove Dušanovog carstva do Velike Ilirije.

Ono što premošćava jaz između njegove pretežno protestantske teologije i pravoslavnog mentaliteta je upravo religijski fašizam. I baš kroz takvu priču pridobija mlade neobraćene osobe kao svoje fanove. Na sve to je stavio tačku otvorenom podrškom vladajućem režimu Aleksandra Vučića, držeći se ipak svoje ultra „desničarske“ pozicije koja, uz „plemičko poreklo“, najefikasnije doprinosi održavanju imidža „viteza“ sa „mačem“ u ruci za „sataniste“ od kojih su naravno „najveći“ njegovi lični protivnici ili oni koji su ga raskrinkali.

Teško je odrediti da li je Petrović u svojim radikalnim stavovima i spremnosti da manipuliše samo dobar glumac ili pak šizofrenik koji bi činio isto što i srednjovekovna crkva da se dočepa vlasti.

Petrović ne bira sredstva da dođe do nekog svog zacrtanog cilja. Za to je spreman da se služi svim i svačim tako da u tom svom cilju koristi i ljude.

Nacionalizam i podrška vladajućem režimu otvorili su Petroviću pristup na televizijama sa velikom gledanošću, kao što su Happy i Pink. Pored toga, on gotovo svakodnevno snima video klipove kojima se promovise i zabavlja fanove, pri tom delujući i kao influencer/reklamer za različite lokalitete, firme, pojedince, restorane, itd.

Karakterišu ga fiks ideje (na primer, obnova Dušanovog carstva ili „teokratije“) u koje ni sam ne veruje, ali zna da to može navesti ljude na fanatizam i bunt, što je odličan mehanizam kroz koji se vrši uticaj na mlade koji su njegova glavna ciljna grupa.

Ukoliko proceni da mu ide u korist prikloniće se svakoj vlasti,

iako zna da su te osobe bezbožnici, koristiće ih sve dok mu pružaju zaštitu da ne bude sankcionisan zbog malverzacija. Zato je Petrović lukavo inteligentna osoba koja ima jako dobru pronicljivost i procenu. Iako neprekidno morališe, moralne vrednosti su delimično očuvane kod njega, što može brzo zapaziti svako ko ga lično malo bolje poznaje. Moralisanje i hvalisanje idu zajedno u paketu promovisanja njega kao javne ličnosti i njegovog „koncepta“.

Retko se preispituje jer je samoubеđen da Bog radi preko njega i da nema jačег igrača na prostorima bivše Jugoslavije od njega. Karakteriše ga jaka ličnost ekscentrične prirode jakog ega, sujete i oholosti, kao i želja za slavom, više nego za materijalnim stvarima. On je osoba koja nikako ne voli da čuje istinu i kritiku, brzo se ljuti, posebno kada očekuje nešto od vas. Veoma brzo će „precrtati“ neku osobu kada proceni da nema (više) koristi od nje. Ali isto tako zna i da bude u dosta dobrim odnosima sa ljudima koji su mu potrebni zarad njegovih ciljeva.

2015. godine seli se na staro porodično imanje u selu Petrovac kod Leskovca. Supruga Gordana nije preferirala život na selu i radije je ostala u Beogradu, dok su njihovo troje dece dosta vremena provodili s Miroljubom, sve do njegove ponovne ženidbe. Dotle su na njegovom imanju služili mladići željni da se nauče „pravim stvarima“ od svog učitelja i idola.

Sa ustima punim „promocije Mojsijevog zakona“ i „teokratije“, Petrović se oženio i drugi put sa devojkom od koje je stariji više od 30 godina, Jovanom Gradinovački iz Zrenjanina, s kojom je avgusta 2020. dobio sina Mihajla. Jovana je došla kod Miroljuba kao učenica kod mentora, ali kad se uspostavio odnos među njima, ostali „šegrti“ su rasterani. Ovo je poligamni tip braka tako da se Jovana može tretirati kao njegova inoča. Petrović je ovu vezu duže skrivao od javnosti dok se fanovi ne naviknu da se „budala ženi jednom, a pametan više puta“ (Veroljub Petrović, otac našeg „junaka“). Drugi brak je svakako uvećao njegove izdatke, a time i potrebu da manipulativnim načinima dolazi do više novca.

KARAKTERNE MANE I ETNIČKI KOMPLEKSI KAO POKRETAČ JAVNOG IMIDŽA MIROLJUBA PETROVIĆA

Od karakternih osobina sve kreće.

Kako smo već naveli, Petrović je počeo svoju javnu karijeru u Adventističkoj crkvi – ekskluzivistički profilisanoj sekti koja za sebe smatra da je „Poslednja crkva“ i „Božji narod ostatka“. Ali to su duhovne kategorije koje mogu da hrane ego samo na tom nivou.

Petroviću, kao umišljenom egocentriku, to nije bilo dovoljno. On je želio istaći i promovisati sebe pa se sve više odvajao od adventista i usvajao ideje o „posebnosti“ koje su materijalno opipljive. Tu se uklopila spekulativna teologija o Jevrejima kao Božjim izabranicima i zatim ušla u isti sklop kao savremeni cionizam. Petrović počinje da hvali i ističe Izrael, istovremeno pokušavajući da se i sam „ugura“ i promoviše kao Jevrejin.

Ali to je bilo jako teško spojiti sa albanskim poreklom i srpskim nacionalizmom. Zbog toga je njegov nacionalistički narativ postao mešavina pseudo istorije sa elementima fantastike (priča u koje niko normalan ne bi poverovao). Nastojeći da što više da na kredibilitetu sebi i svom poreklu, on godinama pravi konstrukcije koje nemaju dodira sa realnošću. Tako hrani sujetu i ego jer negde u dubini duše zna da je loša osoba kojoj je neophodno pokajanje. Javno talasanje ga upravo i drži u stanju iluzije i onemogućava ono što mu je najpotrebnije: poniznost i pokajanje.

Tipični Jevrejin – nacionalno i ideološki nabeđen čovek da je iznad svih drugih, dok je istovremeno beskrajno sebičan i podređen samo svojim interesima – potpuno se podudara sa profilom ličnosti Miroljuba Petrovića. I tu dobija materijalizaciju koju mu Adventistička crkva nije mogla ponuditi pošto njihova „ekskluzivnost“ ne ide dalje od unutrašnjeg kruga sekte.

Umišljeni elitizam adventista on podiže na veći nivo i tako nastupa u javnosti sa svojim predavanjima, „projektima“ i privatnim pokušajima da se progura u sfere interesa. S druge strane, nacionalističkim i ekstremističkim pričama guši vlastite strahove i

slabosti, zajedno sa etničkim kompleksima. I sam Miroljub postaje junak, ali samo u čoporu.

On na svoje saradnike gleda kao na potrošni materijal koji će mu u tom trenutku poslužiti. On jednostavno želi da profitira ili ostvari svoje zacrtane interese. Saradnik zauzima status nešto viši od običnog „goja“ jer je iskoristiv dok god je to moguće (često su glavni „saradnici“ bili baza za finansiranje).

Petrović administrira sajt pod nazivom „debilana.info“. Nema sumnje da on na tu omladinu zavedenu kultom ličnosti³ gleda kao na debile. Ali oni su mu neophodni za hranjenje ega, kao publika i kao sledbenici.

Način kako se ophodi prema svojim „fanovima“ otkriva da Petrović neprekidno hrani ego i sujetu tako što ponižava „zabludele“ poštovaoce svog kulta ličnosti.

U reakciji druge strane – kultista – dolazi do svojevrsnog fenomena: oni počinju mazohistički da „vole“ izivljavanja svog gurua a zatim i sami usvajaju slične obrasce odnosno oponašaju svog idola, njegov način govora, tikove, umišljenost...

Tako je Petrović sve svoje karakterne mane uvio u pseudoteološke, nacionalističke, lažno moralističke i razne druge pseudo oblande kojim decenijama truje svoje pratiocce u regionu.

³ Za više informacija vidi dodatak „Psihologija sledbeništva: kako nastaje kult ličnosti“.

2. Majstor za improvizacije i preokrete

Miroljub Petrović je poznat kao šarlatan koji jako brzo i domišljato improvizuje ili čak izmisli i slaže nešto dok govori. Naravno svaka priča ili preokret koji napravi prilagođeni su njegovim trenutnim interesima.

Da bismo ovo ilustrovali, navešćemo nekoliko primera.

KONTRADIKTORNE IZJAVE O FARAONU SEMIRU OSMANAGIĆU

Semir Osmanagić (1960), samozvani arheolog, koji je 2005. godine proglasio brdo Visočica pored mesta Visokog za piramidu ilirskog porekla, staru desetak hiljada godina, uz medijsku kampanju ogromnih razmera, brzo je postao opštepoznat i razvio arheološki turizam. Petrovićevi komentari na račun Osmanagića i njegovog delovanja isprva su bili negativni.

„Semir Osmanagić se bavi, razumeš, jogom, meditacijom, prizivanjem demona... to je onda problem. Tamo gde prizivaš demone može da ti doleti kometa, tako da leti perje, bato.“

„Cela ta priča koja se priča i koju priča Semir Osmanagić i mnogi njemu slični, to je jedna okultistička priča... Oni vole misterije, oni vole energije, oni vole demonska čuda...“ S druge strane, Osmanagić je imao reči hvale za Petrovića.⁴

Nakon mirisa novca i noćenja s doručkom kod Semira Osmanagića, Miroljub Petrović je počeo hvaliti tzv. bosanske piramide za koje je ranije govorio da ne postoje, a obmanjivanje naivnih i bolesnih i rituale koji se tamo praktikuju nazivao satanskim.

„Ja sad uopšte ne gledam to što radi Semir Osmanagić kroz piramide, niti se bavim njim pričajući o piramidama, da li jesu, da li nisu. To je potpuno nebitna priča. Ti kad dođeš tamo, ti si dole iz ptičje perspektive (??), i svi ti objekti o kojima se priča, ti ih

⁴ <https://youtu.be/0s9ZYuRojok?si=jt9wFgrRYt4qkiyP>

praktično i ne vidiš.“

Na pitanje voditelja *Podcast Inkubator* kako mu je bilo u Visokom, Petrović odgovara:

„Bilo je fenomenalno, čoveče. Šta radi onaj Semir Osmanagić, svaka mu čast. Pazi, bez dinara podrške od bilo koga, sam je napravio... To ti je drugi najposećeniji lokalitet u Bosni i Hercegovini posle Međugorja, sa tendencijom da pretekne čak i Međugorje. Stalno ulaže i investira, ima preko sto zaposlenih, radi, organizuje skupove, dolaze ljudi iz celog sveta... Semir radi posao. Pazi, Novak Đoković kad je bio tamo, zapalio se, napravio kuću kod njega... koliko je ono dobro urađeno. I onda je moja žena kad je videla, ona nije bila sa mnom, nije mogla da ide, ali kad je čula šta je uradio ovaj Semir Osmanagić, kaže: pa to sam ja htela ceo život da uradim. Rekoh, evo ti pa pravi.“⁵

Petrović je reklamirao „faraona“ govoreći: „Dragi prijatelji, ako hoćete da uživate u životu i usrećite svoju ženu, dođite u park prirode Ravne kod Sarajeva koji vodi moj prijatelj Semir Osmanagić, da vidite kako se žena usrećuje... Ovo je raj na zemlji.“⁶

Čak je i održao predavanje u Osmanagićevom centru obraćajući se publici sledećim rečima: „Ova predavanja koja se organizuju nisu na talasnoj dužini na kojoj se ja nalazim, ali izuzetak je Semir Osmanagić koji je zaista napravio jedno veliko delo, veliku stvar o kojoj ću ja danas da pričam...“⁷

Petrović sada tvrdi da je „grandiozni Semir Osmanagić, nivo Kulina bana, kralja Tvrtka, vojvode Hrvoja Vukića Hrvatinica, kneza Miroslava i ostalih prosvetitelja u svetskoj istoriji.“

CETINJE OD „USTAŠKOG LEGLA“ POSTAJE „DRUGI JERUSALIM“

Na pitanje jednog učesnika CPS foruma da li bi išao u „oslobađanje srpskih zemalja“, Petrović je 31.07.2010. odgovorio:

⁵ <https://youtu.be/aL4ZEBRx3RY?si=rOidxASG9GALL6Gy>

⁶ https://www.tiktok.com/@miroljub_teokratija/video/7293933631981096198

⁷ https://www.tiktok.com/@sveto_ilirsko_carstvo/video/7406949963856481542

„Kada bi se Srbi u Srbiji okrenuli Bogu i kada bi došlo do oslobođenja Srbije od okupatora (EU i međunarodne zajednice u kojima je duh papstva i koje vode jezuiti), i kada bi se stvorila država na pravdi i moralu kao što je to bilo u vreme cara Dušana, i kada bi ta država bila vođena od strane Boga kao u vreme cara Dušana (takva država nije savršena, ali je bliska Bogu i napreduje), sigurno je da bi jedan od prioriteta takve države bio da se oslobode srpske zemlje od papskog okupatora. Srpske zemlje su otprilike u granicama ‘Karlobag-Ogulin-Karlovac-Virovitica’.⁸ Ako bih se ja tada nešto pitao, pozvao bih sve stanovnike koji žive na tim teritorijama, a nisu Srbi, da se privremeno presele u najbliža srpska sela i gradove, a ostalima, koji neće, ponudio bih da napuste te teritorije. One koji bi ostali da brane papsku okupaciju počistio bih kao što je Isus Navin počistio Hanance. Mislim da bih **Split spalio do temelja** i doneo zakon da u njemu niko nikada više ne može da živi, kao što je današnji Vavilon. Dakle, **to ustaško leglo bih zatro, kao i grad Cetinje...**

Evo, iskreno sam ti rekao šta bih uradio. Naravno, ja danas nisam u potpunosti slobodan da se krećem po Srbiji, a kamoli da idem da spasavam braću u Dalmaciji ili Zagorju od papske okupacije.“⁹

Međutim, Petrović je negde 2024. potpuno promenio priču i sada je Cetinje „Evropski Jerusalim“, „гнездо junaka“ i sl. gde navodno namerava da se preseli. Ivan Crnojević, osnivač Cetinja, je naprasno izbio na čelo top liste „najvećih junaka“ svih vremena. Čak je najavio da izlazi sa „najvećim projektom ikada“: da kopira cetinjski manastir i posadi ga posred Izraela kao predstavništvo Ilira, najboljih pripadnika jevrejske nacije.¹⁰

⁸ Petrović je promoter četničkog pokreta i jedno vreme bio član desničarske stranke „Dveri“ Boška Obradovića, kao i Srpske radikalne strane Vojislava Šešelj. Zatim je uspostavio saradnju sa Mišom Vacićem, čelnikom Srpske desnice.

⁹ https://www.creation6days.com/diskusije/forum/viewthread.php?thread_id=4&rowstart=14360

¹⁰ <https://youtu.be/Me0Ocpf0sfA?si=ujzQeuke0tIkETlb>

Pitanje je treba li ovo shvatiti kao komediju ili zapravo ima nameru da (po ko zna koji put) ozbiljno isprazni novčanike svojim fanovima i na kraju ih obavesti da je „sve završio“ ali, avaj, nisu uspjeli da dobiju građevinsku dozvolu.

Postoji i kratki video klip sa njegovim potpuno kontradiktornim izjavama o Cetinju: Miroljub Petrović – Zašto mi nisu dragi Cetinjani.¹¹

OD ZALAGANJA ZA SKROMNU ODEĆU DO SKUPIH KOSTIMA

Do pre nekoliko godina Petrović je zagovarao biblijski narativ o poreklu odeće i to povezivao sa padom čoveka u greh i pobunom. Odeća je simbol izdaje Boga. Odatle proizilazi da oni koji se takmiče da nose što skuplju i raskošniju odeću zapravo se takmiče ko će biti veći izdajnik.¹²

Sam Petrović se uglavnom pridržavao svoje priče sve dok nije došao do ozbiljnijeg novca. Tada se menjaju stvari i on počinje da kupuje skupocene kostime i nacionalne nošnje. Samo crnogorska nošnja koštala ga je 5 hiljada eura, a poseduje još nekolike.

Uglavnom, sada očito nema problema sa skupom garderobom, putovanjima i trošenju novca na „nepotrebne stvari“.

Kao veliki borac za Mojsijev Zakon i protivnik paganizma, Petrović učestvuje na krsnim slavama, a objavio je i snimak proslave Badnje večeri „sa braćom“¹³ i selfi ispod manastira Ostrog.

SELIDBA U „OBEĆANU ZEMLJU“ I POZIV DONATORIMA

U nizu „projekata“ koje je pokrenuo, jedan od najspektakularnijih bio je preseljenje u Izrael, zajedno sa „saradnicima“ i izdašnim donatorima kojima su obećane posebne privilegije.

Objavu sa foruma CPS-a od 30/11/2014 prenosimo u celosti:
„Evo jednog obaveštenja, koje bi nekim članovima foruma i

¹¹ <https://youtu.be/QlrTr2Kf3IM?si=KiD7NE2MjEmao8o7>

¹² https://youtu.be/U_1IUISNSMQ?si=PpFGx447V_yqewr7

¹³ https://youtu.be/r29NOflwlyg?si=LVE84Wol_By3NJpL

posetiocima moglo da bude od koristi. Kao što sam ovde više puta napomenuo, i potrudio se da argumentovano pokažem, država Izrael je neka vrsta Nojeve barke za poslednja vremena koja su pred nama. Ne samo da Biblija o tome govori, već i brojna svedočanstva onoga što se tamo dešava (zadnje što smo videli je predavanje Nehemije Gordona o Jom Kipurskom ratu, a za koji dan će biti postavljen preveden video ‘Čuda u Gazi’) iz čega može jasno da se vidi da Bog brani Izrael i one koji tamo žive na poseban način, i da će braniti i u budućnosti, kao što je obećao u Bibliji.

Ekipa CPS-a, koju ja predvodim, planira da realizuje projekat kojim bi se olakšao dolazak u Izrael ljudima sa naših prostora. Ja sam govorio o tome kako danas može da se živi u Izraelu sa legalnim papirima, i te opcije nisu prihvatljive mnogima jer je u svakom od tih slučajeva potrebno dosta novca ili dosta vremena (dosta novca za naše prilike).

Jedna od opcija koja je sada aktuelna jeste da se registruje firma u Izraelu preko koje bi mogli da se zaposle ljudi sa naših prostora, i da se na taj način srede papiri. Posto je CPS postao dosta poznat u svetu, pogotovo zahvaljujući našem radu u okviru medicine, dobili smo ponudu za otvaranjem predstavništva našeg centra u Izraelu. Plan je da se izvrši registracija našeg centra u Izraelu, i da se u okviru njega rade svi projekti koji se sada rade (medicina, kreacionizam, organska proizvodnja...), što bi uključivalo izdavanje knjiga na hebrejskom jeziku, otvaranje lečilišta (Lifestyle centra), internet televizije, i dr., a kada se posao razvije (što može da bude vrlo brzo), da se u posao uključe ljudi sa naših prostora koji su nama teološki bliski, i da im se omogući da dođu, žive i rade u Izraelu, što znaci da im se sredi radna dozvola i sve ostalo što je potrebno.

Ono što je važno jeste da se krene sa projektom, pa kada ljudi u Izraelu budu videli rezultate našeg rada, smatram da neće biti nikakvih problema da se srede papiri za sve ljude za koje mi budemo garantovali.

Ja sam planirao da zajedno sa mojim najbližim saradnicima samostalno krenem u realizaciju tog projekta, ali stvari se ne odvijaju brzinom kojom bi mi hteli jer je u pitanju malo veći projekat za koji je **potrebno malo više finansijskih sredstava, reda veličine nekoliko desetina hiljada evra**. Projekti koje smo do sada radili su bili mnogo jeftiniji, od par stotina, do par hiljada evra, a ovo je nešto ozbiljnije i veće. Dakle, u pitanju nisu ogromna sredstva. **Svako ko ima stan u Beogradu mogao bi prodajom stana da finansira ceo projekat.**

Mi imamo određena sredstva, ali smo došli na ideju da na ovom forumu iznesemo predlog projekta i da pozovemo zainteresovane da se uključe u realizaciju projekta.

Šta to praktično znači? Kako da se neko uključi?

Ukoliko neko proceni da je u pitanju dobar projekat i **želi finansijski da ga podrži, takve osobe bi imale prednost u pozivu da rade za naš centar u Izraelu i sređivanju papira za takav rad.**

Da podsetim, svi saradnici CPS-a su potpuno nezavisne osobe koje imaju svoj privatan biznis. Neko od njih pravi tinkture, neko leči ljude, neko prodaje knjige, neko proizvodi mladi ječam, neko organsku hrani ili lekovito bilje, neko radi kao prevodilac itd.

Dakle, naši najbliži saradnici su oni koji su nezavisni od sistema. Postoje i oni koji su još uvek zavisni od sistema, i koji možda nemaju snage da budu potpuno nezavisni, ali mi i na njih računamo, jer uvek će trebati poštteni i vredni ljudi koji će hteti da rade za platu.

Naš cilj je da u nekoj bliskoj budućnosti napravimo neku komunu, ili selo u Izraelu, gde bi okupili ljude sa naših prostora koji bi prevashodno živeli i radili u prirodi da obezbede ono što je najosnovnije za život, a pored toga mogu da se bave čime žele. **Nešto slično Amišima**, ali na savremeniji i bolji način.

Da bi projekat mogao da se pokrene, potrebno je da nekoliko njih malo više povuče u početku, da povuče i intelektualno i **finansijski**, a posle će biti pripremljen teren da i oni slabiji mogu da se

pridruže.

Dakle, svi oni koji su zainteresovani da pre svega finansijski pomognu ovaj projekat, i da **kao donatori steknu određen privilegovan status** u sređivanju papira od strane CPS-a u Izraelu, mogu da mi se jave na privatnu poruku ili e-mail: cps.kontakt@hotmail.com

Ono što svim donatorima nudimo jeste da će im sredstva koja budu uložili u projekat biti vraćena kada se projekat pokrene, a ja očekujem da bi to moglo da bude veoma brzo. Dakle, u pitanju nije donacija bez povratka, već donacija kao vrsta beskamratne pozajmice.

Ja i moji saradnici se do sada nismo štedeli da uložimo sve što smo mogli za napredak svih članova i posetioca foruma, ali to u ovom slučaju nije dovoljno. I možda je to dobro, jer će to biti prilika da se i drugi uključe. Možda su stvari sazrele do tog nivoa, jer ovaj forum okuplja veliki broj ljudi, **a ja tvrdim da je ovaj forum mesto okupljanja intelektualne elite Balkana, i mnogo šire.**

Treba još dodati da ukoliko se jednoj osobi srede papiri da je zaposlen, onda na osnovu njega njegovi članovi porodice mogu da dobiju papire.“

Pogađate, od selidbe nije bilo ništa, a predvodnik „intelektualne elite Balkana“ se elegantno izgubio kroz neke druge priče i „projekte“. Kad izgubi podršku i poverenje jedne grupe sledbenika (ili saradnika), on brzo vrbuje druge.

OD OŠTROG PROTIVLJENJA ŽIVOTU NA ZAPADU DO ZAPOŠLJAVANJA U NEMAČKOJ

Petrović je godinama poznat kao veliki protivnik „evro-atlantskih integracija“ i uopšte života u zemljama zapadne Evrope kao i Americi. Isticao je da je u tim zemljama život kao u Sodomu i Gomu, da su ljudi zombirani, bolesni, omladina „razvaljena“ i „razbucana“, deca od naših gastarbajtera isto tako, deca se ne mogu sačuvati, navlače se na bolesti lokalnih satanista... U Americi ne možeš da vidiš normalnog čoveka, polugoli, drogirani...

Uvođenje balkanskih zemalja u EU ili NATO je vođenje

sopstvenog naroda Sotoni na oltar ili na klanje.¹⁴

Dana 24/04/2019, Petrović na svom forumu odgovara jednom članu koji konstatuje da na Zapadu postoji neka perspektiva za rad i zaradu: „...Treba da znaš da živimo na planeti gde ljudi hoće zlo, destrukciju, nemoral, a pare su im najvažnije u životu. U demokratiji, ako kreneš da praviš malo veće pare, odmah te skeniraju i pozivaju da se učlaniš u neko tajno društvo, stranku ili da plaćaš reket. Ako nećeš, onda ćeš loše da prođeš. To su pravila igre u demokratiji. Ali to nema veze sa nama. Mi (koji nismo opsednuti novcem i milionima) možemo da uživamo na komadu svoje zemlje, i to za džabe. To na Zapadu nije moguće jer su porezi i životni troškovi ubitačni. Ja ne kažem da je stanje u Srbiji i RS sjajno, ali je idealno u poređenju sa Zapadom i samo neznalice i neradnici mogu da trče na Zapad da traže sreću. Onaj ko zna nešto da radi, može da živi ko car u Srbiji i RS jer je ovde sve jeftino, nemoral je još daleko od onog na Zapadu, a što se tiče izbora i krađe, to me ne zanima. Time se Bog bavi i On postavlja svaku vlast. Vlast u Srbiji i RS je patriotska, u smislu da ne hapsi i ne dira patriote, svako može da živi po svome (na žalost, to mogu i ustaše, kao goveđa opozicija), i nema razloga da neko kuka kako se ovde loše živi. Mogu da kukaju samo buzdovani koji čekaju da im neko organizuje život i da o njima brine kao o invalidima, kao što je to slučaj na Zapadu.“

Dana 30/08/2016, član foruma pod korisničkim imenom „split“ opisuje šta je video na Zapadu: „Tamo sam se totalno uvjerio u život ljudi sa naših prostora i općenito stanje, konkretno Austrija i Njemačka. Stanje je takvo da je zapad totalno razvaljen. Ljudi hodaju ko zombiji. Životinje, mačke i pse drži većina po stanovima i kućama a stanovi i kuće unutra smrde samo tako od tih životinja (uvjerio se). S jedne strane imate ekstreme situacije, žene i muškarci totalno istetovirani hodaju, igraju pokemone itd., a sa druge strane Turke i tamnopute Arape koji bauljaju po ulicama besciljno ili divljaju sa autima. Ljudi sa naših prostora samo su se zadali u novac,

¹⁴ https://youtu.be/7rXUshv-DwY?si=MhdHG_MzFHYtcg3O

to im je glavna preokupacija tko će neku nekretninu kupiti itd., uglavnom samo NOVAC. Djecu i ne vide a djeca po cijeli dan igrice igraju...”

Petrović odgovara: „Hvala Bogu da su ti se oči otvorile. Pa o tome godinama pričamo ovde i iznosimo dokaze. To je svet zbog kojeg ljudi menjaju veru i naciju, i najmučkije lažu i ubijaju one koji im kažu da su bolesni i nemoralni. Na žalost, ostali su retki pojedinci koji se bore protiv tog i takvog sveta. Ali, tu je Bog koji sve vodi i zbog čijih obećanja znamo da ćemo da pobedimo samo ako ostanemo verni i na nogama, i ne pokleknemo da budemo kao oni.“

Da li je Petrović „pokleknuo“ u međuvremenu?

U video objavi na svom kanalu, od 22. novembra 2025. pod naslovom „Posao u Nemačkoj za medicinske radnike“,¹⁵ Petrović reklamira zaposlenje za medicinske radnike u Nemačkoj. On uverava potencijalne gastarbajtere da uslovi za dobijanje posla uopšte nisu teški, a dovoljno je i najosnovnije znanje nemačkog ili engleskog jezika. Sve je to pokrenuo „jedan njegov prijatelj“ preko web sajta. Hoće li Petrović imati neki procenat od toga? Zar ovo nije slanje omladine iz „debilana“ na „oltar Sotoni“? I kapitulacija „najvećeg srpskog junaka iz Crne Gore“.

PETROVIĆEV NEUHVATLJIVI IDENTITET

Kao što je već rečeno, Petrović tvrdi da je direktni potomak kučkog vojvode Radonje Petrovića, guvernera svih Brda, oca „egzarha trona srpskog“, niškog arhimandrita Grigorija Drekalovića od Kastriotovića, pa do Skenderbega. Negde kaže da je Srbin, negde Crnogorac, Albanac..., a na popisu se izjasnio kao Jevrej.

Miroljub Petrović je radio analizu za utvrđivanje Y haplotipa koja je pokazala da ima haplogrupu E1b1b.¹⁶

Izvan Evrope, E1b1b se pronalazi u visokim frekvencijama u Maroku (preko 80%), Somaliji (80%), Etiopiji (40% do 80%),

¹⁵ https://youtu.be/SI5hEI9lyck?si=OBF_BmR7V3oZuhC1

¹⁶ https://www.cps.org.rs/dnk_mp.pdf

Tunisu (70%), Alžiru (60%), Egiptu (40%), Jordanu (25%), Palestini (20%) i Libanu (17,5%). Na evropskom kontinentu ima najveću koncentraciju na Kosovu (preko 45%), Albaniji i Crnoj Gori (po 27%), Bugarskoj (23%), Makedoniji i Grčkoj (oba 21%), Kipru (20%), Siciliji (20 %), južnoj Italiji (18,5%), Srbiji (18%) i Rumuniji (15%).

Poreklo ovo haplogrupe u osnovi je bez sumnje afričko odnosno hamitsko. Očito, Miroljub Petrović je po poreklu Albanac, a ako je on Albanac onda su to i njegovi preci.

Kao i uvek, on ima svoje alternativno „objašnjenje“: „Albanci su Ilirsko pleme, a Iliri su dobili ime po čuvenom Iliriju, sinu jednog od 12 sinova Izraelovih. Samo ime Ilirije, po kome su Iliri dobili ime, znači Božiji Lav. Dakle, na prostorima Balkana žive potomci izabranog Božijeg naroda.“¹⁷ Petrović uz to i dalje uporno

¹⁷ Teorije o navodnim „potomcima Izabranog naroda – 12 izgubljenih izraelskih plemena“ su raširene po svetu. Razne zajednice i verski pokreti tvrde da potiču direktno od „izgubljenih“ plemena – u Etiopiji, Indiji, Pakistanu... Takođe postoji britanski izraelizam, kao i pokret za crni hebrejski izraelizam u SAD.

tvrdi kako su Iliri i Srbi isti narod.

Činjenice su, međutim, neumoljive. Dominantna haplogrupa južnih Slovena je I2.

ULTRADESNIČARSKI NARATIV I HVALE VUČIĆU

Po nepisanom pravilu, najagresivniji nacionalisti su upravo oni koji poreklom ne pripadaju naciji koju veličaju. To je bio slučaj i u nesrećom građanskom ratu prilikom raspada Jugoslavije, i očito ovaj sindrom nije mimoišao ni Miroljuba Petrovića. Iznosio je mišljenje da je Islamska država organizacija koja „zna da rešava probleme“ i zalagao se za uvođenje kamenovanja kao zakonske mere. Jedna od izjava po kojima je postao poznat, praktično njegov moto, je „Pod mač, bato“ u kojoj poziva na eliminisanje i okršaj sa svima onima koji ne dele njegove ultradesničarske svetonazore.

U jednoj emisiji Petrović izjavljuje: „Svi dosmanlijski¹⁸ lideri su trebali da budu likvidirani!“ „Da sam ja bio na mestu Slobodana Miloševića ili Draže Mihajlovića bilo bi krvi do kolena.“¹⁹

Govoreći na tribini Srpske desnice posvećenoj Danu državnosti, Petrović se, uz aplauz okupljenih, osvrnuo i na građanske proteste na ulicama srpskih gradova: „Mi u svim gradovima gde ovi dijabolici šetaju imamo svoje ljude. Ako se slučajno usude da krenu da pale Skupštinu i da prave novi 5. oktobar, ja vam kažem ima da uletimo i da ih odvalimo, znači da ih odvalimo, to da znaju.“²⁰ Petrović je kroz razne istupe otkrio detaljnije šta misli o studentima i kako bi rešio proteste: „Da sam ja na vlasti u Srbiji,

¹⁸ Članovi koalicije DOS. Ova reč je korišćena od strane Srpske radikalne stranke tokom godina kada je na vlast bila koalicija DOS. Reč neodoljivo podseća na Osmanlije čime se pokušavala pogrdno etiketirati demokratska vlast u post-miloševićevskoj fazi.

¹⁹ <https://youtu.be/fwApvl0fhk8?si=xoyXS8z-2a6A46ed>

BEZ USTRUČAVANJA – Miroljub Petrović: Svi dosmanlijski lideri su trebali da budu likvidirani!

²⁰ ŠARLATAN PRETI UČESNICIMA PROTESTA Miroljub Petrović poziva u Srpsku desnicu i poručuje: „Ima da uletimo i da ih odvalimo!“ (Blic, 17.02. 2019.) Vidi: <https://www.youtube.com/watch?v=G7Rp3Q5a9UA&t=2252s>

da izađu na ulicu, poslao bih tenkove, bato, i izgazio ih.“ „Samo polupanci izlaze na ulice da protestuju, ti polupani studenti. Oni su nesposobni za život, oni su nesposobni za brak...“ „Znači, on je lenj, njemu je lakše da stoji osam sati ispred Vlade Srbije ili celu noć ispred Vlade, znači lakše mu je to, ima stolicu da sedne, bato, sedne i smrdi.“ „To nisu studenti, to su propali studenti...“ Imao je poruku i za policajce kako bi trebali postupati da je on na vlasti: „Nemoj da čujem da se neko od vas povredio. Imate vatreno oružje, imate zaštitne maske, imate ovo... Znači, imaš određene ruke da pucaš. Hoću da ovde bude red i disciplina, bato“²¹

Miroljub se isticao kao veliki borac protiv evolucije, ali je za kratko vreme i sam „evoluirao“ od „ljutog“ opozicionara sistemu do bota aktuelne vlasti u Srbiji.

„Vučić je Božji pomazanik. Bog ga je postavio na vlast... Ja bih voleo da Vučić vlada dok se ne obnovi teokratija... Moje je mišljenje, neka mi Bog oprosti što ja delim savete Božjem pomazaniku... ako se Vučić poveže sa najjačom silom, ne da on bude član verske zajednice, da ide u crkvu, da ovo ono... da se upozna sa zakonima kako da se poveže sa Bogom... jedino tako Vučić može da spasi Srbiju. To je opcija jedan; opcija dva je da Bog upotrebi Vučića da se promoviše teokratija i da se obnovi teokratija, to su dve opcije koje su realne za spas Srbije... Aleksandar Vučić je, pored Ratka Mladića, najveći srpski junak novijeg doba, čak veći nego Ratko Mladić, zato što on diplomatijom postiže više nego Ratko Mladić na bojnom polju.“²²

Naravno ovi hvalospevi Vučiću ne dolaze slučajno. Upravo na intervenciju Andreja Vučića (predsednikovog brata), uz posredovanje Miše Vacića, šefa Srpske desnice, Petrović se spasao hapšenja i

²¹ <https://www.tiktok.com/discover/miroljub-petrovi%C4%87-o-protestima-i-studentima-na-blokadi>

²² <https://youtu.be/7KUG1JAETS4?si=aFizMP3FDCA1kYBNB&t=5367>
Emisija: BEZ USTRUČAVANJA – Miroljub Petrović: Vučić ima limit, spoljni faktor određuje pravila igre! (14. novembar 2018.)

zatvora zbog smrti Slavča Petrova u januaru 2019. koji se lečio u Petrovićevom „centru“ kod Leskovca.²³ Sve je počelo kada je sestra Slavča Petrova stupila u kontakt sa Petrovićem kao njegov „fan“ u veri da ga može izlečiti, a Miroljub je sa neverovatnom samouverenošću i drskošću podučio da prekinu sa svim lekarskim terapijama i primene njegove metode. U međuvremenu, prijavljen je još jedan smrtni slučaj povezan sa lečenjem Petrovićevim metodama. Reč je o Marijanu Batovcu iz Novog Sada.

Prilikom javnog suočavanja sa sestrom preminulog Petrova, Biljanom Jovanović, Petrović je bez imalo empatije drsko govorio da će joj „pući crna pogibija“, pravdao se da su celi tretman vodili njegovi „saradnici“ i rečima „nikada nisam rekao da mogu da izlečim bilo koga“. Drugim rečima, ne postoji scenario u kome je on nešto pogrešio. Ako je pacijent umro, sam je bio kriv. Ako bi ozdravio, zaslužan je Miroljub.

Presudom Višeg suda u Leskovcu Miroljub Petrović proglašen je krivim za krivično delo nadržilekarstvo i nadriapotekarstvo i osuđen na novčanu kaznu u iznosu od 100.000 dinara.

„Objektivni i nezavisni mediji u Srbiji su otkrili da sam se ja bavio nedozvoljenim radnjama, da sam trovao ljude i uzimao im novac i radio mnoge druge ružne stvari“, rekao je Petrović sarkastično nakon što mu je početkom marta potvrđena presuda.

„Ja sam na sudu sve priznao to što su objavili objektivni i nezavisni mediji. Priznao sam da sam i u jednom od prethodnih života lečio ruskog cara Petra Velikog koji je 1725. godine umro upale bešike“, nastavio je Petrović.

Odluku suda je nazvao „milostivom“ jer ga je kaznio sa 100.000 dinara, plus 145.000 dinara sudskih troškova. Petroviću i njegovim saradnicima koji su se bili zatekli u kući navodno su trajno oduzeti i mobilni telefoni, laptopovi, a odneti su mu i „prirodni lekovi“ koje je preprodavao.

²³ <https://www.standard.co.me/svijet/miroljub-petrovic-lijecio-mladica-od-tumora-na-mozgu-kad-je-preminuo-krivicu-svalio-na-porodicu>

Tako se – kaznom jedva većom od jedne prosečne plate – okončao petogodišnji i za sada jedini proces protiv Miroljuba Petrovića, čoveka koji se očito i bez skrivanja godinama bavi nadrilekarstvom i osnivanjem lažnih „univerziteta“ i „instituta“ koje akredituju lažne ustanove za akreditaciju koje navodno postoje – a u stvari ne postoje – u Sjedinjenim Državama.

Popularnosti Petrovića kod publike to nimalo nije naškodilo, naprotiv. Štaviše, preko TikToka i fokusiranjem drugih društvenih mreža na video-klipove, Petrović zaskače sve mlađu publiku kratkim isečcima, uglavnom duhovitim, a često i bizarnim.

Nakon što je dospeo na naslovne strane 2019. godine, mnogi su počeli da ga se klone. Čak i Balkan info, YouTube kanal koji je proslavio Petrovića i koji je Petrović proslavio, jedno vreme se distancirao od njega i nije ga zvao u goste.

„Miroljube, ti si čovek potpuno nesvestan svoje situacije. Ti si čovek pred zatvorom. Umesto da se braniš, ti ovde pričaš o Velikoj Srbiji i Draču“, rekao je Milomir Marić svom gostu Petroviću tih dana 2019. godine. A toliko puta ga je zvao da zabavlja publiku zazivanjem teokratije, proklinjanjem vakcina i pohvalama Vučiću. Kad je postalo gusto, Marić je rekao da je Petrovića pozivao kao „šoumena“ i „duhovitog čoveka“ i da ništa nije bilo ozbiljno.

Petrović otvoreno promovise srpski nacionalizam, patriotizam i cionizam kao jevrejsko-mesijanski koncept. On otvoreno sugerise svojim sledbenicima konverziju u judaizam (rabinski talmudizam) i život u Izraelu kao „jedinom pravom mestu za Božji narod“.

ZAHVALNOST TURCIMA I MUHAMEDU ZA VELIKA DELA

U jednoj emisiji imao je posebne reči hvale za tursku okupaciju Srbije u trajanju od 500 godina: „Turci, odnosno muslimani, su sačuvali Srbe u periodu od petsto godina. Da Turci ovde nisu bili petsto godina, danas ne bi bilo Srba. Znači Rimokatolička crkva bi nas sve spalila, sve. Niko od nas ne bi ovde postojao. Morali bi svi da se pokatoličimo ili bismo išli pod mač. Zahvaljujući

tome što su Turci zauzeli Evropu, ovde je bio mir, pet vekova. Jedino što su Srbi dizali ustanke protiv Turaka, umesto da su to radili diplomatski. Tako da je Bog preko muslimana, odnosno preko Muhameda, uradio mnoge velike stvari.“²⁴

„Ja ti kažem da ćeš naći čoveka u istoriji preko koga je Bog uradio toliko dobrih stvari kao što je uradio preko Muhameda. Evo samo dve stvari koje smo spominjali u ovom serijalu: Bog je preko Muhameda spasio nas od inkvizicije. Da nisu došli Turci i muslimani, ja i doktor Stanković sad ne bi ovde sedeli. Bog je preko Muhameda spasio svetu zemlju Izrael isto od krstaša i inkvizicije.“²⁵

Naravno, ovo su jednostrane populističke izjave kojima Petrović pridobija muslimane kao svoju publiku i pratiocce. Posle ovakve priče mogu da mu oprostite veličanje „heroja“ Karadžića i Mladića.

Na pitanje da prokomentariše činjenicu da je prorok Muhamed oženio devojčicu od 6 godina i imao odnose sa njom u dobi od 9 godina, Petrović odgovara: „To je prijatelju laž, neistina, to ne piše u Kuranu, piše u nekim lovačkim spisima, a koje mnogi čitaju i citiraju, kao što piše i za Milana Nedića sve najgore po tim lažovskim dokumentima. Ako pogledaš u životu šta je uradio Muhamed, teško ćeš naći čoveka u istoriji preko koga je Bog više uradio, spasio više ljudi i života. Nije Muhamed bio savršen ali je bio jedan od najvećih ljudi u istoriji koji je hodao ovom zemljom... Da je on bio neki klošar, o njemu bi pevali pesme i veličali ga u nebesa, ti Evropljani i lažovi, a zato što ga optužuju lažno znači da je bio dobar čovek.“²⁶

Da li je Muhamed zaista nepravedno opanjkan proverićemo iz muslimanskih izvora:

El-Buhari prenosi da Hišam [ibn Urva] prenosi od svog oca da je Ajša [rekla]: „Poslanik, s.a.v.s., ju je oženio kada je imala šest godina, a brak je konzumirao kada je imala devet godina, a zatim

²⁴ <https://www.tiktok.com/@realthinksbalkan/video/7513282954265759032>

²⁵ <https://www.youtube.com/shorts/1tVbc9OFmXs>

²⁶ <https://youtu.be/FwM92TpDCx0?si=2ReD5a7Ry9OKPTf9&t=2627>

je ostala s njim devet godina.²⁷

Muslim prenosi da el-Amaš prenosi od Ibrahima koji prenosi od el-Asveda da je Ajša rekla: „Božiji Poslanik, s.a.v.s., ju je oženio kada je imala šest godina, a brak je konzumirao kada je imala devet, a umro je kada je imala osamnaest.“²⁸

Osim toga, brojni drugi autentični hadisi izvan Sahi Hajna podržavaju ova dva doba.²⁹

Da bi se to dodatno potvrdilo, nijedan istaknuti srednjovekovni islamski učenjak nije osporio njenu dob; naprotiv, neki od njih su čak tvrdili da postoji opšti konsenzus.³⁰

Stoga se može zaključiti da dob od šest i devet godina predstavlja zadano shvatanje i svaki dokaz koji to osporava morao bi biti podjednak ili autentičniji.

Kako bismo u potpunosti razumeli ove tvrdnje, u nastavku je navedena lista relevantnih datuma:

609. godine nove ere – Fatimino rođenje

610. godine nove ere – Početak objave

614/615. godine – Ajšino rođenje

617. godine nove ere – Objavljena je sura al-Kamar

620/621. godine – Ajša se udala

622. godine – Hidžra (Seoba u Medinu) 1. godine po hidžri/2. godine po hidžri

623/624. godine – Brak je konzumiran 2. godine po hidžri

624. godine – Bitka na Bedru 3. godine po hidžri

625. godine – Bitka na Uhudu 73. godine po hidžri

692. godine – preminula Asma (deset godina starija Ajšina sestra)

Novije tvrdnje u pokušaju istorijskog revizionizma da je Ajša

²⁷ Bukhārī, Ṣaḥīḥ, Nikāḥ, viii. 52 br. 5133.

²⁸ Muslim, Ṣaḥīḥ, Nikāḥ, ii. 1038 br. 1422.

²⁹ Abū Dawūd, Sunan, Adab, iv. 284 br. 4933; Ibn Mājah, Sunan, Nikāḥ, iii. 75 br. 1876; Nasā'ī, Sunan, Nikāḥ, vi. 82 br. 3255.

³⁰ Vidi: Ibn Ḥazm, Ḥujjat-l-Widā', 435.; Ibn Kathīr, al-Sīrat al-Nabawiyya, ii. 141; Ibn 'Abd al-Barr, al-Istī'āb, iv. 1881.

bila tinejdžerka kada se udala ne pružaju dovoljno jake dokaze da se odbace dva eksplicitna hadisa u Buhariju i Muslimu, već predstavljaju pokušaje pravdanja pred kulturom koja dečje brakove smatra skandaloznim.³¹

Zašto Petrović ima „potrebu“ da brani Muhameda od Muhameda? Jedan razlog je svakako što su mu muslimani takođe ciljna grupa „fanova“ zbog njegovih pogleda bliskih šerijatu. Drugi razlog je što Petrović kroz pravdanje devijantnog ponašanja drugih pravi alibi za sopstveno devijantno ponašanje (kao što je brak sa devojkom od koje je stariji više od 30 godina). Kad bi pošteno i tačno govorio, tada bi osudio i samog sebe.

Miroljub deluje tako što postojeće nacionaliste i fanatike prosto preusmeri da postanu njegovi „fanovi“, a da se ništa faktički ne promeni u njihovom životu i karakteru, osim što počnu da se „lože“ na vitezove, vojvode, „Božije lavove“, junake (kriminalce), mitomanske i pseudo istorijske priče koje im on servira. Oni se poistovećuju sa njim, što je svojevrсни kultizam i idolatrija. Tako se mogu pronaći profili njegovih fanova sa nazivima „samomiroljub“ ili čak komentari da je „bolji od Isusa Hrista“.

Sam Petrović gleda kako da se dodvori svima i stekne što veću podršku, simpatije i „slavu“, ne prezajući ni od uloge stand up komičara da bi „osvojio“ mase. Njegov sistem vrednovanja je vrlo uprošćen: sve je „dobro“ što njemu ide u prilog i „nije dobro“ ako je protiv njega.

On se voli pozivati na pisma podrške, ali šta je sa „pismima“ ožalošćenih, unazađenih, upropašćenih i opranih mozgova, onih koje je oštetiо i naveo na stranputice, izmanipulisao za novac?

³¹ The Age of Aisha (ra): Rejecting Historical Revisionism and Modernist Presumptions (<https://yaqeeninstitute.org>), August 8, 2025.

3. Tako je govorio Miroljub Petrović

Jednom prilikom, dana 13.02.2010., Petrović se na svom forumu poverio pratiocima kako, kada i koliko puta se krstio.

Napomena: Ovu izjavu kasnije je pobrisao.

„Nije tajna, zašto bi bila? Kada sam se krstio 1990. godine, krstio me je sveštenik iz jednog sela u okolini Leskovca, i to u kući moje babe, tako da mi je baba bila kuma (pošto je ona htela da me krsti dok sam bio mali, ali moji roditelji komunisti to nisu dali, pa sam hteo da obradujem babu tako što će da mi bude kuma). To krštenje smatram kao trenutak kada sam ušao u savez sa Bogom.

Pre dve godine [2008] sam bio u Izraelu i iskoristio sam priliku da se uronim u reku Jordan na način kako se to radilo tokom istorije. (To je bio jedan od najlepših trenutaka u mom životu.) Krštenje je stari obred obrednog kupanja koji se koristio u istoriji Božjeg naroda....

Tokom obrednog kupanja nije potrebno niko da vas uranja, već je to lični čin i možete sami da ga obavite. Naravno, kada se u prisustvu sveštenika čovek krštava (uranja) on tako želi da kaže da prihvata religiju koju sveštenik ispoveda. Tako je bilo i u vreme Jovana Krstitelja, kada su se ljudi krštavali na njegov poziv na pokajanje i na uspostavljanje zaveta (saveza) sa Bogom koji su pokidali.

U određenim uslovima krštenje može da se obavi i škropljenjem (prskanjem vodom) što bi predstavljalo simboliku uronjavanja. Lepo je kad se čovek krsti u crkvi i kada se sveštenik pomoli Bogu za njega. Ali ako je neko razočaran u crkvu, može i kod kuće da napuni kadu, da se pomoli Bogu, i da se uroni, ili da ode na reku i da se tamo uroni. Dakle, to je lični čin.“

Na insistiranje članova istog foruma da ipak jeste bio kršten član Adventističke crkve, g. Petrović odgovara:

„Nisam se nikada krstio u adventističkoj crkvi u Zemunu, ali

se JESAM ‘krstio’ u adventističkoj crkvi u Beogradu u ulici Božidara Adžije 4.“ (Novi naziv te ulice je Radoslava Grujića.)

U nastavku Petrović priča kako je navodno bio pravoslavac koji se interesovao za dela Nikolaja Velimirovića i tako došao u kontakt s adventistima. Kad je „shvatio“ da je to sekta, navodno se želio infiltrirati unutra kako bi radio na „izvlačenju ljudi iz sekte“.

Žalio se pravoslavnom svešteniku, ali, kako tvrdi, nije bilo koristi od toga pa je rešio da sam radi.

„Pošto su me adventisti stalno zivkali na telefon, pokušao sam tamo da nešto uradim. Odmah su me startovale njihove ‘mlade vernice’, koje su se odmah ohladile kad su videle da sam ‘Crnogorac’ i da neću sa njima da idem na plažu i u duge noćne šetnje po dunavskom keju da ‘proučavam Bibliju’. Njihovim sveštenicima nije smetalo što sam pravoslavac ako dolazim u njihovu ‘crkvu’. Kasnije sam shvatio da je sektama važno samo da im ljudi dolaze u ‘crkvu’ i da ostavljaju tamo novac, a kakvo je duhovno stanje vernika to ih uopšte ne interesuje. Ako se neko kurva ili laže ili krade, a da ga niko ne vidi, to je dozvoljeno, ali ako ‘ne dolazi u crkvu’, to je najveći skandal. Onda se svi ‘mole’ za njega jer dolaženje u ‘crkvu’ je ‘uslov svih uslova za spasenje’, kako oni veruju...”

Posle kraćeg vremena video sam da se adventisti interesuju za nauku i za moja objašnjenja Biblije kroz nauku, tako da su me pozvali da održim par predavanja u njihovoj crkvi u Zemunu. Bili su oduševljeni, a nekoliko mladih momaka je počelo da prelazi na moju stranu i da se raspituje o tome kako ja vidim teologiju. Tada sam shvatio da sa tim predavanjima mogu da pridobijem mnogo njihovih vernika, ali je problem bio što nisam adventista, tako da nisam dobijao puno prostora.

Pošto sam već bio odlučan da se obračunavam sa sektašima (bio sam samo 3 godine religiozan), onako mlad (i ‘lud’) odlučio sam se na ‘težak’ korak, a to je da pridobijem poverenje njihovih glavešina tako što ću se ‘krstiti’ u njihovoj ‘crkvi’. Oni su to obećali i organizovali mi ekspresno ‘krštenje’, a da nisam

morao ni da prolazim kroz proceduru da ‘radim teme’, kako to oni zovu, ili proučavanje Biblije.

Taj dan ‘krštenja’, 29. maj 1993, bio je jedan od najtežih dana u mom životu. Lakše mi je bilo na frontu pod granatama Zengi, nego tog dana u Božidara Adžije 4. Prvo sam morao da obučem neku belu suknju, haljinu, ili šta već, tako da sam izgledao kao glupi avgust (klovn). Onda sam morao da izađem na veliku binu, sa još dvadesetak ljudi koji su se takođe ‘krštavali’. To su uglavnom bila deca adventista koje su roditelji nagovorili da se krste, iako tu decu religija uopšte ne interesuje. Ta deca (uzrasta 16-22 godine) su se sve vreme glupirala, cerekala i isprdavala, kao da su na žurci, a ne na krštenju.

Pred skoro hiljadu ljudi, usledio je ‘šlag na tortu’ kada je adventistički sveštenik počeo preko mikrofona da sve nas u glas ispituje o našoj veri, a publika je oduševljeno pratila ‘program’. Pitanja su uglavnom bila u stilu: ‘Da li priznaješ da je adventistička crkva jedina Božja crkva?’ i slično. Ovi oko mene su svi vikali (mnogi kroz smeh) ‘da’, a ja sam u sebi govorio ‘ne’. Pa je posle toga bio muzički program, pa ovo, pa ono, nikad kraja celom cirkusu. Na kraju su me zaronili u neki bazen, pa me čak i slikali, a kada sam posle mom bratu pokazao tu sliku kako me njihov sveštenik uranja u vodu, on mi je kroz smeh rekao: ‘Kada te sledeći put budu uranjali u septičku jamu, zovi mene da te ja slikam.’

Iako je sve bilo odvratno i otužno, bilo je svrsishodno jer sam dobio veliki prostor da utičem na ljude, tako da je veliki broj adventista prešao na moju stranu i kasnije napustio tu ‘crkvu’. Problem je nastao kada sam počeo da se pojavljujem na televiziji i kada su shvatili da ja ne pozivam (vrbujem) ljude u njihovu ‘crkvu’. Sećam se kada sam gostovao na jednoj televiziji u Podgorici, i onda su gledaoci mogli da se uključuju u program i da mi postavljaju pitanja. Ja sam pričao o stvaranju i Potopu, a gledaoci su postavljali pitanja na te teme. Međutim, onda se uključio jedan gledalac koji je pitao: ‘Kojoj crkvi vi pripadate?’ Prepoznao sam glas jednog adventiste

iz Podgorice, i odgovorio sam: ‘Ovde se ne bavimo crkvama, nego naučnim dokazima za Bibliju.’ Posle nekoliko minuta, isti gledalac se javio sa pitanjem: ‘Koji je dan od odmora?’ Ja sam odgovorio: ‘Ne bavimo se tim temama, imate o tome u Bibliji.’

Posle te emisije adventisti iz Podgorice su bili jako razočarani u mene i više me nikad nisu pozvali da im održim predavanje u crkvi. ‘Loš glas’ se preneo i u Srbiju. Prigovor je bio otprilike ovakav: ‘Ti Miroljube održiš predavanje, oduševiš ljude, a onda dođu Jehovini svedoci i odvuku ljude.’ Ja sam im rekao: ‘Što ih vi ne odvučete?’ A oni su tražili da ja reklamiram njihovu crkvu, što sam ja odbio i onda je ‘pukla tikva’. Kasnije je najviši organ njihove crkve na ovim prostorima doneo odluku da se svim njihovim sveštenicima zabranjuje da me pozivaju u njihove crkve da držim predavanja...“

Dobro je za fanove Miroljuba Petrovića da znaju ovaj istorijat, njegovo delovanje kao „tajnog agenta“ pravoslavlja za izvlačenje iz sekti i da njihov veroučitelj preporučuje i samokrštenje u kadi.

Kako znamo da ova priča sadrži i manipulativne laži sa ciljem dodvoravanja većinskoj religiji tj. pravoslavlju? Prvo, Petrović je usvojio svetkovanje subote kao sedmog dana, a drugo ne konzumira svinjsko i ostalo nečisto meso. Treće, nijedan pravoslavac ne bi promovisao knjige adventističke proročice Elen Vajt ili neku drugu protestantsku literaturu. Četvrto, Petrović je godinama obavljao određene poslove za Adventističku crkvu.

„ŠOKANTNE“ IZJAVE MIROLJUBA PETROVIĆA

Nakon ovih prilično neslavnih religijskih početaka, Petrović se isticao po radikalnim i ekstremnim izjavama na forumu CPS-a. Citiraćemo neke od njih.

Glorifikacija haško-zemunskog klana

12/05/2010: „Moje je mišljenje da su velike šanse da Šešelji izađu iz haškog kazamata, jer je on jedan od retkih ljudi na planeti

Zemlji koji prstom upire u ambasadu Sotone na Zemlji [Vatikan] i svetski međunarodni nemoral...”

„Slična je situacija i sa Legijom i Crvenim beretkama. Pošto se ovaj satanski evropski sistem urušava, očekujem da će Šešelji i Crvene beretke izaći na slobodu u pravo vreme, kad bude otadžbina trebala da se čisti od evropskog smeća...”

„Teško je u istoriji našeg naroda naći većeg junaka i čoveka od Dragana Vasiljkovića... Ja sam pre dva meseca razgovarao u Holandiji sa advokatom kapetana Dragana i rekao sam mu da on treba da se pod hitno skloni u Izrael, i dao sam mu moj broj telefona u Izraelu i ponudio se da ga ja štitim...”

03/11/2010: „Hapšenje Ratka Mladića za srpski narod, znači kao hapšenje Isusa za jevrejski narod pre 2000 godina.”

21/12/2010: „Ako na vlast u Srbiji dođe neko kao ja, Legija će odmah biti na slobodi, kao i ceo JSO [jedinica za specijalne operacije].”

O norveškom teroristi Andreasu Brejviku, nakon što su mediji preneli da mu je Radovan Karadžić bio jedan od heroja

25/07/2011: „Vrlo je moguće da je neprijatelj pronašao nekog normalnog Norvežanina, koji je imao uticaj na ljude preko interneta, i da su ga nevinog optužili za bombaški napad koji su sami izveli.”

Šta predstavlja Dan očišćenja – Jom Kipur

19/09/2010: „Jeste, večeras je počeo Jom Kipur i traje do sutra uveče... U pitanju je dan koji ukazuje na propast ovog destruktivnog sveta, nakon čega će uslediti obnova Zemlje.”

Napomena: Za one čitaoce koji možda slabije znaju teologiju, ovo je potpuna glupost. „Dan pomirenja“ zaokruživao je godišnji ciklus obrednih službi, a bio je koncentrisan na konačno uklanjanje ili čišćenje greha unetih u Svetilište. Ovaj praznik ima svoju analogiju u Hristovoj svešteničkoj službi u nebeskoj Svetinji.

Dolazak Ilije

21/08/2011: „Ilija je vaznet na nebo i u poslednja vremena će biti spušten na zemlju da uradi posao koji je u gornjem tekstu [Malahija 4:6] opisan.“

Isus i Muhamed u istoj misiji

06/09/2011: „Već sam više puta rekao da je uloga slanja Isusa i Muhameda da se ljudi pozovu na vraćanje izvornim principima datim preko Mojsija.“

Država Izrael protiv ostatka sveta – mogući saveznik Srbija

06/09/2011: „Ako pogledamo danas stanje na Zemlji, vidimo da se svi zastupnici površnih religijskih koncepata ujedinjuju, dakle ceo svet, uključujući ceo hrišćanski, muslimanski, paganski i ateistički svet, a na drugoj strani ostaje samo Izrael (i u Srbiji imamo neke naznake da bi moglo da dođe do nekih pozitivnih promena). Svako od nas će se svrstati na neku stranu, pre ili kasnije, i to su praktična pitanja. Da li ćeš ti da staneš na stranu Ratka Mladića i Fikreta Abdića? Da li ćeš da staneš na stranu Mojsija? To su praktična pitanja, a sve drugo je priča za malu decu...“

31/01/2013: „U teokratskoj Srbiji bi Ratko Mladić bio glavna ličnost u udžbenicima iz istorije...“

Treći hram u Jerusalimu, prinošenje žrtava i najava lokalnog raja u Izraelu

09/09/2011: „Gradnja Trećeg Hrama će biti posledica prihvatanja Mesije. Kad se Jevreji budu okrenuli svom Bogu to će izazvati takva čuda kakva nisu do sada viđena, a opis tih događaja imaš u Bibliji...“

02/10/2012: „On [Henri Kisindžer] kaže da 2022. Izrael više neće moći da postoji, a upravo je ta godina početak novog sedmogodišnjeg ciklusa kada se očekuje obraćenje Izraela.“

01/12/2008: „Koliko god to sablažnjivo zvučalo liberalnim hrišćanima, nigde u Bibliji nemamo da je žrtveni sistem ukinut ili

da on nema smisla. Dakle, žrtve će se prinositi u Trećem Hramu (novom Hramu) pre Hristovog dolaska, to jasno u Bibliji piše. Tako da kada ‘mali rog’ u budućnosti ukine žrtvu svagdašnju, onda je jasno o čemu se tu radi. ‘Žrtva svagdašnja’ ili ‘tamid’ se prinosi svakog dana, ujutru i uveče, i predstavlja najvažniju žrtvu – žrtvu koja se prinosi sa grehe celog naroda, i svako ko se ujutru i uveče moli zna da se za njegove grehe prinosi žrtva.“

04/08/2008: „Žrtva može da se prinosi ako ima ko da je prinosi. Ako narod toliko duhovno propadne da nema svrhe da se prinosi žrtva, onda se **privremeno** ukida Hram i žrtveni sistem. Žrtveni sistem nije samo ukazivao sa Hristovu žrtvu, nego i na mnoge druge aspekte Plana Spasenja (Hristov drugi dolazak, Obnovljenje zemlje...)“ [Dve hiljade godina je „privremena“ suspenzija?]

08/08/2009: „Pitanje za tebe jeste: Da li je Isus bio prvosveštenik u nebeskom Hramu i pre nego što je došao kao čovek na zemlju? Naravno da je bio. Hram na zemlji je samo slika Hrama na Nebu i onoga što se tamo dešava vezano za Plan Spasenja. To što je Isus i dalje prvosveštenik u nebeskom Hramu uopšte ne isključuje zemaljski Hram, već ga samo potvrđuje. Logično je da ljudi na zemlji budu upoznati sa onim što se dešava u nebeskom Hramu, a to je najbolje moguće preko zemaljskog Hrama. Dalje, ako nema Trećeg Hrama na zemlji, koja je svrha pisanja opisa Hrama u knjizi proroka Jezikilja u 40-45. poglavlju? Vidimo da će se u tom Hramu prinositi žrtve, da će sveštenici jesti meso od žrtava, da niko ko je ‘neobrezana srca i neobrezana tela’ neće moći da uđe u taj Hram (ta zapovest vazi samo za državu Izrael) i sve ono što je i nekada važno u Izraelu dok je bio slobodan?“

Bog će koristiti DNK analizu da okupi Jevreje?

17/12/2012: „U Bibliji se kaže da će Bog na kraju istorije pokupiti sve Jevreje iz celog sveta i dovesti ih u Izrael što je moguće jedino preko DNK analize, koliko mi je poznato. Videćemo. U tom slučaju bi se i definitivno pokazalo koliko su Jevreji i Srbi genetski

bliski.“

Isus je (samo) jevrejski Mesija?

27/10/2011: „Posto je Isus jevrejski Mesija, logično je da će ga Jevreji najlakše prihvatiti. Hrišćani kada čuju da je Mesija Jevrejin, da je obrezan, da praznuje Šabat, da ne jede svinjetinu, odmah će da ga odbace i da prihvate ‘mesiju’ koji će da im ispunjava sve želje.“

Isusova načela važe samo pod okupacijom?

03/06/2008: „‘Oko za oko’ se primenjuje u slobodnoj državi, a ‘ako (okupator) tebe kamenom, ti njega hlebom’ se primenjuje u okupaciji, da se ljudi nauče poslušnosti (jer pre toga nisu hteli Boga da slušaju).“

Novi savremeni prevod Biblije = prevod „Novi svet“ Jehovinih svedoka

31/10/2011: „Problem koji imaju sektaši, kojima smeta novo izdanje Biblije, kao što im smeta sve što ima veze sa promocijom Boga, je u sledećem: novi prevod Biblije je radila jedna *grupa prevodioca koji su želeli da ostanu anonimni*... Dakle, postoji novi savremeni prevod koji su uradili pobožni i vredni ljudi, a taj prevod nije dostupan ljudima.

Napomena: Petrović i njegov saradnik Željko Stanojević su uzeli prevod Jehovinih svedoka, donekle ga korigovali (ali ni izbliza dovoljno za ispravljanje grešaka) i dodali štetno hebrejsko Evanđelje po Mateju srednjovekovnog rabina Šem Tova,³² predstavljajući javnosti tu Bibliju kao direktni prevod sa hebrejskog jezika.

Antraks bomba za odbranu buduće teokratske države

11/03/2012: „Druga opcija je delimična teokratija, gde Bog nije car države u onom smislu kao u vreme Mojsija jer je sadašnji narod obezbožen... Strani faktor ne bi smeo da pisne, jer bi u roku od 7 dana mogli da napravimo antraks bombu od 200 kg koja je

³² Za detalje vidi: Kojim jezikom je izvorno pisan Novi savez? (religija.me)

razornija od atomske bombe bačene na Hirošimu, ili bi mogli da napravimo neko drugo razorno biološko oružje za kratko vreme. Postoji opcija i da napravimo vojni savez sa Izraelom i da uzmemo od njih nuklearno oružje, oni i tako nemaju saveznike, jedva bi dočekali da ih neko podrži (Amerika će uskoro potpuno da ih ostavi na cedilu).“

Kad bi Miroljub bio Bog

22/01/2012: „Da sam ja Bog, uzeo bih govijivu motku i rekao bih mu: ‘Jeli konju, što nisi nešto RADIO ceo život, nego si se samo MOLIO?’ I onda bih ga isprebijao sa onom motkom.“

Pozivanje na junačko poreklo

03/02/2012: „Naravno da imam hrabrosti, ja sam direktni potomak kučkog vojvode Radonje Petrovića, guvernera svih Brda.“

11/03/2012: „Hej curo, ja sam direktni potomak vojvode Radonje Petrovića, guvernera svih Brda, ja ujedinjujem sve pobožne ljude sa ovih prostora, baš kao i moj čukunded, i uskoro pokrećem ofanzivu da oslobodim sve okupirane teritorije. Ima da zauzmem i Vatikan, a baziliku Svetog Petra ću da pretvorim u Guslarski Hram.“

20/06/2011: „Vojvoda Drekale je bio praunuk najvećeg junaka 15. veka Đurađa Kastriota Skenderbega. Dakle, mi smo direktni potomci Skenderbega, čiji je rođeni brat Repoš bio monah na Highlandaru (tamo je i sahranjen).“

Slavni ratnik odbranio front ili napadača nije ni bilo?

13/07/2010: „Na primer, dok sam bio dobrovoljac na dubrovačko-trebinjskom ratištu u selu Cerovac, na oko 16 km od Dubrovnika i Trebinja, jasno sam mogao da vidim da su ustaše mogle da zauzmu Trebinje u svako doba, ali to nisu učinile. Bio sam na prvoj liniji fronta i znam koliki su bili naši potencijali. Ustaše nisu zauzele Trebinje jer su se političari zaraćenih strana dogovarali oko teritorija i svega ostalog. To odlično znam.“

20/02/2013: „Ja kada sam bio dobrovoljac na trebinjsko-

dubrovačkom ratištu u jesen 1992. godine nas 50 je branilo 4 km fronta od mnogobrojnijeg neprijatelja iz redova HVO. Imali smo par ranjenih, a nijednog mrtvog, i neprijatelj nije mogao da prodre prema Trebinju.“

Gusle kao oružje protiv demona

24/02/2012: „Trebalo bi ga doneti [Stivena Hokinga] na jedno guslarsko veče, mislim da bi demoni odmah pobjegli i da bi Stiven postao kreacionista.“

Fakulteti i instituti u laptopu

04/02/2009: „Za fakultet u Beogradu sam rekao da će biti preko interneta, što znači da ja mogu da budem bilo gde na kugli zemaljskoj (kao i moje kolege u poslu) i da preko interneta vodim taj fakultet.“

07/04/2009: „Ono što mogu da preporučim, kada je u pitanju teologija, jeste Fakultet za hebrejski jezik koji će ovih dana početi da radi. Svaki onaj ko misli da se ozbiljno bavi teologijom trebao bi da završi taj fakultet, jer bez znanja hebrejskog jezika, i to jako dobrog znanja, nema ozbiljne teologije. Informacije o početku rada fakulteta za hebrejski jezik ću objaviti ovde, a taj fakultet će biti u okviru Instituta za hebrejski jezik.“

07/04/2009: „Koristim priliku da objavim da je počeo sa radom Fakultet za prirodnu medicinu, u okviru Instituta za prirodnu medicinu. <http://www.ipm.net.au.net/>“

08/12/2010: „Dakle, svako ko je ozbiljan može lako da vidi da naš institut i naš fakultet okuplja najbolje stručnjake iz medicine na našim prostorima, i šire.“

11/01/2011: „CPS započinje projekat otvaranja Instituta za nacionalnu istoriju u okviru kojeg će biti i Fakultet za istoriju, pa ćemo pokušati i taj deo istorije da rasvetlimo.“

27/04/2012: „Otvaramo Institut za biofarming, a ubrzo i Fakultet za biofarming. Sajt je u izradi.“

30/11/2012: „Zadovoljstvo mi je da objavim da smo otvorili

Fakultet za organsku poljoprivredu.“

Doktor za gejeve sa američkom licencom

14/09/2009: „Kao što sam najavio, u okviru našeg Instituta za prirodnu medicinu otvorili smo Centar za lečenje homoseksualizma. Adresa veb sajta je:

http://www.alo.rs/stari-alo/Doktor_za_gejeve/31016“

29/04/2012: „Centar za lečenje homoseksualizma... je online centar koji je deo našeg američkog centra...“

Napomena: Čim mu je država malo pripretila, „Centar za lečenje homoseksualizma“ je nestao preko noći.

Branislav Peranović – junak i stradalnik za Hrista

07/08/2012: „Istina je da je uhapšen. Verovatno je bio napadnut od šticeinika koji je hteo da unese drogu u centar. Treba da se molimo za njega. Imao sam priliku da posetim njegov centar i da vidim ljude koje on leči. Ono je pravi zverinjak. Posao koji Peranović radi je žrtva najvišeg stepena...“

01/12/2012: „Taj model [kućno školovanje] je kod nas najbolje primenio čuveni junak dr Branislav Peranović koji nije dao da njegovo petoro dece ide u debilane (škole), nego ih je kod kuće vaspitavao sa svojom mudrom, vrednom i pobožnom ženom, i još je otvorio lečilište gde je drugima pomagao i spasio hiljade ljudi od najtežih bolesti (bolesti zavisnosti), a sada su ga uhapsili kao najvećeg zlikovca, kao što su uhapsili i proroke, apostole i druge koji su hteli da budu ‘mimo sveta’, a sve prema onoj biblijskoj: ‘Svi koji hoće da žive pobožno u Isusu Hristu biće gonjeni.’ (2. Timotiju 3,12)“

Odnos prema ženama

11/03/2012: „Šta će mučenik, druži se sa demonizovanom devojkom, pa su i njega opseli demoni, ali ima vremena, možda se opameti pa pobegne od vas... Kada se neko ponaša kao govedo, onda moram da primenjujem goveđe metode, i da pokušam da ih imitiram, da im pokažem koliko je glupo to kako se ponašaju.“

O biranju devojaka i rađanju (Balkan Info)

„Nema tu zaljubljiivanja. Kakva bre simpatija?! Nemoj da te vidim da gledaš devojčice. Mog sina sam od malih nogu učio da ne gleda devojčice.

– Vašem sinu nije dopušteno da ima devojku?

– Mom sinu je sve dopušteno ali on rizikuje da prestane da bude deo porodice.

U njegovom interesu je to, da mu sačuvam zdravlje. Pa mu onda kažem – pogledaj onog svog rođaka koji se oženio kako mu krv pije. A zašto? Zato što nije imao dobrog menadžera. Nego je bio kilavi Radovan pa nije našao devojku iz dobre familije...

I sad ona njemu kaže kako neće da rađa. Šta bre neće da rađa? Dovedi onda drugu kad je ova zastranila i neće da rađa.“

O odnosu prema supruzi (Balkan Info)

„Moja žena nikada ne sedi sa mnom kad mi dođu prijatelji. Ja kad izlazim sa prijateljima nikad ne vodim ženu. Šta će ona na guslarskoj večeri? Osim ako je baš zanima.

– Zar se ne prošetate nekad negde, ipak ste u braku?

– Šta ja imam da se šetam sa njom, gde da idemo?

– Pa da sednete negde na večeru.

– Šta ima da idemo na večeru. Jel’ znaš ko ide na večeru? Ide onaj kome nema ženi kući da spremi pa mora konobarica...

Ja sa mojom ženom ne pričam o parama. Nema ona mene šta da pita gde idem i šta radim.“

Napomena: Kad se oženio po drugi put, mlađom 30+, Petrović je ipak promenio pravila – izvodi svoju suprugu, snima za nju muzičke spotove i reklamira je u javnosti. Da smo zlonamerni, pomislili bismo da je prethodna bila debela i neugledna za promociju.

O Novaku i Jeleni Đoković (Balkan Info)

„Đoković treba da se bavi pametnim stvarima. Da ona njegova žena rodi još petoro dece. Ako neće da rodi da dovede drugu. Njegova žena mnogo bleji. Ona je do sad trebala da rodi petoro...

On je jednom doveo na CNN i ona kaže kako njihovom sinu neće biti uzor Novak nego neki drugi sportista. I ovaj Novak sedi pored nje i smeška se. Umesto da joj kaže: Alo bre šta lupaš budalo, ako još jednu reč progovoriš ima da te zviznem preko usta...

Doković ima poremećen sistem vrednosti, i on truže srpsku omladinu, srpski narod.“

Prorok u pokušaju

18/01/2010: „Dakle, sinoć sam sanjao da je strašan zemljotres pogodio Crnu Goru, i to strašniji od onog na Haitiju – tako je izgledalo u snu. Kao da je epicentar bio negde na primorju Crne Gore...

Pošto znamo da su slabiji potresi ponekad uvod u one jače i strašnije potrese (kao što je to bio slučaj sa planinom Sveta Helena), ostaje da vidimo da li sam ja bio demonizovan, ili sam sanjao ‘sam od sebe’ (ja tvrdim da takvi snovi ne postoje), ili je u pitanju bilo nešto treće.“

Napomena: Ovo „proroštvo“ doživelo je fijasko, tako da smo prinuđeni zaključiti da je prorok ipak bio „demonizovan“.

Laboratorija CPS-a proizvodi lek protiv ćelavosti

09/11/2012: „Naš centar privodi kraju testiranje melema koji je već pokazao sjajne rezultate na testu za ćelavost, tako da se nadam da ćemo uskoro moći da obrađujemo milione ćelavaca u svetu.“

Komentar: Izgleda da se dogodila havarija u podzemnom kompleksu nevidljivih laboratorija CPS-a i tako je svet ostao uskraćen od tog revolucionarnog pronalaska.

Fiktivni pisci za plagijate Miroljuba Petrovića: Aleksandar Medvedev i Rodžer Norn

27/10/2009: „Izašla je iz štampe knjiga ‘Tajne Biblije’, autor Aleksandar Medvedev, najbolja teološka knjiga koji postoji na našem jeziku, knjiga koja objašnjava osnovne stvari iz teologije i Biblije, a u sebi ima i dve knjige kao dodatak – ‘Život posle smrti’ i ‘Božji praznici’, kao i tekst o trojstvu.“

20/05/2016: „Govorio sam o tome na forumu. Pročitaj forum od početka pa onda dođi sa pitanjima. ‘Tajna uspeha’ [Novaka] Dokovića je objašnjena u knjizi ‘Moj beg od demona’ Rodžera Norna koju možeš da preuzmeš na ovom sajtu ili internetu.“

Napomena: Rože Morno (Roger Morneau) je bivši satanista i adventistički pisac čije delo pod naslovom „Put u svet natprirodnih sila“ (A Trip into Supernatural) je Petrović cenzurisao da ga ne bi povezivali sa „subotarima“. Aleksandar Medvedev je izmišljeni pisac, kao pokriće za adventističke knjige koje je Petrović plagirao od Elen Vajt i Radiše Antića.

Lažno autorstvo za knjige koje je pisao M. Petrović

05/11/2015: „Izašle su iz štampe dve nove knjige dr Milisava Nikolića: ‘Mentalno zdravlje sportista’, i ‘Najzdraviji recepti’.“

Napomena: Petrović očito ima interes da piše knjige za „doktora“ Nikolića.

Dino muzej CPS-a – najveći na svetu

27/09/2011: „Nakon što su se otvorile mogućnosti da se CPS proširi u Izraelu, ovaj [Dino] muzej je privremeno zatvoren i sada se radi na njegovom otvaranju u Izraelu, s tim da će Muzej biti veći i opremljeniji.“

19/03/2012: „Moguće da pre toga CPS otvori takav, ali bolji, muzej u Izraelu – najbolji na svetu. Živi bili pa videli.“

Napomena: Živi jesmo, ali videli nismo.

“The World’s Best Natural Cosmetics”

Trenutno aktuelno, a opet „najbolje na svetu“ što promovišu Petrović i njegova nova supruga je „prirodna kozmetika“. U najavi je i otvaranje Fakulteta za prirodnu kozmetiku. Dotle, njegovi sledbenici, ali samo oni sa dubokim džepom, mogu da naruče kozmetičke proizvode preko sajta „Instituta za prirodnu kozmetiku“.³³

³³ <https://institutzaprirodnukozmetiku.com/>

Patriota Željko Mitrović i poučna televizija Pink („Pragmatikos“)

Na pitanje u emisiji „Pragmatikos“ za mišljenje o Pink televiziji i Željku Mitroviću, Petrović kaže: „Mislim da je Željko Mitrović patriota, radi posao koliko može u nenormalnim uslovima, a to su uslovi demokratije. Znači, ne može stalno da pušta gusle na Pinku, i da pušta etno muziku. Znači, ne može iz više razloga. Jedan je ekonomski, znači televizija bi mu se ugasila, jer ljudi hoće da gledaju destrukciju, mora da pušta svakakve programe koje ljudi vole. Mnogi od njih nisu moralni, iako on radi mnoge moralne stvari. Kažu, vidi Zadruga. Pa jeste, Zadruga, ali zato na svakih sat vremena Željko Mitrović pusti vesti i pusti Aleksandra Vučića, pusti glavnog patriotu da priča priču. To se tako radi.“ Na upadicu voditelja da ga mnogi osuđuju zbog toga, Petrović nastavlja: „Ovi buzdovani da osuđuju. Ne može on sad da bude neka televizija koja će da bude Miroljub Petrović 24 časa. Ili ne znam, gusle, moral, ovo ono... To je patriota, četvoro dece, ne možeš ti sad njemu da pronalaziš crno pod noktima...“

U drugoj emisiji, takođe na „Pragmatikosu“, Petrović je na pitanje „Kako možete da kažete da je Željko Mitrović moralna gromada? On je dokazani... neću čitati, na nacionalnoj frekvenciji promovise destrukciju, urušava instituciju braka, da bi on napunio svoje džepove milionima eura, itd.“ odgovorio: „U demokratiji Bog koristi ljude na onom nivou na kojem se oni njemu otvore,“ i nastavio da opravdava način „preživljavanja“ u „demokratiji“.

U podkastu „Desni klik“, 6. avgusta 2018., Petrović komentariše: „Ja sam imao priliku da upoznam Željka Mitrovića, vlasnika Pinka, nisam znao kakav je čovek. Čovek je izuzetno konzervativan, patriota... ne može niko da priča za Željka Mitrovića da nije patriota...“

Jedan komentar ispod objave sažima suštinu: „Miroljub, nažalost, svakim svojim nastupom dokazuje da je automat u koji ko ubaci žeton biva hvaljen.“

Preokreti u favorizovanju glavnih „junaka“

Petrović ne krije svoje ultra desničarske nazore i kao takav prirodno pronalazi svoje „junake“ u četničkom pokretu i među vođama nacionalističkih sukoba u raspadu Jugoslavije.

Dugo su mu Vojislav Šešelj, Radovan Karadžić i Ratko Mladić predstavljali „srpske junake“ koje progoni neprijateljski međunarodni sistem. U decembru 2023. izjavio je da bi „svaki grad na svetu“ trebalo da ima bulevar Draže Mihailovića.

Najjasniji preokret nalazi se u njegovom tekstu iz novembra 2024. Tu Milan Nedić i Kosta Pećanac postaju ljudi koji su navodno „spasavali narod“, dok je Draža predstavljen kao verni sledbenik „engleskih saveznika“, čovek koji je napadao Nemce i na prevaru ubio Pećanca. Centralna formula tog novog pogleda glasi: „Naš zadatak je da spasavamo narod, a sudbinu rata će odlučiti velike sile.“

Tako Petrović nije promenio osnovni svet, nego uloge unutar njega. Njegove osnovne ideje ostaju iste:

- komunisti su glavni unutrašnji neprijatelj;
- zapadne sile manipulišu malim narodima;
- liberalna demokratija i savremeni poredak predstavljaju moralno propadanje;
- društvu je potreban čvrst, religiozan i paternalistički vođa;
- istorija se posmatra kao borba dobra i zla, a ne kao složen splet interesa i odgovornosti.

Zato prelazak sa Draže na Nedića nije prelazak iz nacionalizma u neku suprotnu ideologiju. To je **unutrašnja rekonstrukcija iste ideološke priče**. Menja se odgovor na pitanje: „Koji tip srpskog vođe je koristan?“ Petrović pomera vrednost od kulta borbe ka kultu „biološkog opstanka“. U toj logici nije najvažnije da li je neka politika pravno, vojno ili moralno časna, nego da li je, prema njegovoj proceni, sačuvala što više pripadnika sopstvenog naroda.

Nedić i Pećanac se zato uklapaju bolje od Draže.

Novi junaci služe njegovoj novoj priči o Crnoj Gori. On

pokušava da izgradi mnogo širu tezu: da su gotovo sve velike Srbije stvarali ili spasavali ljudi poreklom iz Crne Gore. Zato naglašava da je Nedić poreklom iz Drobnjaka, a Pećanac iz Bratonožića. Čak predlaže da se Srbija priključi Crnoj Gori, predstavljajući Crnu Goru kao trajni izvor srpske države, ratništva i spasenja.

Postoji i medijski razlog: **potreba za sve kontroverznijom tezom**. Draža Mihailović je već decenijama široko prihvaćen simbol u značajnom delu srpske nacionalističke javnosti. Hvaliti Dražu više nije naročito novo ili provokativno. Promovisati Nedića i naročito Kostu Pećanca mnogo je radikalnija i ređa pozicija.

Takva promena Petroviću omogućava da:

- ponovo bude predstavljen kao neko ko otkriva „zabranjenu istoriju“;
- svoje nekadašnje istomišljenike optuži da još nisu shvatili istinu;
- dobije novu temu za knjige, emisije, sajtove i intervjue;
- zadrži ulogu čoveka koji uvek iznosi nešto „još dublje“ od opšteprihvaćenog nacionalističkog narativa.

To je karakteristično za kontrarnu javnu komunikaciju: kada nekadašnja alternativna teza postane uobičajena u određenoj publici, potrebno je pronaći još alternativniju tezu.

Naravno, Petrović ignoriše istorijske činjenice o Nediću i Pećancu kao marionetama kvislinške i kolaboracionističke vlade u sprovođenju nemačke politike protiv Jevreja, Roma, komunista i drugih protivnika, kao što je ignorisao činjenicu da su Karadžić i Mladić pravosnažno osuđeni na doživotni zatvor za genocid, zločine protiv čovečnosti i ratne zločine.

Dakle, Miroljub Petrović ne menja toliko ideologiju koliko menja istorijske ličnosti koje su mu potrebne da bi ilustrovao trenutnu verziju te ideologije. Nekada mu je bila potrebna priča o srpskim ratnicima koje progoni Zapad, pa su junaci bili Karadžić i Mladić. Sada ističe da treba gušiti unutrašnje pobune i sačuvati „biološku masu“, pa su pogodniji Nedić i Pećanac.

Ekstremizam u produženom trajanju

Petrović u međuvremenu nije prestao promovisati kriminalce i zločince. On je u više navrata pozitivno govorio o Željku Ražnatoviću Arkanu kao „junaku i vitezu“ koji je „bežao iz debilane“ (škole), „radio posao“ i „spasao na hiljade ljudi“, „uradio jako puno pametnih stvari“, „bio je pretpostavljeni čuvenom junaku Legiji [Miloradu Ulameku]“, „ostavio je puno dece za sobom“, koju je „obezbedio finansijski za sobom“...³⁴

O Svetlani Ražnatović Ceci takođe ima pozitivno mišljenje kao o „supruzi velikog srpskog junaka“³⁵ i naglašava da „ljudi koji prolaze pored Cece treba da se poklone“.³⁶

Kod Petrovića i/ili njegovih saradnika moguće je kupiti razne „korisne stvari“, kao na primer ordene,³⁷ majice sa likovima „znamenitih junaka“, repliku šlema Skenderbega po ceni od svega 250 eura, upisati kurs hebrejskog jezika, pohađati školu gusala i sl. Postoji čak i preporučeni „CPS rent a car“.

Petrović se bavi i prodajom tinktura³⁸ preko svojih saradnika, što mu, pored donacija, donosi značajne prihode.

Možete da pratite „Akademiju roditeljstva“ na YouTube kanalu,³⁹ a od nedavno je aktuelan i „Ženski teokratski pokret“ koji predvodi Miroljubova supruga Jovana.⁴⁰

Međutim, Petrović ne bi bio to što jeste da i kroz „Teokratski pokret“ ne sledi svoj interes. Naime, on favorizuje mlade ljude koji imaju svoj „privatni biznis“ kao privilegovane članove koji su „sposobni da se žene“, dok drugorazrednoj grupi članova pripadaju „robovi“ („klošari“) tj. svi ostali koji „zavise od sistema“. Uz pomoć

³⁴ <https://youtu.be/wfGgQm98TXM?si=rTHb11vL4cN1bBQA>

³⁵ <https://youtu.be/njK8XNTEYSI?si=hzQdywvO5txBQaD2>

³⁶ <https://www.tiktok.com/@serdarstvo1/video/7531319579608403205>

³⁷ <https://ordeni.rs/>

³⁸ <https://ipmproizvodi.com/>

³⁹ <https://www.youtube.com/@AkademijaRoditeljstva/videos>

⁴⁰ <https://www.instagram.com/zenski.teokratski.pokret/>

svoje „desne ruke“, Vladimira Trifunovića, vlasnika YouTube podkasta „Dijalog“, organizuje skupove na kojima su polaznici podeľjeni u tri grupe: oni koji imaju privatni biznis, „robovi“ i devojke – potencijalne udavače – koje se obučavaju da se vežu samo za „sposobne muškarce“ i postanu princeze koje će moći sebi priuštiti kućne pomoćnice i poslugu. Naravno Petrović je sebi dodelio ulogu menadžera (navodadžije) koji spaja adekvatne parove. U njegovom interesu je da bude što više „biznismena“ jer to znači priliv novca za njega i njegove „projekte“. Ironično je što Petrović favorizuje „slobodnjake“ koji imaju novac, dok je sam veći deo života proveo kao podstanar jedva sastavljajući kraj s krajem.

Ali ono što svi primećuju je da što Petrović više dobija na popularnosti, to dublje propada duhovno i moralno. Kad god nekom jutjuberu ponestane „lajkova“, zakaže „sudar“ Miroljuba sa nekim očigledno nemoralnim ali ne i licemernim likom, a publika kreće da se žari i pali. Kao primer ove šeme, snimljena je emisija „Milan Ponjević – Lanmi Miami vs. Miroljub Petrović exclusive“ (Ponjević je porno glumac).⁴¹ Prilikom takvih sučeljavanja, Miroljub licemerno, ili iz straha, hvali sagovornike kao što su „intelektualna gromada“ Kristijan Golubović koji bi „mogao predavati svim profesorima na beogradskom univerzitetu“,⁴² MMA borac Vaso „Psiho“ Bakočević, „potomak kraljice Teute“⁴³ i dr.

Godine 2017, Petrović je ušao u rijaliti program „Parovi“, gde je imao „okršaj“ sa striptizetom i pevačicom Slađanom Petrušić. Njegov cilj je navodno bio da ukaže na nemoral koji se širi Srbijom.

Jedno vreme snimao je viteško-edukativne emisije sa Lepomir Bakićem, bivšim policajcem, bodi-bilderom i rijaliti zvezdom, koji je uhapšen 16. decembra 2024. u akciji „Dover“ kao jedan od organizatora „doping mafije“ i nelegalne trgovine doping sredstvima, kako je navedeno iz Tužilaštva za organizovani kriminal.

⁴¹ https://youtu.be/v2CYGCgR9yw?si=f4X_fRciH6_BkuJs

⁴² <https://www.facebook.com/watch/?v=1902028823995380>

⁴³ https://www.instagram.com/reel/DMA0TT_If_q/

U vreme pisanja ove knjige, 17. novembra 2025., doživeo je i to da ga „starleta“ i bivša rijaliti učesnica Tara Simov prozove u podkastu „Lazarov“ za pedofiliju.

„Ovo vam je drugi put da me peckate za narkotike. Ja razumem da ste vi oženili ženu mlađu 30 godina i da živite sa teškim kompleksima,“ počela je Tara, a Petrović je prekinuo upitavši je o kakvim kompleksima govori, pa počeo da spominje pretke koji su se ženili mlađim devojkama. „Ne znam za čukundeda i čukunbabu, ali znam da ste vi novcem podmićivali porodicu vaše žene da vas uopšte prime i prihvate, tao da ste vi poslednji koji bi trebalo da delite lekcije. Vi koji ste ostavili ženu koja vam je rodila decu zbog 30 godina mlađe, kojoj ste bili mentor. Ona se bavila muzikom i napustila sve zbog vas i sad pravi neke buđave sapune od koprive i misli da je uspela u životu zbog toga. Vi takav ne možete meni da držite moralne pridike. Pre bih bila narkomanka i sve za šta me od početka podkasta indirektno optužujete nego da, prostitue, da imam odnose sa 30 godina starijim muškarcem i zbog njega napustim školovanje i posvađam se sa svojom rođenom porodicom.“⁴⁴

„Doktor“ je od voditelja tražio da izbac i Taru iz emisije ili će u protivnom on otići, a kako voditelj nije reagovao na ucene, Petrović je besno napustio studio.

Ovaj neočekivani „direkt“ sigurno je pogodio njegove evidentne sociopatske komplekse, ali „doktor svih nauka“ nastavlja da talasa. Žestoki udarac pred licem javnosti u predvodnika „koncepta stvaranja jake porodice i dobrih ljudi“ imao je veliki odjek. Za mnoge njegove pratiocice koji su već postali dovoljno sumnjičavi, to je moralo delovati kao virtuelna sahrana lažnog viteza na albanском groblju u Severnoj Makedoniji. Uzaludni su bili i naponi nekih njegovih botova koji su ga pokušali „oprati“ na račun reputacije Tare Simov, jer ona je jednostavno saopštila istinu.

⁴⁴ <https://www.youtube.com/live/2GLYnf0enHM?si=DpVymxWuSrD2OtWJ>
(vidi od 1:27:55 i dalje)

4. „Rešenja“ za društvene probleme

Petrović paušalno pripisuje razloge za sve ljudske nevolje satanizmu. Ko god pije, puši, konzumira drogu, taj je „opsednut demonima“. Rešenje je u okretanju Bogu i religiji, te konzumiranju prirodne sirove hrane, odricanje od kafe, mesa i svega u čemu ima dosta aditiva.

Petrović je predstavio rešenje za sprečavanje i iskorenjivanje narkomanije. Naime, on je predložio da se ljudi u pojedinim naseljima organizuju i sami se suoče sa prestupnicima u svom okruženju. Petrović kaže da bi prema Dušanovom zakoniku, ukoliko bi se on primenjivao, komšije „detektovale“ dilera, prijavile ga dežurnoj porodici, koja bi ga pretukla i poslala na sud. Pri tome dodaje, da bi kazna, prema Dušanovom zakoniku bila smrtna, ili kako on kaže „Ideš pod mač, bato“.

Problem nemorala u društvu rešavao bi vrlo jednostavno. Dao bi nemoralnim ljudima mogućnost da se leče, da se isele iz zemlje ili da budu osuđeni na smrt. U skoro svakom razgovoru on ističe da je porodica temelj društva i da mladi moraju drugačije da biraju bračnog partera. Prema njegovim rečima, mladić mora da nauči da radi, da zarađuje, pa tek onda da se ženi i to devojkom „iz dobre familije“. Predlaže da mu takvu devojkupronađu pametni ljudi – menadžeri koji će znati da raspoznaju koja je devojka prava, a koja „krokodil“. Prave devojke majke odgajaju da budu dobre žene, domaćice, da znaju da skuvaју ručak i vaspitavaju decu. Umesto toga, današnje majke šalju svoje ćerke da izađu i da se zabavljaju i da nađu dečka, što je po njegovom mišljenju pogrešno jer ih tako pretvaraju u „kamenjarke“, nemoralne žene koje opsedaju muškarce.

Petrović napominje i da je moderna muzika satanistička. On smatra da mladi treba da slušaju gusle, jer tada mogu nešto da nauče o svojoj istoriji i kulturi. Kako kaže, kada mladi slušaju savremene

ritmove, rokenrol i slično, oni se nalaze u tzv. alfa režimu, prepustaju se Sotoni jer ne razmišljaju svojom glavom.

ŠKOLE SU „DEBILANE“

Velikim problemom u društvu Petrović smatra i savremeno obrazovanje. Sve škole, fakultete i univerzitete on naziva „goveđim školama“ ili „debilanama“ u kojima se mladi ljudi ne uče pravim vrednostima. Ključ za sticanje pravog obrazovanje vidi u školovanju kod kuće, gde će dete da nauči nešto o svojoj istoriji, kulturi, da nauči da radi, jaše konja i slično. Pored toga, on otvoreno savetuje deci i mladima da napuste školovanje i budu nepokorni ili manipulišu roditeljima koji ih „teraju u debilane“.

„Bog je dopustio da se pojave ovi studentski protesti da se zatvore fakulteti da ti skrene pažnju da napustiš fakultet.“ (Petrovićev „savet“ u emisiji Pragmatikos #8, 28. marta 2025.)

„Fakultetska diploma je sertifikat da si budala,“ tvrdi Petrović.

On otvoreno savetuje decu da se pretvaraju pred roditeljima dok se ne osamostale, da napuste škole i posvete se „privatnom biznisu“, a te sugestije idu i do pozivanja na fizički obračun sa roditeljima „satanistima“ koji ih „teraju u školu“.

Priznaje da je i njegov pastorak išao u školu, ali da mu je on „pomagao“ da shvati koliko je to štetno za njega:

„Ja sam svoju decu učio da ne idu u školu nego da uče od mene. Petica iz matematike me ne zanima ali mora da zna engleski jer je sva literatura naučna na engleskom.

Ja sam deci mojoj govorio: Idemo na izlet, kakva škola. Moja deca nisu završila srednju školu. Moj sin Stefan je napustio srednju školu. Ajde osnovnu je nekako odrobijao, ja ga nagovarao da ne ide. Šta ima u školi?! Samo neku zarazu da navuče, neki nemoral.

Kad je krenuo u srednju školu, u neku debilanu na Karaburmi, neki Rade Končar... ne znam kako se zove. A ja u to vreme sam živeo na Petlovom brdu. I ja mu kažem: Ja ti svaki dan platim linijski taksi od kuće do debilane i nazad i dam ti za užinu. Dnevno

dobiješ za to 300 dinara. Znači 300 dinara ako ideš u debilanu.

I moj sin ustane ujutru i ja mu kažem: U al' si bleđ u licu, nije ti dobro. Ja da sam na tvom mestu ja bih se vratio u krevet. On gleda, i kaže u pravu si.

Dođe moja žena i kaže: Što nisi išao u školu?

– Alo bre, nemoj da vičeš na dete, briši tamo. Može lepo da se razgovara, nema ništa na silu.

Prvu godinu je ponavljao i posle u drugoj godini napustio.“

Međutim, on i Miroljubova starija ćerka koje je učio svojim alternativnim vrednostima su ga napustili i vratili se u Beograd radi zaposlenja ili školovanja. Tako se pokazalo da njegovi „recepti“ nisu dali rezultate ni u vlastitoj porodici. Stanje u porodici Miroljuba Petrovića može se opisati jednom rečju – rasulo.

Svojim izjavama da je škola „debilana“, Petrović ne samo da stiče jeftine poene kod omladine, već se dodvorava i javnom mnjenju. Kada bi bio iskren, on bi izjavio da je roditeljski dom „debilana“, jer većina roditelja svoju decu neispravnim vaspitanjem upropaštava. Upravo se to pokazalo i u domu Miroljuba Petrovića koji je svojim ekstremizmom i glupostima rasturio vlastitu porodicu. Podsvesno roditelji sami znaju da su krivi za karakter svoje dece, ali čeznu da odgovornost za njihovu nevaspitanost prebace na nekog drugog. Taj princip oslobađanja od lične odgovornosti i okrivljavanja drugoga jeste jedan od glavnih razloga zašto je danas Miroljub stekao veliku popularnost.

O SEKSU I PORNOGRAFIJI

Petrović ističe da seks nije prirodna potreba i da čovek može uspešno da se suzdržava. On napominje da su današnji ljudi opsednuti demonima i da zato podležu niskim strastima. Osim toga, mladići gledaju pornografiju, pa im nagon raste i zato „namiguju i krevelje se devojkama na ulici“, koje zbog toga postaju „kamenjarke“. One mladiće odvlače u krevet koga on naziva „minskim poljem“ gde postoje velike šanse da će im takve devojke preneti neku polnu

bolest, da će ih optužiti za silovanje ili, prema njegovim rečima, ono najgore da će ih ti muškarci oženiti i dobiti s njima decu. On napominje, da ako muškarac gleda porno filmove, puši, pije alkohol i kafu, on ne može da bude dobar muškarac, sin Božji ili vitez, nego samo „olupina“ koju je zaveo đavo.

O DRŽAVI

Kada je u pitanju državno uređenje, Petrović se zalaže za teokratiju i primenu Zakonika Cara Dušana.⁴⁵ Smatra i da treba uzeti korisne stvari od Izraela i Saudijske Arabije gde se poštuju Božji zakoni. Smatra da zatvori nisu dobro rešenje za one koji krše zakon. On je u jednom intervjuu izjavio da je za takve bolji kućni pritvor, gde će onaj koji je ukrao ili oteo da „odradi svoju kaznu“, onako kako je propisano u Svetom pismu.

Svojim stavovima o društvenom uređenju, koji su veoma nalik islamskom šerijatu ili kalifatu, Petrović privlači i mnoge muslimane koji dele ideje da se rigoroznom primenom krivično-pravnog zakona dolazi do željenog morala u društvu.

On zastupa nasilje nad savešću kao rešenje moralne krize društva. Kada neko moralne vrednosti sprovodi kao spontan rezultat duhovne reforme motiva sopstvenog srca, on poštuje ličnost drugog čoveka i nikome ne bi silom nametnuo svoje principe. A kada izgubi duh ljubavi i počne te principe da zastupa na silu i licemerno, bilo iz straha od osude savesti, bilo od sramote sopstvene gordosti ili radi sujetnog odobravanja sredine, tada pokazuje sklonost da isto nasilje nad savešću pod kojim se sam nalazi, nameće i drugima kao motiv držanja moralnih vrednosti. Kada sretne osobu

⁴⁵ Dušanov zakonik je imao brutalne odredbe, uključujući i status robova (otroka) kao večne baštine vlastelina, kao i značajno pogoršanje položaja seljaka, koji su se delili na gospodare (vlastelu) i sebre (naseljenike na zemljama). Zakonik je u velikoj meri bio baziran na vizantijskom pravu i usvojen je 1349. godine, a dopunjen 1354. godine. Dušanov zakonik je bio vrlo strog, ali je smanjio vandalizam i nekulturu u carstvu.

koja otvoreno ispoljava one grehe koje bi i on sam voleo da upražnjava, ali ne sme zbog krivice i drugih loših motiva, tada prema toj osobi pokazuje prezir, osudu i duh nasilja kojom bi je kaznio i primorao na ispravnost.

Takav duh je imala crkva u srednjem veku, te nacizam i staljinizam u promovisanju svojih moralnih principa, takođe i islam i svaka druga autoritarna ideologija ili religija. Duh srednjeg veka ima i prosečan pravoslavac i katolik. Kada se suoči sa nekim društvenim zlom, takav vernik umesto da razmišlja o prosvećivanju naroda Evanđeljem, on odmah poželi da se obrati za pomoć političkoj moći koja bi represivnim putem ljude primorala na ispravan moralan život. Ko god na silu usvaja moralne i kulturne vrednosti, on bi ih na silu i drugima nametao. Takva potreba za represivnim rešenjima jeste koren budućeg totalitarizma Novog svetskog poretka.

Miroljub zastupa teokratiju, ali ne želi da prizna da je biblijska teokratija bila uslovljena slobodom izbora, voljnim pristankom samog jevrejskog naroda: „Ako ne želite da služite Gospodu, izaberite danas kome ćete služiti, bogovima kojima su služili vaši praočevi s one strane reke ili bogovima Amoreja u čijoj zemlji živite. A ja i moj dom služićemo Gospodu.“ (Jošua 24:15) Teokratija podrazumeva voljni izbor služenja Bogu, i zato strogi krivični zakon koji kažnjava smrtnom kaznom onoga ko otvoreno krši Božji zakon, ne može da se zahteva od onoga ko taj zavet služenja Bogu nije uspostavio. Bog poštuje ljudsku ličnost: „Ne budite u istom jarmu s nevernicima. Jer šta imaju zajedničko pravednost i bezakonje?“ (2. Korinćanima 6:14)

Drugi problem je što Miroljub, slično biblijskim farisejima i muslimanima, pridaje krivičnom zakonu ulogu moralnog zakona. Iako krivični zakon ima svoje mesto – da obezbedi građansku sigurnost tako što će strahom od kazne da obuzda čoveka da ne ugrožava druge, on nema svrhu da ljude sačuva od samog greha. On je načinjen samo za nepravednike:

„Znamo da je Zakon dobar ako ga čovek primenjuje kako treba,

svestan toga da zakon nije namenjen pravedniku, nego bezakonima i nepokornima, bezbožnima i grešnima, nevernima i onima koji skrnave ono što je sveto, ubicama očeva, majki i drugih ljudi, bludnicima, muškarcima koji ležu s muškarcima, trgovcima ljudima, lažovima, onima koji se lažno zaklinju, i svima drugima koji čine ono što se suproti zdravom učenju.“ (1. Timoteju 1:8-10)

Za razliku od krivičnog zakona koji sankcioniše samo otvorene bezakonike, moralni zakon ima svrhu da ljude osvedoči u grešnost srca i da ih navede da rade na sopstvenoj reformi. Dok je krivični zakon zahtevao kaznu „Oko za oko, zub za zub.“ (3. Mojsijeva 24:20), moralni zakon je u isto starosavezno vreme zahtevao ljubav prema krivcu i prema neprijatelju:

„Ne osvećuj se i ne budi kivan na sinove svog naroda. Voli svog bližnjeg kao samog sebe....“ (3. Mojsijeva 19:18) „Nemoj govoriti osvetiću se za zlo!“ „Ne govori: kako je on meni učinio, tako ću ja njemu učiniti.“ „Kad padne neprijatelj tvoj, nemoj se radovati.“ „Ako je tvoj neprijatelj gladan, hlebom ga nahrani.“ (Izreke 20:22; 24:29, 17; 25:21)

Apostol Pavle otkriva svrhu moralnog zakona: „Ali nikada ne bih shvatio šta je greh da nije bilo Zakona. I ne bih shvatio šta je požuda da Zakon nije rekao: Ne poželi!“ (Rimljanima 7:7) Svrha zakona je da bi „greh preko propisa postao još mnogo grešniji.“ (Rimljanima 7:13) „Jer preko Zakona dolazi spoznaja o grehu“ (Rimljanima 3:20).

No, niko ne voli da bude ukoren za grehe sopstvenog srca. Zato Miroljub više ne propoveda moralni zakon, jer bi time izgubio popularnost. On zastupa krivični zakon jer on zbog svojih formalnih zahteva omogućava ljudima da umišljaju za sebe da su pravedni i da ga koriste da osuđuju druge kao nepravedne.

Kada bi razumeo zahteve moralnog zakona, čovek bi shvatio da su želje tela, želje očiju i ponos – greh, pa bi shvatio potrebu za Bogom i za Isusom kao Spasiteljem od greha i Iskupiteljem od krivice. No, u svetlu zahteva krivičnog zakona, čovek sebe može da

zavarava da je pravedan, jer zahtevi krivičnog zakona ne ukoravaju grešnost srca. Zato propovedanje krivičnog zakona u funkciji moralnog zakona donosi katastrofalne posledice po Miroljubove sledbenike. To ih navodi da se osećaju pravedni u svetlu svojih zahteva krivičnog zakona, njima Isus nije potreban kao Iskupitelj, niti Duh sveti radi reforme motiva srca. Otuda, iako je Miroljub deklarativno hrišćanin, neretko njegovi sledbenici postaju judaisti, sa istim duhom koji je Isus Hrist ukoravao kod fariseja koji „oceđuje komarca, a kamilu proždire“ (Matej 23:25). Kako propovedanje krivičnog zakona budi strah i proizvodi licemerstvo, Sveto pismo osuđuje takvu zloupotrebu krivičnog zakona uz vrlo razumno obrazloženje i vrlo uzvišeno rešenje:

„Ovako kaže Gospod: Ovaj narod mi se približava ustima svojim i slavi me samo usnama svojim, a srce mu je daleko od mene, i strah kojim me se boji ljudski je nauk kojem je naučen. Zato ću opet čudesno postupati s ovim narodom, čudesno i neobično, i propašće mudrost njegovih mudraca i sakriće se dovrtljivost njegovih dovrtljivih ljudi.“ (Isaija 29:13-14) „Ili možda prezireš bogatstvo njegove dobrote i uzdržljivosti i dugog trpljenja, ne shvatajući da te Božja dobrota vodi do pokajanja?“ (Rimljanima 2:4) „U ljubavi nema straha, nego savršena ljubav isteruje strah, jer kazna je to što nas plaši. Zaista, ko se plaši, nije savršen u ljubavi.“ (1. Jov. 4:18)

U svim Miroljubovim nastupima se vidi duh koji je drzak, prost i utemeljen na manipulaciji ljudskim slabostima (gordosti, strahu nečiste savesti i sklonosti ka nasilju).

Zašto Petrović laska nacionalnoj gordosti i ponositosti? Mladi ljudi imaju potrebu da pronađu svoje mesto u društvu i učine nešto vredno za sebe i druge, pre svega da se zaposle, osamostale i formiraju porodicu. Ali kako im u njihovoj nezrelosti to deluje kao prevelika žrtva, oni nisu voljni da se odreknu svoje bezbrižne neodgovornosti. A da bi zadovoljili potrebu za sopstvenom vrednošću, oni se identifikuju sa vrednostima nacije i vrednostima predaka. Tako postižu osećanje vrednosti da su neko i nešto, boreći se protiv

glasa savesti koji ih opominje da nisu od života uradili ništa. Umesto da ih Miroljub ukori, on im laska, da bi tako stekao njihovo odobravanje. Otrovani sujetom i gordošću, takvi ljudi postaju preosetljivi, uvredljivi i skloni sukobima i nasilju.

„Posebna nacija“ je ta koju ugrožavaju „neprijatelji“ i „satani-sti“ (Evropska unija, Vatikan, NATO...). Strah od zavere samu odgovornost za nevolje prebacuje na nekog drugog, što ljudima godi jer ih oslobađa od lične odgovornosti rada na reformi sopstvenog karaktera. Stoga najveći broj fanova Miroljuba Petrovića čine srpski nacionalisti.

Petrović pokušava na razne načine da promoviše ideju kako Srbi imaju jevrejsko poreklo i da su blizak narod. Enriko Josif nazvao je srpski narod „nebeskim narodom“. On propagira mogućnost da Srbi utiču na obraćenje Jevreja, jer su navodno i genetski bliski.

U svojim megalomanskim planovima, Petrović sebe vidi kao sponu između Srbije i Izraela ili kao „malog srpskog Mojsija“.

IMENA SPORTSKIH KLUBOVA

U emisiji Balkan Info, 22.02.2017., Petrović je izložio „reše-nje“ i za nazive najpoznatijih srpskih klubova.

„Pogledajte kako se zovu dva najpoznatija srpska kluba,“ rekao je Petrović i krenuo da govori o Partizanu: „Pa, znate li vi ko su bili partizani? Najveći zlikovci, koljači, ubice...Vođa partizana je bio onaj zlikovac Josip Broz, austrougarski kaplar i član one ‘vražje divizije’ koja je učinila najveće zločine prema Srbima. I onda komunisti osnuju FK Partizan. To je kao da se zove FK Ustaša. FK Partizan i FK Ustaša – to vam je isto!

Navijači bi trebalo da sazovu vanrednu sednicu kluba i upute ultimatum upravi. Jedina tačka dnevnog reda da bude promena imena kluba. Neka se zove FK Četnik. Lepo ime... ‘Napred Četnik, ole, ole, ole’ da navijaju. Može da se zove FK Vojvoda ili FK Nikac [po Nikcu od Rovina].“

Zatim se Petrović dotakao i Crvene zvezde:

„Pogledajte Zvezdu. Znete li vi šta je petokraka? Najmoćniji satanistički simbol. Taj simbol su na kapama nosili ljudi koji su pobili hiljade i hiljade Srba. Navijači Zvezde bi trebalo takođe da traže sednicu UO sa jedinom tačkom dnevnog reda – promena imena. Može da se zove FK Kokarda.“

KO SU „PRAVI LJUDI“ U SRBIJI

Petrović napominje da u „satanizovanom društvu“ poremećenih vrednosti još uvek postoje „pravi ljudi“ na koje svi trebaju da se ugledaju. Među njima su „doktor“ Milisav Nikolić, zatvoreni sveštenik Branislav Peranović, Milorad Ulemek Legija, bivši komandant Crvenih beretki i osuđenik za ubistvo nekoliko srpskih zvaničnika, guslar Vukojica Sandić i sl.

Miroljub Petrović, samoproглаšeni promotor moralnih i porodičnih vrednosti, šokirao je javnost podržavajući kontroverznog muzičkog izvođača Dragomira Despića Desingericu, poznatog po svojim vulgarnim i provokativnim tekstovima te nakaznim nastupima: „Desingerica je kao janje, miran čovek, oženjen, zastupa tradicionalne vrednosti, podržava zdrav život, vrlo pozitivan lik...“

O Novaku Đokoviću je više puta menjao mišljenje. Od videa čiji naslov „Novak Đoković u kandžama demona“ otkriva sadržinu, a koji je kasnije brisao, te predviđanja da će Đoković na kraju doći da se „leči kod Čiče“, kasnije ga je hvalio kao „dobrog domaćina“, „ozbiljnog igrača“ koji „nije prodao dušu Đavolu čim se bavi nekim pametnim stvarima“, dok Jelena „kao žena najboljeg sportiste promovise zdrav život“. Čak mu je u ime Instituta za nacionalnu istoriju i Udruženja Plemena Kući namenio Obilića medalju za junaštvo.⁴⁶ Ali kad je Đoković dao podršku studentskim protestima, Petrović je promenio ploču: „Javio se juče Novak Đoković, demonizovani Novak Đoković se javio, dao podršku protestima u Srbiji.“⁴⁷

⁴⁶ <https://www.youtube.com/watch?v=1T-H4PlsI94&t=432s>

⁴⁷ <https://www.youtube.com/watch?v=yhYVYkLZygM>

ZAŠTO LJUDI VEOMA VOLE DA SLUŠAJU NJEGOVA PREDAVANJA?

Dve glavne kategorije njegovih pratioca čine:

1) Oni koji imaju potrebu za psihičkim pražnjenjem nad drugima, što donosi osećaj samopravednosti

Miroljub zastupa neke istine koje su razumne i koje se mnogima sviđaju, ali samo ako ih ne primenjuju na sebe, već na druge. Tada oni koriste te neosporne istine samo kao ventil psihičkog pražnjenja i izživljavanja nad drugima. Tako se sami osećaju pravednije. Krajem 19. veka, kada na Zapadu, u protestantskom svetu, više nije bilo moderno govoriti o sebi kao grešnome, odmah se pojavila potreba ljudi za žutom štampom i za ogovaranjem, a vaskrsao je i rasizam. Kada ljudi nemaju iznad sebe uzvišene moralne zahteve koji ih navode na reformu sopstvenih motiva srca, tada zbog nečiste savesti imaju potrebu da se bave onim što je ispod njih, da bi se kroz napade na ono što smatraju „niskim“ psihički praznili i osećali pravednije u odnosu na druge.

2) Oni koji prepoznaju određene istine u Miroljubovim izlaganjima i dobijaju priliku da ih ismevaju zbog njegovih očiglednih nedoslednosti ili ispoljavanja komedijaškog duha

Miroljub zastupa mnoge istine koje su razumne i koje se ne sviđaju onima koji se tim istinama prepoznaju kao ukoreni. Ima ljudi koji imaju očajničku potrebu da uguše glas savesti koja ih poziva na pokajanje i odbacivanje greha. Oni su ukoreni istinama koje Miroljub propoveda, ali sada dobijaju priliku da te istine ismevaju, pozivajući se na Miroljubov duh nasilja, okrivljavanja drugih, laskanja gordosti, hvaljenja kriminalaca i sl. Petrović i sam ima „potrebu“ da unosi elemente komedije i sarkazma u svojim nastupima, čime obezvređuje istine koje je prethodno možda izneo. Tako ova grupa njegovih pratilaca nalazi izgovor da odbace smisao tih istina pred sopstvenom savešću. Verovatno nema osobe koja je svojim pogrešnim delovanjem i zarad lične „slave“ i popularnosti više iskompromitovala biblijsku religiju od Miroljuba Petrovića.

5. „Fakultet“ za prirodnu medicinu

Petrović je direktor „Instituta za prirodnu medicinu“ i Fakulteta za prirodnu medicinu. Takođe je vlasnik i ostalih njegovih fakulteta: Fakulteta za nacionalnu istoriju, Fakulteta za organsku poljoprivredu, Kreacionističkog fakulteta... s tim što nijedan od navedenih Fakulteta nema akreditaciju u nijednoj zemlji na svetu. Otvorio je i prvi kurs za babice u Srbiji.

Na Petrovićevo ime godinama se vodilo barem trinaest sajtova pomenutih „fakulteta“ i „instituta“, stranice miroljubpetrovic.com, skenderbeg.rs i nekoliko sajtova gde se prodaju preparati sa etiketama Instituta uz obećanje da leče neizlečive bolesti poput raka i Parkinsonove bolesti.

Lista „predavača“ sadržala je živopisna imena poput Jovana I. Deretića, Željka Stanojevića, čoveka sa „hiljadu zanata“ i osnivača Centra za hebrejski jezik i književnost, Čede Čvorka ili Branislava Peranovića kojeg Petrović redovno hvali kao eksperta za lečenje narkomana (umesto penkala na „nastavu“ je dolazio sa lopatom). Peranović je 2013. osuđen na 20 godina robije zbog teškog ubistva jednog štićenika Centra za odvikavanje od bolesti zavisnosti u Jadranskoj Lešnici. Ili „doktor“ Milisav Nikolić kojeg Petrović pominje kao „najboljeg svetskog ortopeda“. Nikolić je, inače, završio studije Fakulteta za fizičko vaspitanje, a „doktorirao“ je nigde drugde nego na Petrovićevom „institutu“ gde se nalazi na spisku osoblja „kolegijuma“. Ako pogledate tu stranicu, možete zapaziti da je na poziciji „dekana fakulteta“ niko drugi do „dr“ Jovana Petrović, Miroljubova druga žena!⁴⁸ Fantastičan obrt i napredak u karijeri, ako uzmemo u obzir da je završila muzičku školu i bavila se operskim pevanjem. Stefan Malešević, sekretar, je njegov pastork, tako da se može reći da je ovaj široki univerzitetski kompleks

⁴⁸ <https://institutpm.com/kolegijum>

zapravo porodični biznis.

U „kolegijumu“ su još neka egzotična lica, poput dr Slavka Zeca, dr Mišela Lozanića i drugih instant doktora.

Petrović je posebnu medijsku pažnju skrenuo otvaranjem lečilišta za homoseksualce, gde je otvoreno tvrdio da se homoseksualizam može lečiti, ali čim ga je država malo pritislula odmah je ugasio ovu „ustanovu“. Inače, Petrović tumači da kad nešto proba i uspe, to je Božja volja, bez obzira na način kako je postigao cilj.

Jedan je od prvih u Srbiji koji je počeo da promoviše zdrav način života, štetnosti vakcinacije, i drugih prirodnih vrednosti. Kada se uzmu u obzir njegove razne inicijative koje deluju plemenito, teško bi neko rekao da ovaj čovek može i hoće nekog da prevari ili da mu proda nešto što nema vrednost.

KAKO JE MIROLJUB PETROVIĆ DOŠAO NA IDEJU DA OTVORI FAKULTET ZA INSTANT DOKTORE?

Kao bivši član Hrišćanske adventističke crkve, stekao je popularnost među ljudima koji se interesuju za religiju, te kroz razna poznanstva i veštinu došao do donacija koje su mu omogućile da proputuje po svetu. Najviše se zadržao u Americi gde je imao muzej dinosaurusu. U Americi je držao i neka predavanja iz kreacionizma. Najveću pomoć u tim projektima pružili su američki adventisti, dr Jovan Ilijev i drugi, kao i Zdravko Vučinić, njegov bivši saradnik, koji je kasnije javno, među prvim, ukazao na prevaru. Materijalno mu je izdašno pomogao i Adnan Oktar alias Harun Jahija, kontroverzni turski kreacionista, koji je osuđen po optužbama koje uključuju formiranje kriminalnog poduhvata, finansijsku prevaru i seksualno zlostavljanje na 8.658 godina zatvora 17. novembra 2022. godine. Pošto ga je interesovala medicina, upoznao je neke od američkih doktora kao što su Nil Nidli, Lorin Dej, Agata Treš, i dr. Prisustvovao je na mnogim predavanjima koja se bave prevencijom i zdravim životnim navikama. Tako je saznao i za *International Institute for Original Medicine* koji nije priznat od

zvaničnih vlasti Sjedinjenih Američkih Država. Taj kvazi fakultet mu je poslužio kao ideja za pokretanje vlastitog sličnog biznisa. Kako i sam kaže, ideju za otvaranje svog fakulteta dao mu je Željko Stanojević. Željko Stanojević je tada bio vlasnik Akademije za estetiku i kozmetologiju, poznat i kao „herbalista“ koji je radio na projektu Srpsko/hebrejski – Hebrejsko/srpski rečnik, gde većina koji su donirali za izradu tog rečnika isti nisu nikad dobili. Inače, Stanojević je izbačen sa Filološkog fakulteta jer se predstavljao kao profesor hebrejskog, a završio je Otvoreni univerzitet u Haifi sa kojim ima pravo da drži kurseve i časove hebrejskog jezika u osnovnim školama. Između ostalog, Stanojević je otvorio organizaciju koja daje akreditacije za fakultete i akademije (The International Accreditation Board for Studies in Natural Medicine). Savete koje je Stanojević dao Petroviću ovaj je iskoristio otvaranjem online Fakulteta za prirodnu medicinu koji vodi od kuće sa svog laptopa. Znajući da su ljudi spremni da kupuju diplome kojim će se samo hvaliti, a da neće imati nikakvo praktično znanje, ova ideja je izgledala kao odličan plan za profitabilni biznis.

KO SU NAJČEŠĆI STUDENTI?

Najčešći studenti ovog „fakulteta“ mogu se svrstati u pet grupa ljudi:

- i) Fanovi Miroljuba Petrovića.
 - ii) Okultisti (inače poznati po svojim prevarama i lakom zarađivanju novca).
 - iii) Osobe koje interesuje zdrav način života i prirodna medicina.
 - iv) Osobe koje žele da završe neki fakultet, a nikad se neće baviti poslom koji je vezan za tu profesiju.
 - v) Osobe koje nemaju ili imaju jako niske moralne norme.
- Kratko ćemo pojasniti.

Fanovi Miroljuba Petrovića žele da studiraju na „fakultetu“ svog idola, jer osim što se taj način poistovećuju sa njegovim

nazorima, oni žele biti posebni u očima drugih ljudi, iako 90% njih ni sami ne veruju u većinu stvari iznetih u toj literaturi. Naravno tu ima i onih koji žele da odaju zahvalnost Petroviću za njegov doprinos promociji zdravog načina života i konceptu prirodne medicine.

Najviše studenata i „diplomaca“ ima među okultistima iz različitih kultova i sekti: od sangejzera, vračeva, bioenergetičara, reiki majstora, učitelja joge, hinduista, budista, itd. Ovaj Fakultet najviše odgovara njima jer im omogućava da se kriju iza titula doktora. Javnosti se predstavljaju kao oni koji su završili američku školu u Njujorku, neki se čak predstavljaju i kao doktori zvanične medicine. Na taj način, lažnim akademskim titulama Petrović im daje pogonsko gorivo da lakše, uspešnije i masovnije varaju ljude.

Jedan od većih okultista koji je završio „studije“ je Nedeljko Dražić, inače poznati vrač i spiritista koji je titulu doktora dobio upravo na ovom fakultetu. Još jedan u nizu prevaranata sa titulom doktora je Slavko Rajčić koji je uhapšen 2012. godine, jer je varao ljude kako će ih izlečiti strujom i za to uzimao 50 eura po tretmanu. Treba napomenuti da je Slavko jedan od najvećih promotera Fakulteta i da ima najveću proviziju od svakog upisanog studenta. Kada je Slavko uhapšen, na razgovor u policiju pozvan je i Petrović. Šta se zaista dešavalo na saslušanju niko ne zna, zna se samo da je Slavku Rajčiću produžen pritvor i da je nakon izlaska nastavio da se bavi promocijom lažnog Fakulteta. Tu nije kraj, sledeći u nizu je Tomo Lukić, reiki majstor koji promoviše bioenergiju kojom navodno leči ljude.

Mali broj ljudi na ovim prostorima zaista interesuje zdrav način života i prirodna medicina, mada se taj broj povećava svakoga dana. Cilj samoproглаšenog direktora Petrovića je da ovakve ljude pridobije da oni rade za njega tako što će promovisati njegov lažni fakultet. Najveća promocija njegovog kvazi Fakulteta sastoji se u obmani da su novopečeni „doktori“ završili fakultet za prirodnu medicinu sa sedištem u Njujorku. Ipak, najveći promoteri su osobe koje imaju završen ovaj lažni fakultet, jer neki od njih imaju dobre

rezultate u prirodnom lečenju. Najbolja reklama je kada bolestan čovek ozdravi. Ali za to ne može imati nikakve zasluge Fakultet i njegov direktor.

Veliki broj ljudi ima želju da završi neku školu pa makar i lažnu. Ovaj Fakultet im to pruža gotovo bez ikakvog truda. Petrovićev Fakultet je idealna opcija za takve osobe koje nemaju problem da im neko bez znanja izda diplomu. Doktor možete postati za nekoliko meseci, što je idealno za hvalisavce. Možete se čak i pod lažnim imenom prijaviti za „studije“, niko to ne proverava.

Na sajtu „Instituta“ date su i cene. Cena školarine za studije „Diplomirani lekar prirodne medicine“ (B.S.) iznosi 950 eura, za studije „Magistar prirodne medicine“ (M.S.) plaća se 1.100 eura, dok se zvanje „Doktor prirodne medicine“ (N.D.) stiće za svega 1.250 eura. U sklopu „fakulteta“ nude se i različiti kursevi za „nutricioniste“, „herbaliste“, „kiropraktičare“, masere...

U prirodi svakog čoveka postoji sklonost da laže, vara i manipuliše sa drugim ljudima. Balkanske zemlje su veoma pogodno tle da se takve stvari i rade. Kroz ceo svoj životni vek ljudi se bore za novac, slavu, i da zadovolje svoje sebične želje i požude.

Generalno, mi kao ljudi se ne učimo individualnoj odgovornosti, tako da ne može da postoji ni kolektivna odgovornost. Kada se neko istakne kao provereni lopov ili prevarant na Balkanu, on brzo postaje poznat i simpatičan, umesto da bude neko od koga će ljudi bežati i upirati prstom kakav ne treba biti. Velika većina ljudi će reći: „Neka država to rešava“, ali najgora a najčešća ocena obično bude u stilu: „Vidi ga kako je sposoban, snalažljiv, hrabar, uspeo je u životu“. Znači, umesto da takvi ljudi budu na marginama, oni vode društvo i uvaženi su u njemu. Obično takve osobe imaju harizmu kojom privlače naivne mlade i nezrele ljude.

Miroljub Petrović je osoba koja u patriotskim krugovima važi za moralnog čoveka koji drži do tradicionalnih vrednosti. Na Balkanu takav sistem vrednovanja uvek može proći i kod mnogo gorih karaktera od Petrovića. Najviše je popularan među običnim ljudima

siromašne i srednje klase. Njegova ciljna grupa su mladi koji nisu dovoljno zreli i koji su ili neiskvareni (naivni) ili veoma iskvareni. Kao takvi najpogodniji su za manipulaciju. Pošto sam dobro zna sistem manipulacije jer i sam čita takvu literaturu (najviše masonsku), njegov „Fakultet“ je idealna opcija za osobe koje žele da na brz i lak način dođu do novca ili čak popularnosti u svom društvu.

KOJE SU VAŠE MOGUĆNOSTI KADA ZAVRŠITE OVAJ FAKULTET?

Postati doktor (doktorirati) iz bilo koje oblasti nije lako i iziskuje veoma dug proces koji može potrajati godinama. Ova akademska titula se dobija nakon završenog određenog fakulteta i magistrata, da bi zatim usledile napredne najmanje dvogodišnje studije i istraživanja za objavu doktorske disertacije. Da bi neko postao doktor potrebne su godine rada i iskustva u poslu kojim se bavi.

Ali postoje i ljudi koji su izvan zakona, tako da mogu i doktore da proizvode. Ustanova koja najbrže na svetu proizvodi doktore je fakultet Miroljuba Petrovića. Kako i sam priznaje, nisu mu potrebne dozvole državnih institucija.

Ako se pitate koje su mogućnosti kada postanete doktor, priznat samo od Petrovića, evo nekih od njih: Lekar sa privatnom praksom, savetnik za ishranu (nutricionista) konsultant, autor tekstova o zdravlju, distributer prirodnih proizvoda vezanih za zdravlje, porodični zdravstveni konsultant, predavač iz prirodne medicine, vlasnik prirodnog lečilišta, ili terapeut u njemu, vlasnik škole za prirodno lečenje, promoter proizvoda na bazi medicinskog bilja... Kao što sami možete da zaključite, za ovakve stvari vam i nije potreban fakultet, niti bilo kakva diploma, već eventualno neki kurs. Za sve to potrebno vam je znanje, teorija i praksa. Da bi neko postao distributer određenih proizvoda, treba da bude dobar komercijalista i marketing menadžer, a ne lekar prirodne medicine. Tekstove o zdravlju može da piše svako ko nezavisno istražuje ove teme i sam u praksi sve sprovodi. Takođe može biti porodični konsultant. Da bi bili vlasnik nečega potrebno je da otvorite svoju firmu

i da imate kapital (novac), a ne da budete doktor prirodne medicine. Složit ćete se da ovakve mogućnosti imate i bez Petrovićevih titula.

Jednostavno rečeno, „direktor“ ovog kvazi fakulteta koristi perfidne laži u svrhu manipulacije potencijalnih studenata. Kao što je Rimski crkva koristila oprostajnice u svrhu bogaćenja i kontrole ljudi, tako i ovaj fakultet i direktor istog koristi svoju harizmu u svrhu finansijske koristi.

Osobe koje završe ovaj fakultet u praksi znaju jako malo. Jednostavno nisu osposobljeni za rad u praksi na polju prirodne medicine. Nisu obučeni za pripremanje zdrave i ukusne hrane, nemaju znanje o lekovitim biljkama, i ne znaju da naprave kvalitetne prirodne preparate za čišćenje i jačanje organizma, o hidroterapiji znaju osnovne stvari koje se mogu naći i na internetu i koje većina malo bolje upućenih ljudi zna. Jednom rečju, kada im dođe bolesna osoba oni ne znaju odakle da krenu. Zato osobe koje završe ovu školu obično svoju „diplomu“ koriste kao ukras u sobi. Drugim rečima, kada postanete doktor prirodne medicine, vi ste tek na početku puta. Uz to ćete se predstavljati kao doktori i nesvesno (ili svesno) ćete dovoditi u zabludu bolesne osobe koje dolaze kod vas na savetovanje ili lečenje. Jedinu korist od završavanja ove škole ima vlasnik koji će uzeti novac za školarinu. Diploma sa ovog fakulteta eventualno se može smatrati kursom, ali samo ukoliko se polaznicima omogućiti praksa, a pošto je nema ne može ni to da bude.

Mogućnosti „Fakulteta za ovo i ono“, kao što i sami možete da vidite, su neograničene. Jednom rečju, koliko ovaj Fakultet proizvede doktora na godišnjem nivou, toliko ne mogu sve akademske ustanove na Balkanu, ako ne i šire.

GDE JE PRIZNATA OVA DIPLOMA?

Jednostavno: nigde. Osim u umu Miroljuba Petrovića i njegovih doktora koji niču kao pečurke posle kiše. Kako i sam direktor ove ustanove kaže, diplome sa njegovog Fakulteta su priznate za rad u privatnoj praksi, što u prevodu znači da se sa ovom diplomom

možete baviti prirodnom medicinom kod svoje kuće, ili u najboljem slučaju da lečite rođake ili prijatelje. Složit ćete se da to sve možete i bez ove diplome sa „prestižnog“ američkog Fakulteta za prirodnu medicinu, sa sedištem u laptopu Miroljuba Petrovića. Inače, diploma sa ovog lažnog fakulteta nije priznata ni u Srbiji niti nigde na svetu, osim od strane sličnih organizacija (nevladinih organizacija) koje osnivaju novopečeni doktori. Nijedna zvanična institucija bilo koje države na planeti Zemlji neće vam priznati ovu diplomu. Tako da odmah možete zaboraviti na otvaranje svoje privatne ordinacije. Svi koji završe ovaj lažni Fakultet neće moći ništa da rade osim ukoliko ne otvore udruženje građana koje se bavi promocijom zdravlja.

Po zakonima Republike Srbije, lažno predstavljanje je krivično delo – Lažno predstavljanje, Član 329.

ZAŠTO SU NEKE DIPLOME BESPLATNE?

Treba napomenuti da se nekima diplome dele besplatno, slično kao što su neki vladari u prošlosti delili ordenje. Često puta se dešava da neko dobije diplomu za kontra uslugu, kao na primer gostovanje u televizijskoj ili radio emisiji. Svrha deljenja besplatnih diploma je reklamiranje lažnog fakulteta zauzvrat. Takođe, ako Petrović vidi da neko poznaje bar osnove zdravog načina života ili ako ima neki svoj sajt posvećen toj oblasti, izdaje mu počasnu diplomu kako bi dobio zauzvrat reklamu na sajtu.

Naravno Petrovićevi najbliži saradnici su prvi kandidati za sticanje besplatnih lažnih diploma. Neki od njih imaju čak i po dva doktorata iz potpuno različitih oblasti (na primer medicine i istorije).

KO REKLAMIRA LAŽNI FAKULTET ZA PRIRODNU MEDICINU?

Najveći promoteri ovog lažnog Fakulteta su Petrovićevi „doktori“ i studenti, samim tim što se predstavljaju kao doktori iako to nisu. Neki od njih se predstavljaju i kao doktori prirodne medicine. Nakon završetka studija obično otvaraju sajt ili svoje Facebook

stranice gde obavezno imaju reklamu za Fakultet prirodne medicine. Takođe promociju vrše i njegovi fanovi. Knjige koje promovise ovaj Fakultet obavezno na zadnjim stranama imaju reklamu za lažni Fakultet. Zato im se i ustupa besplatno korišćenje i štampanje literature. Direktor ovog lažnog Fakulteta u svojim redovima ima i ljude koji prodaju knjige o zdravlju, tako da i oni uz određenu nadoknadu reklamiraju Fakultet. Svaki student koji se upiše na Fakultet može prihodovati od 150 do 300 eura, u zavisnosti od dogovora sa direktorom. Jedan od aranžmana je da budete promoter lažnog Fakulteta za prirodnu medicinu gde se vaš posao svodi na to da ulazite na stranice o zdravlju i nudite studiranje na Fakultetu.

KOME JE POTREBAN OVAJ LAŽNI FAKULTET?

Ovaj lažni Fakultet najviše je potreban njegovom vlasniku, dr Miroljubu Petroviću, gde ima za cilj sticanje materijalne koristi prodavanjem lažnih diploma koje je sam napravio u Power Pointu.

Na žalost, pored svega navedenog, mnogi misle da se na ovakav način promovise koncept prirodne medicine. Naprotiv, ovaj koncept se zloupotrebljava na ovakav način i pravi antireklama za prirodu medicinu. Slično radi i dr Slađana Velkov, koja nanosi više štete nego koristi.

Koliko štete je naneo Petrovićev Fakultet za prirodnu medicinu, vreme će pokazati. Ovako nam ostaje jedino da obavestimo sve koji razmišljaju da ga upišu: NE BACAJTE NOVAC UZALUDNO. Diplomom ovog lažnog Fakulteta najviše koriste razni okultisti, jer tako najbolje prolaze kod bolesnih ljudi.

POZIV ZA SVE „DOKTORE“ DA SE ODREKNU LAŽNIH TITULA

Cilj ovog raskrinkavanja nije da se ospori doprinos osoba koje se predstavljaju kao doktori prirodne medicine nego da ih se pozove na pokajanje, jer su lažnim predstavljanjem doveli u zabludu mnoge ljude koji su bolesni. Da ne govorimo o količini lažnih nada koje su davali osobama sa teškim bolestima. Sve su to radili i rade ili iz

neznanja ili zbog sticanja materijalne koristi. Ukoliko su to radili ili rade iz neznanja, ovo bi trebalo da im otvori oči. Biće to teška odluka za njih s obzirom da su već izgradili određenu reputaciju. Nije lako biti na strani istine, to nije ni obavezno, ali treba da se zna istina, a na savesti svakog pojedinca je šta će s tim. Bolje je da se sada dok je još vreme odreknu lažnih titula nego da sutra dođe trenutak kada će pred zakonom odgovarati za lažno predstavljanje. Neka svima bude jasno da do toga mora doći iako im sad izgleda da je taj trenutak daleko. Zamislite se dobro jer kad dođe vreme nevolje, nemojte misliti da ćete imati izgovor da vas je neko prevario, jer onaj koji vas je nagradio lažnim titulama oprae ruke od vas, zaštitioće svoj interes i lični integritet po svaku cenu.

KAKO SE KOMPROMITUJE KONCEPT PRIRODNE MEDICINE

Treba znati da ništa dobro što smo dobili na dar na planeti Zemlji nije naše. Tako i treba da se ophodimo sa tim, a ne da prodajemo lažnu sliku o sebi drugima. Mi imamo obavezu da nešto što smo dobili na blagoslov i besplatno ne ukaljamo svojim sebičnim željama. Svakom izgovorenom laži svaki pojedinac kompromituje ceo koncept prirodne medicine. Iako on možda misli da će sam snositi odgovornost, nije tako. Jedan loš savet, jedna pogrešna odluka, mogu naneti više štete nego sve dobro koje možemo uraditi. Neka svako zna da se prirodnim vrednostima i naukama mogu svi baviti bez ikakve diplome. Kao što svako ko se razume u lekovito bilje može biti travar, tako i svako ko ima znanje može se baviti prirodnom medicinom. Rezultati na terenu više govore od bilo koje titule i zvanja. Svako sa malo zdravog razuma to zna.

Zbog kompromitacije preko Miroljuba Petrovića i sličnih osoba, mnogi ljudi misle da je prirodna medicina šarlatanska nauka, iako je ona sama ustanovljena nakon čovekovog pada u greh. Božijom milosti dobili smo na dar sve prirodne resurse i tehnike lečenja, svu hranu i svo lekovito bilje, da nam bude na korist.

6. Popularni Miroljub vs Miroljub u stvarnom životu

KRIMINALNI UMNI SKLOP

Jedna od glavnih stvari koje Petrović ističe je da treba praviti paralelni sistem. Međutim dosta ljudi ne zna da takve ideje dolaze iz tajnih društava i mafije. Iako će on navoditi primere Jevreja kroz istoriju, za paralelni sistem je potrebno imati podršku vladajućih struktura. Vidimo da Jevreji u Egiptu nisu imali paralelni sistem niti im se Bog obratio sa takvom idejom ili zahtevom. Mogli su održavati svoju zajednicu uprkos okolnostima. Bog u Svetom pismu uči o izlasku iz duhovnog Vavilona (Otkrivenje 18:2-5), a ne o pravljenju paralelnih sistema nalik na mafijaške porodice.

Iako neprestano javno morališe, njegov umni sklop praktično je kriminalan. To se može uočiti kroz najmanje nekoliko stvari: 1) Privlači kriminalce. 2) Ostvaruje materijalnu korist. 3) Širi mrežu pratioca i fanova. 4) Stiče simpatije najgoreg sloja društva. Kako to u praksi funkcioniše? Nahvali nekog kriminalca da radi neke stvari „pobožno“ i tako pridobije publiku i kriminalce da ga prate; posle mu se neki od njih jave da finansijski pomognu njegove „projekte“, a pare stavi u džep i naravno uvek nađe izgovor zašto projekat nije uspeo. Dakle, on hvali kriminalce zbog lične koristi. Stoga on ima kriminalni umni sklop, koji se služi svim sredstvima (manipulacija, obmana, laž) kako bi došao do cilja.

FINANSIRANJE

Petrović se uglavnom finansira iz tri izvora prihoda:

1. Lažni fakulteti
2. Proizvodnja i prodaja tinktura i biljnih mešavina
3. Prodaja skupih kozmetičkih preparata
4. Donacije i deseci od članova „Teokratskog pokreta“

Insajderski podaci od bliskog saradnika govore da je 2013-2014. imao zaradu samo od donacija preko 20.000 eura. Sada sigurno ima mnogo više, što je ogroman izvor prihoda. Prilikom jednog gostovanja na televiziji Pink, razgovarao je sa vlasnikom Željkom Mitrovićem koji mu je tada donirao 5.000 eura.

Ima mrežu ljudi koji reklamiraju fakultet koji zarađuju od procenta. Da biste postali „doktor“, potrebno je da izdvojite 3.000 eura. Od proizvodnje i prodaje tinktura i drugih preparata sigurno zarađuje između 1.500 i 3.000 eura mesečno. Dakle, radi se o čoveku koji je razvio ozbiljan biznis, koji godišnje može da ostvari prihod minimum od 80.000 do 150.000 eura. Možemo reći da je za srpske standarde, najblaže rečeno, postao ozbiljan biznismen. Iako glumi skromnost, to se ne bi moglo reći na osnovnu novca koji zarađuje ili njegovih vrlo čestih i skupih putovanja po regionu i svetu. Ali još nije došao na nivo svoje učiteljice Elen Vajt. Ima vremena ako ova vlast potraje, možemo očekivati da postane milioner. Sve zavisi da li će opet uspeti da napravi preokret i pređe na stranu onih koju budu došli posle Vučića.

PROMOCIJA OKULTNOG

Iako sebe smatra za jednog od najboljih svetskih teologa, Petrović promovise okultizam kroz kiropraktiku⁴⁹ i druge sumnjive stvari. Istorija kiropraktike ima okultno poreklo,⁵⁰ a njene tehnike mogu biti opasne po zdravlje ljudi. Njegov kvazi fakultet promovisu i završili su ga uglavnom okultisti i ljudi skloni prevari, tako da „diplome“ sa njegovim potpisom (koji naplaćuje kako sam kaže) koriste dalje u prevari i obmani ljudi. Predstavljaju se kao doktori, a nisu završili medicinu niti su diplome koje su dobili priznate od državnih institucija. U svet kiropraktike uveo ga je Milisav Nikolić koji je postao glavni „doktor“ najboljeg instituta za zdravlje na

⁴⁹ <https://www.cps.org.rs/kiroprakticar.html>

⁵⁰ Vidi: Kiropraktika – alternativna metoda liječenja otkrivena od duhova, religija.me.

svetu. Tako je „sveznajući“ učitelj upao u sopstvene zablude neznanja pošto mu je Milisav Nikolić „rešio“ problem sa kičmom koji je imao zbog saobraćajne nesreće.

MIŠJA HRABROST

Iako često navodi ili implicitno sugerise svoju hrabrost, u realnosti je plašljiviji od miša. Pošto je religijski vaspitan u Adventističkoj crkvi na svaki globalni incident reaguje kao da će smak sveta. A na javnu kritiku pozivom na linč i progon, jer sledi Hrista. Praktično kada bi mu se neko suprotstavio bežao bi, što je jednom čak i pričao, kada ga je jurio neki dečko da ga izbode, jer ga je prethodno Miroljub išamarao. Što se tiče njegovih pretnji da bi ljude stavljao pod mač, sigurno on to ne bi radio, nego bi angažovao ljude žedne krvi da urade takve stvari. Uostalom kao što su radili i njegovi „slavni preci“.

MIROLJUB U STVARNOM ŽIVOTU

Jednom rečju, Miroljub funkcioniše kao i svaki čovek koji je prevarant. Ima strogu kontrolu foruma i angažuje jednog mladića koji je profesionalac što se tiče zaštite sajtova i generalno tehnologije kompjutera. Tako stalno pazi da li je neko ušao na forum i često je pri telefonu kako bi mogao da vrši cenzuru od „satanista“ koji ostavljaju nezgodne komentare i pitanja na forumu. Veći deo dana provodi pored računara osim kada je na putu. Na njegovom YouTube kanalu komentari su uvek isključeni.

Hrani se zdravo, ali daleko od „njegove idealne“ ishrane koju promovise (sirovojedstvo), nešto nalik njegovoj učiteljici Vajtovoj koja je pred vernike postavljala visoke standardne, ali sama nije mogla da ih ispuni. Većinu dana provodi tako što smišlja i radi na novim projektima kako bi mogao da nastavi svoj biznis, jer živi od religije. Povezuje se sa ljudima kako bi mogao da širi uticaj i biznis. Često putuje negde, opet poput njegove učiteljice Elen koja je obilazila svet uzduž i popreko. Sve to mnogo košta. U baštu ulazi

samo za potrebe snimanja, a isto važi i za svaki drugi fizički rad od koga ga je po sopstvenom priznanju Bog sačuvao (uzgred onaj koji je ljudima dao fizički posao). No to mu nimalo ne smeta da save- tuje druge da je najbolji trening fizički rad u prirodi. Obožava da ide na kupanje i to može raditi satima i svakog dana. Nije mu do- sadno da provodi sate kupajući se, a dosta puta sklopi lepo i korisno pa ode zajedno sa potencijalnom žrtvom na kupanje. Moguće da je sada to ređe otkako se oženio i dobio muškog potomka. Privatno zna da bude i zanimljiv i šaljiv, sa njegovim pričama i reakcijama zna da zasmije. Auto vozi kao kamikaza i često psuje i vređa druge vozače. Jednom prilikom kada smo se vraćali iz Crne Gore prispa- valo mi se pa sam mu predložio da vozi.⁵¹ Nisam spavao ni minut jer je vožnja bila ludačka, sreća pa mu je pao šećer i morali smo se zaustaviti kod neke radnje, a dok je on kupovao seo sam za volan. Posle toga više nikad nisam seo u auto kada on vozi.

Iako privatno vrlo dobro zna da su sve crkve loše, javno se ograđuje i ističe da ne podržava nijednu. Međutim, takav lukav stav iznosi kako bi ostao dobar sa svima (verniciima) jer su svi oni njegova meta, a zna da ne može uticati na više strukture.

Često mu se ljudi obraćaju za pomoć, jer ga smatraju svezna- licom, ali je to daleko od istine. Otkrivanje toga zna da bude bolno za fanove. Vrlo dobro zna ljudske slabosti i psihologiju tako da vešto manipuliše osobama koje nisu izgrađene kao ličnosti i slabo poznaju Bibliju. Vešt je u zloupotrebi biblijskog teksta i izvlačenja iz konteksta što je delimično kriva učiteljica Vajt, Adventistička crkva, a i njegovo loše poznavanje Biblije. Površna je osoba skoro po svakom pitanju, i, iako ima dobru memoriju, nije nešto prete- rano pametan kao što mnogi misle. Moglo bi se reći da je prosečne inteligencije. Ono što je njegov adut je harizma i nacionalistička i mitomanska priča koja odgovara neprepороđenom ljudskom srcu. On to odlično zna, međutim koristi ljude gde su najslabiji. Kod

⁵¹ Jedan od autora ove knjige, Nikola Šavija, sarađivao je godinama i delio iskus- tva sa Miroljubom Petrovićem.

prosečno poštene osobe nema prolaz, ali kod mladih, naivnih, pogrešno edukovanih, naročito biblijski, ima uspeha. To je njegov adut. Zna da mladim ljudima treba uzor, on se nameće kao uzor, a oni naivno kroz neke moralne priče padaju i idealizuju uzora kako samo mlade osobe znaju. Ove i mnoge druge tehnike manipulacije učio je od najboljih – druge najbolje organizovane crkve na svetu.

Sve u svemu, vaš junak živi suprotno od onog što vam promovise. Iako promovise skromnost, živi dosta iznad proseka, ide često na putovanja, more i planinu, hrani se po restoranima od kojih su mnogi skupi za prosečnog građanina. Oblači se prosečno, ali koristi čak i donji veš od merino vune, a nekada nije imao para ni za autobusku kartu, već se švercovao. Odeća od merino vune je postala njegov zaštitni znak kao i skupa odela (narodna nošnja). Kada nije imao novca znao je da savetuje svoje prijatelje kako ne treba da imaju nameštaj u kući i da mogu da spavaju i na dušek (ispod da stave palete), ali samo zato da bi mogli da mu daju novac. Sada sigurno ne spava na paletama i dušek i sigurno da ima nameštaj. Za takav život kakav on sada živi, ne može da prođe bez nekoliko hiljada eura mesečno. Iako ne troši novac na skupe brendove i skupe automobile telefon mu je uvek jako skup.

Što se tiče pomaganja drugim ljudima to radi isključivo zbog koristi; nikada ne bi pomogao osobi da nema neku korist ili da je ne pridobije. Navešću jedan primer kako on motiviše svoju decu. Kada smo živeli zajedno, svoje prvo dete, ćerku Anđu, hteo je da podstakne da nešto uradi korisno. Tako je motivisao da mu pere auto za neke pare. Pristala je naravno. Umesto da decu uči da mu pomognu kroz zdravu porodičnu obavezu, on ih motiviše kroz novac, a u stvari ih tako uči da njihov pokretač u životu bude novac, to jest korist. Inače to je tehnika koju koriste često u Adventističkoj crkvi. Jednom prilikom se tako posvađao sa mnom jer nije bilo dosta što sam hteo da kupim voće za njegovu ćerku nego sam trebao i da odem da ga kupim. Naravno to je samo bio povod za svađu jer je video da ne može da me drži pod kontrolom. Kada mu

zasmietate može napraviti scenu da je žrtva kako bi pokušao da kod drugih izazove pogrešan utisak o vama. On je osoba koja vam može naneti štetu i da se sve vreme pravi lud. Kada mu kažete kako stoje stvari i kakva je osoba, svašta možete da očekujete, ali i da se pretvara da je fin. To radi ako znate previše o njemu i ako postoji opasnost da iznesete stvari u javnost. Kada zna da ste spremni na to, kloni vas se. Bukvalno beži od vas i neće da se javi. Sigurno je da ima neki vid sociopatskog poremećaja ličnosti. Iako navodno drži subotu, nije mu strano da tog dana detetu kupi bicikl ili neku igračku, jer to traži njegovo dete. Premda priča da roditelji treba da provode vreme sa decom, upravio je on taj koji jako malo provodi vremena sa detetom. Možda to sad nije slučaj jer je dobio muškog potomka. Iako je voleo da povede stariju ćerku sa sobom, vidno je bilo nevaspitanje i zapuštenost dece i da niko ne radi sa njima. Ipak ne može se sve postići jer manipulacija javnošću i fanovima i svojevrsna cenzura oduzima dosta vremena. A od nečeg mora da se živi. Dok se nekada preživljavalo danas nije više tako.

Iza sebe ima armiju saradnika koja se izgradila u hipnotisane botove koje možete zapaziti kada se Miroljub negativno komentariše na društvenim mrežama. Sve u svemu, „junak“ je napredovao i od stana koji je iznajmljivao na Petlovom Brdu danas ima kuću na dva sprata od između 200 i 300 m². Vratio se u postojbinu svojih predaka koju su dobili nakon progona u Crnoj Gori. „Mudrost“ kojom se služi ili taktičnost, kako neki misle, ogleda se u sledećem: jedno misli, drugo priča, a treće radi. Jednostavno sve radi kako bi stekao slavu na zemlji i popularnost.

IDEJE ZA FAKULTETE

Ideje za fakultete je dobio od njegovog prijatelja Željka Stanojevića koji je godinama radio na fakultetu Muamera Zukorlića u Novom Pazaru. Interesantno je da taj fakultet nije bio akreditovan dok je Zukorlić bio živ, a koliko znamo nije ni danas. Inače Stanojević je podržavao gej paradu i prvi je u Srbiji koji je otvorio gej

saunu. Ipak to mu nije pomoglo da dobije sertifikate od državnih institucija za njegovu Purity akademiju.

Na moje pitanje Petroviću kako zna da je ideja od Boga, odgovor je bio sledeći: „Ako uspe, od Boga je“. Interesantan način da saznate šta je od Boga, a šta ne, iako znamo da je Sotona vladar ovog sveta. Prema tome, ako vam uspe neka ideja koja i nije po zakonu ili je nemoralna, možete je sprovesti, jer Božije dopuštenje znači Božije odobravanje, naravno u umnom sklopu prevaranta.

LIČNA ISKUSTVA

U nastavku ću preneti neka lična iskustva sa Petrovićem. Kao jedan od njegovih bivših bliskih saradnika, ispričaću kratko iskustvo druženja sa njim.

Na početku želim da istaknem njegov veliki doprinos promociji kreacionizma u Srbiji i mogu da kažem da su njegova predavanja tog tipa jedna od najboljih u Srbiji uz koja su mnogi počeli da veruju u Boga i čitaju Bibliju.

Da li je to dovoljno za spasenje? Naravno da nije. To je samo prvi korak. Nakon toga većina odustane ili skrene u nekom devijantnom smeru. Jer moraju proći test poštenja, odanosti, istrajnosti, lojalnosti i da li su spremni da stalno uče, jednom rečju da li su spremni da ih istina zaboli jedanput ili da žive u laži ceo život. Realnost je da oni koji čuju o religiji preko njega uglavnom završe u sekti (koju sami naprave), u sektama koje su nastale kao nus produkti Adventističke crkve, sektama Mesijanskih Jevreja, mali procenat završi u judaizmu, a većina u Adventističkoj crkvi. Neko bi rekao da je i to bolje nego da budu ateisti. Možda i jeste tako, ali daleko od toga da mnogi od njih nisu sektaši, što je stvarno retkost. Uglavnom su to fanatici u blažem ili težem obliku.

Živeo sam i radio u Engleskoj i sasvim slučajno došao do predavanja „Ko vlada svetom“. Nakon toga sam počeo da istražujem ko je Miroljub i došao na njegov forum. Sećam se i danas prve poruke koju sam napisao: bila je nešto tipa da živim i radim u

Londonu i da li treba da se vraćam za Srbiju. Odgovor je bio u stilu: „Spasoje, nema ti spasa ako se ne vratiš.“ (Ulogovao sam se pod imenom Spasoje). Odgledao sam serijal *Nauka i problem smrti*, a nakon toga i sve ostale koje je tada imao. Bio sam fasciniran i sve me je to zainteresovalo da se počnem više interesovati za religiju, prirodnu medicinu, tajna društva. Pošto sam imao zdravstveni problem (urtikarija), pročitao sam sve knjige sa sajta tada, a među prvim su bile *Smrt iz tanjira*, *Načela zdravog života* i *Otrov sa velikim K...*

Moj problem je bio u tome što sam samo gledao njegova predavanja i nisam hteo da gledam druga, jednostavno to mi je bilo najzanimljivije u tom trenutku, i to je bila određena svetlost koju je moj loš karakter mogao tada da primi. Ali tu leži problem, posle nekog vremena sam počeo da mislim da sve znam i krenuo da davim ljude sa religijom, prirodnom medicinom, tajnim društvima. Najjednostavnije rečeno, počeo sam sve više da ličim na Miroljuba, rečenice, pokreti, gestikulacija, grimase, sve sam skinuo. Mislite da je sve to bilo svesno? Nikako! Danas znam da nas je isti duh vodio.

Veoma brzo sam stupio u kontakt sa Miroljubom i čuo sam se ne tako često sa njim, recimo jednom mesečno. Reći ću samo ovo: bio sam fasciniran sa njegovim likom i delom. Ovo upamtite, jako je važno, jer tako čovek sam sebe dovodi u hipnotisano stanje, u jedno stanje kada mu je mozak u alfa režimu i kada uopšte ne analizira osobu s kojom priča. Da mi je tada tražio 50.000 eura, dao bih mu. Zamislite to moje stanje. Više sam voleo njega nego svoju majku, oca, sestru, a mislio sam da tako volim Boga. Počeo sam da ogovaram moju sestru kod njega i on je video da sam klinac koji je nezreo i to je zlački iskoristio. Kako? Evo sad ćete da čujete.

Javio mi se osećaj da trebam da mu pomognem. I ja sam pričao sa njim kako pomoći i on je stalno pričao kako „nema ljudi“. Uvek je govorio da pare nisu problem. Ja sam mu ipak iz zahvalnosti za njegov rad dao neki novac (3.000 eura je uzeo) a bio sam spreman da mu dam 10.000. Rekao sam sestri da se nađe s njim i da mu da

novac. Posle sam saznao da ga je ona vodala po gradu kao kuće i da se on toliko razljutio da joj je rekao da je to zadnji put da će se videti oko neke „saradnje“. Kasnije mi je priznao da je mislio da neko želi da mu „namesti“ pa zbog toga nije uzeo sav novac, nego samo koliko mu je bilo potrebno za konverziju u judaizam (gjur). Vrlo verovatno se negde plašio da ne nastrada, jer toliki novac ne daju ljudi koji rade od 9 do 17h. Kao da je znao da ne radim klasičan posao.

Kada sam se čuo sa njim rekao mi je da je moja sestra problematična i da je najbolje da se više ne viđa sa njom oko novca niti bilo čega. Nisam ga pitao za detalje jer sam mu verovao. A i znao sam da moja sestra nekad zna biti nezgodna. Uzgred nisam video svoju sestru dve i po godine, i to sve ima svoje. Jednom rečju, više sam verovao Petroviću nego svojoj sestri. Naravno kasnije kada sam i ja izašao iz hipnoze, sestra mi je rekla da je njoj Miroljub pričao kako Bog radi preko njega, itd. Moram da kažem da mu je moja sestra postavljala veoma konkretna pitanja na koja on jednostavno nije imao odgovor. Pa je konstatovao da je ona demonizovana (tom istom metodom služila se Elen Vajt). U stvari, on je video da s njom ne može da manipuliše i zato mu se ona nije svidela.

Kada sam se vratio iz inostranstva gde sam radio, ubrzo sam se upoznao sa Miroljubom. On me je sačekao po običaju na okretnici 23 na Petlovom brdu. Bilo je kasno, ali me je primio kod njega kući. Trudio se da me ugosti i čak mi je ponudio da prespavam kod njega. Bilo mi je neugodno da spavam kod njega kući, jer smo se tek lično upoznali. Posle uvodnog razgovora počeo je da mi pokazuje svoje „projekte“. Tada je bilo aktuelna tvrđava Medun u Kućima. Pokazivao mi je projekat tvrđave i pričao mi je kako CPS radi na tom projektu. Pomislio sam, ovaj je ozbiljan čim gradi tvrđave. Od tada smo počeli sve intenzivnije da se viđamo, recimo bar jednom u sedam dana, pa i češće. U tom druženju sam bio veoma otvoren sa njim tako da me je dobro upoznao, i tačno je znao šta da mi kaže da se ja primim na priču, pošto mi je on bio uzor (gledao

sam na njega kao na oca). Sve me je ispitao i predložio mi da studiram prirodnu medicinu kod njega, pošto je video da me to interesuje i da dosta znam o toj temi. Još dok sam živio u inostranstvu upoznao sam se sa prirodnom medicinom i promenio navike, ishranu, i naučio da pripremam zdrave obroke. Rekao sam mu tada da mi i nije potrebna diploma, a on mi je kazao da je to samo zbog ljudi kojima ne može da se objasni kako diploma nije potrebna. Kako on kaže: „Čisto da imaš papir“. Ovo je dobro da zapamtite, jer on tada i nije bio na ovom nivou prevare i manipulacije.

Pošto je video da me mnogo ne zanimaju njegove diplome, nije ni mogao da mi je proda nego mi je dao besplatno da studiram „fakultet“. Polako je već počeo da mi ispira mozak sa Izraelom, dao mi je njegovo tumačenje poslednjih događaja. Tu sam se baš zapalio (kako Miroljub kaže). Treba da napomenem da sam čitao Bibliju, ali sam bio daleko od proročanstva. Mislio sam: zna čovek načitan je, ne bi valjda sebi dozvolio da je u zabludi. Ubrzo smo i otišli turistički u Izrael. Tamo sam upoznao još dva momka koji su poznavali Miroljuba. On ih je nagovarao da odu u Izrael i da i dalje ostanu i da se tu ožene. Video sam tada da oni nisu bili tako fanatični kao ja. Oni su mnogo više čitali Bibliju od mene i nisu nigde žurili. Obišli smo biblijske lokalitete i vratili se za četiri dana u Beograd. Miroljub je na sve načine pokušavao da mi ulepša Izrael i da mi narod koji tu živi prikaže u najboljem svetlu, iako situacija u Izraelu nije bila baš mirnodopska. Izrael je pun naoružanih specijalaca, na aerodromu je puno agenata Šin Beta kojima ne može ništa da promakne. Tu su takođe i islamski fanatici koji su puni mržnje prema Izraelu i ne biraju sredstva kako da napakoste jadnim ljudima koji tu žive. Kada si u Izraelu osećaš se nekako nebezbedno.

Moram da napomenem da je sve vreme Miroljub bio jako oprezan sa mnom. Jedino gde je video da može slobodno da priča je bio patriotizam. Na tu drogu sam se navukao još kao mali, pošto sam odrastao u takvom okruženju gde je to bilo popularno i društveno prihvaćeno. Sećam se da sam kao malo dete slušao izveštaje sa

ratišta (informisao sam se preko TV ekrana i verovao svemu što kažu). U tradiciji svih naroda imate dosta paganskih običaja i verovanja. Nije problem da volite svoju zemlju, problem je ako mrzite tuđu. Problem je u ljudima koji promovišu patriotizam. To su obično ljudi koje postavlja tajna služba da zavađaju narod između sebe. Jedna od najpoznatijih latinskih izreka je: „Divide at impera“ ili zavadi pa vladaj, a idejni tvorac je bio Julije Cezar. Pošto je Čiča video da sam veoma zagrejan za tu temu pričali smo o situaciji u Srbiji i kako može da se dođe na vlast. Rekao mi je da je on član SRS i da je sanjao kako će jednog dana Šešelj biti predsednik. Pitao sam ga kako ja mogu tu da pomognem, a on je rekao da nema mnogo ljudi, i da Bog zna da nema sposobnih koji bi mogli da zbace vlast. Pričao je o scenariju kako Bog može da napravi zemljotres i da omogućiti nacionalistima da dođu na vlast. Tu bismo mi mogli mnogo da pripomognemo. Pričao mi je i kako bi on da je na vlasti pustio Legiju (Milorada Ulemeka) iz zatvora koji bi mogao da se razračuna sa Čedomirom Jovanovićem, Čankom i ostalim političarima koji su više orijentisani levo. Uvek je napominjao da se vodi medijski rat – rat informacijama. Što i jeste tačno.

Posle nekoliko nedelja od dolaska iz Izraela pokazao mi je neku knjigu koju je pisao neki ruski nacionalista i predložio mi da odštampam knjigu i da je prodajem. Rekao mi je da će promeniti pisca i naslov. Pošto je tada Ratko Mladić još bio u bekstvu, kao da je znao da će ga uskoro uhvatiti. Rekao je da bi bilo dobro da pisac bude Ratko Mladić i da naslov bude Bitka za Srbiju i da ima mali podnaslov (Uputstvo za oslobođenje otadžbine). Pristao sam da se knjiga odštampa i finansirao projekat. Bukvalno dva dana posle hapšenja Mladića, knjiga je bila odštampana. Miroljub i ja smo se čuli i dogovorili da je najbolje da odem na miting gde ću prodavati knjige i širiti „istinu i dobru informaciju“. Na skup sam poneo oko 100 knjiga. Na moje iznenađenje, neverovatno sam ih brzo prodao. Ljudi su ih kupovali kao hipnotisani, da sam imao više knjiga i da je miting duže potrajao prodao bih još više. Na

samom kraju mitinga, došao sam do bine i tu još malo prodavao knjige. Približio sam se bini, jer je moj zet učestvovao u organizaciji mitinga. Video sam da vandali (navijači) koji su bili orkestrirani od strane radikala prave nemire na mitingu. Ja sam bio sa druge strane ograde i mahao knjigom Bitka za Srbiju. Govorio sam: „Kako vas nije sramota da hapsite Ratka Mladića, on je srpski junak, idite na Kosovo.“ Besni komandir je pozvao pojačanje i uhapsili su me. Bio sam u čudu što me hapse! Razmišljao sam zašto ovo Bog dopušta. Stavili su me u grupu huligana koji su se tukli sa policijom. Baš sam se pitao za šta će mene da optuže. U prijavi je pisao napad na službeno lice, i nasilničko ponašanje na sportskoj priredbi ili javnom skupu. Znao sam da neću dobro proći. I nisam dobro prošao, jedino su meni od 105 uhapšenih tog dana odredili zadržavanje od 30 dana. Tih „30 dana“ je trajalo 7 meseci i 15 dana. Toliko sam bio u pritvoru CZ (centralnog zatvora). Tu sam imao vremena da čitam Bibliju i da razmišljam gde sam pogrešio. Teško je u prostoriji od 24 m² sa 12 ljudi. Dobro sam se držao, jer sam odrastao na ulici i imao sam iskustva sa propalicama. Bog mi je pomagao koliko sam mu ja tada dozvolio.

Čiča mi je slao pisma podrške i pričao da sam junak i da će me Bog uzdići kao Josifa. Dosta je to značilo mom nepokajanom srcu. Bio sam ubeđen da me je Sotona stavio u zatvor da mi napakosti, jer sam bio „dobar patriota“. Polako, vremenom sam shvatio da je to ustvari Bog dopustio kako bi me dozvao pameti. Kada sam izašao, video sam se sa Miroljubom i rekao sam mu da sam kriv što sam uhapšen, da nisam trebao da idem na protest. Pričao sam bar sat vremena kako je unutra, u zatvoru, i rekao sam mu da ja više neću ići na nacionalističke proteste. Rekao sam mu da je sve to manipulacija i da je nacionalizam droga koja ubija milione ljudi širom sveta svakoga dana. Sve on to zna, i vodi se makijavelističkom izrekom: „Cilj opravdava sredstva“ ili kako on voli da kaže „viši ciljevi“. Nije me ukorio za prestup nego je samo video koliko sam fanatičan i hteo da to upotrebi za „pametne“ ciljeve. Na svom

forumu, on je istog dana kada sam uhapšen komentarisao knjigu i ostale događaje. U međuvremenu, taj post je obrisan, jer kontroliše forum i briše sve što shvati da mu više ne odgovara. Da li neko ko ljude hrani drogom može da bude njihov prijatelj?

Nakon svega, nastavili smo saradnju ali smo se više bazirali (bar ja) na prirodnoj medicini. Trebao sam da idem u Ameriku u centar za zdravi život koji je vodio jedan adventista gde se radi program čišćenja organizma, međutim nisam dobio vizu. Na put je ipak otišao Miroljub, a ja sam sve finansirao. Tamo je saznao za doktora Ričarda Šulca i postavio njegove video materijale (intervju) sa novinarom Semom Bajserom. Kada sam pogledao materijale zaključio sam da bih mogao da probam da napravim neke od tinktura. Tako sam i uradio; doneo sam kod Miroljuba tinkture i pokazao mu, a on ih dao nekim ljudima da probaju i tako je krenula proizvodnja. Njegov deo je bio da reklamira, a moj da proizvodim i prodajem, iako se nismo dogovorili baš tako, nekako je spontano došlo do toga. Još pre toga sam ga pitao ako želi da mi prebaci ljude koji su ga zvali u vezi zdravlja gde sam video da samo gleda da otalja stvari. Tako sam preuzeo sve teške pacijente i počeo da im pomažem u lečenju teških bolesti. Posle nekog vremena uvideo sam da su teške bolesti itekako neizlečive i da je to jako opasan posao. Miroljub je hteo da preko prirodne medicine dođe do popularnosti kako bi došao do ostvarenja svojih ciljeva. Međutim, on je mnoge mlade ljude oko njega „napalio“ da se teške bolesti mogu lečiti lako i brzo, gde su mnogi naivni poverovali u senzacionalističke priče. Mnogi su mogli da završe u zatvoru, a on bi se naravno izvukao. Pokušavao sam obmanutima da skrenem pažnju da nije sve kako kažu Šulc i Miroljub i da prirodna medicina nije svemoguća. Međutim, retko ko je slušao, ljudi su bili u zabludi, a mnogim ljudima je naneta trajna i nepovratna šteta. Šteta je u domenu preteranih obećanja izlečenja, a realnost potpuno suprotna. Inače knjiga „Lečenje neizlečivih bolesti“ zapravo postoji samo kod nas, to nije knjiga koju je pisao Šulc, nego deo intervjuja koji je vodio

sa Semom Bajserom, a Miroljub je ceo intervju stavio u njegovu knjigu o zdravlju. Izvadio je deo koji je on hteo i od toga napravio knjigu. Iako je naslov tog intervju bio *Spasi svoj život*, on ga je promenio u „Lečenje neizlečivih bolesti“, što je jako opasan naslov koji hrani nadu najbolesnijima, a bolesni ljudi se hvataju za slamku spasa, kada su najranjiviji i laka meta prevare. Kada vas kontaktira neko sa teškim bolestima, možete mu bilo šta prodati jer ljudi su tada slabi i to je jedan od najgorih vidova uzimanja novca od ljudi jeftinim obećanjima. Miroljub je zapravo nezalica što se tiče zdravlja i sklon olakom zaključivanju; misli da je najpametniji, a stvari su mnogo kompleksnije nego što on zamišlja. Mogu da razumem da ne zna stvari, ali on neće da ih zna. Jednostavno odbija da zna i kada mu se kaže istina. To je odlika sociopate. Izmišljao je intervju sa Šulcem koji se nikada nisu ni desili, pravio publicitet sa obmanutim saradnicima i priča se širila, sve dok Šulc nije saznao za knjigu i da se njegovo ime koristi prilikom prodaje tinktura. Angažovao je advokate tako da je reklamiranje i prodaja proizvoda sa njegovim imenom prestala. Na kraju je dvoje ljudi stradalo, ono što je javnost saznala, jer je rodbina prijavila bahatog Miroljuba. Mnogo više od dvoje ljudi je stradalo zbog njegovog igranja doktora, samo Bog zna koliki je zaista broj.

Sam Miroljub ne radi sa „pacijentima“ niti to hoće. Sa osobom koja je bolesna ne može da bude ni pola sata, a kamoli da je „leči“. Osoba koja je bolesna traži pažnju, posvećenost, detaljne smernice, jer ne ide uvek sve kako ste zamislili u prirodnoj medicini. On samo pošalje knjigu *Čudo izlečenja* i u najboljem slučaju napiše nekoliko rečenica i prosledi osobu kod njegovih „doktora“. Njega ne interesuje lečenje bolesnih i to svodi na najmanji mogući utrošak vremena, zanima ga samo fiktivni fakultet i prodaja diploma.

SULUDI PLANOVI I SUMNJIVE VEZE

Miroljub je osoba koja jedno priča, drugo misli a treće radi. To u praksi znači sledeće: na forumu priča „najtvrđu priču“. Kada

nekog upozna, tu proceni vaš kapacitet (da li ste, kako on to voli da kaže, „ložač“) i ako vidi da „volite“ Boga onda vam udara na savest da treba ljudima pomoći, naravno preko njega sa njegovim „projektima“. Ako dozna da imate novac i da niste škrti, stalno će da izmišlja neke projekte i da vas „vaćari“ (izvlači novac na prefinjnen način). Šta vam misli, bolje da ne znate. Retko se desi da on priča šta stvarno misli i to biva jedino onda kada zna nekoga baš dugo i kada vidi da je ovaj isti on. E takav sam ja bio, isti Miroljub.

Evo jedne anegdote sa bazena. Pričao je kako bi voleo da postane premijer Izraela i da to „Bog“ može da mu to sredi preko masona koji vladaju Izraelom. Po nekom njegovom scenariju, kad bude zagustilo masonima (jer su masoni i jezuiti u „svađi“) od jezuita, oni će se skloniti u Izrael i tada ih on može spasiti ako mu se obrate za pomoć.

Petrović je imao kontakte sa masonima i jedno vreme je vodio sajt „Vesti iz Izraela“. Neki od njegovih tadašnjih saradnika bili su upetljani u tu priču i povukli su se uplašeni...

Jednog svog saradnika koji ga je izdašno finansirao nagovarao je da uzima reket od političara, pošto je bio u poziciji da može...

Jedna od fiks ideja koju je dugo vrteo među fanovima i u javnosti bila je „obnova Dušanovog carstva“. Naravno ta ideja nije nova, već predstavlja ekstremniji oblik mitomanskog nacionalističkog narativa o Velikoj Srbiji. Ono što je posebno loše u toj priči je Miroljubovo poistovećivanje srednjovekovnih despota, a neretko i zločinaca, sa konceptom biblijske teokratije.

Posle nekoliko godina javio mi se jedan momak koji se odselio u Švajcarsku, a družio se sa Miroljubom isto kada i ja. Rekao mi je u poverenju da je njega angažovao rođak koji radi u BIA da postane blizak sa Miroljubom i vidi o kakvoj ličnosti je reč, tako da je služba pratila njegov rad ne samo preko njegovog foruma, nego je htela da sazna i koliko je potencijalno opasan, kako funkcioniše privatno. Kako je služba ovo upotrebila kasnije možemo samo da pretpostavimo. Možda je to jedan od razloga zbog koga Miroljub

insistira da je Vučić Božiji pomazanik. Opšte je poznato da vlast ucenjuje koga može i koristi u cilju održavanja na vlasti, a Miroljub je dosta popularan kod mladih i – ono što je za aktuelnu vlast najvažnije – deli desničarsku ideologiju i revizionističku istoriju.

BAZA PETROVIĆEVIH FANOVA KAO RESURS ZA VRBOVANJE

Ono što dodatno zabrinjava su oni koji znaju kakav je Miroljub ali ipak celu situaciju koriste kako bi preko njega vrbovali njegove sledbenike. Pre svega, to su adventisti ali i druge manje grupe i pojedinci koji gledaju da se uvuku u njihove redove kako bi „prosvetlili“ njegove pratioce, ali, ako se to dogodi, oni samo sa kulta ličnosti pređu u sektu. Takođe je dosta ljudi koji su nekada bili sledbenici Miroljuba Petrovića prešlo kod adventiste Miloša Bogdanovića koji širi prosvetiteljsku filozofiju – iz jedne obmane u drugu ili „od teokratije do demokratije“. I Petrović i Bogdanović su lažni reformatori koji su trajno oštetili ogroman broj ljudi dovedenih preko njih u kontakt sa religijom.

Tako sektaši koriste okolnosti i situacije kako bi imali korist i zavrbovali što veći broj omladine. Žalosno je što hrišćanski vernici koriste manipulaciju pod izgovorom taktičnosti kako bi ih uvukli u svoje sekte. Ostaće zabeleženo da svetovne osobe otvorenije i poštenije javno pričaju o Miroljubu i da su uglavnom svesni da s njim nešto nije u redu, za razliku od „velikih hrišćanskih vernika“ kojima su usta puna morala i poštenja. Očajno je na šta su sve spremni ljudi samo da ih neko sledi i bude deo njihove sekte. Nisu retki ni oni koji zaista misle da Bog radi preko Miroljuba ili da ga vodi sveti Duh. To ujedno otkriva da sami ne znaju ili ne poštuju osnovna načela hrišćanstva niti razumeju suštinu evanđelja...

Mogao bih još mnogo stvari da kažem o Miroljubu, ali umesto toga zaključak je da čega se god on dohvati to je gotovo uvek neki vid prevare, manipulacije ili laži, a često puta bude kombinacija ove tri stvari. Tako funkcionišu svi ljudi koji se sažive sa svojim obmanama i počnu da ih brane i opravdavaju.

7. Borac protiv „AI demona“

Prema IBM-u, Veštačka inteligencija (AI) je korišćenje „računara i mašina za oponašanje sposobnosti ljudskog uma za rešavanje problema i donošenje odluka“.⁵² S tako širokom definicijom, ne čudi da ćemo verovatno svakodnevno susresti veštačku inteligenciju. Da li koristite otisak prsta ili lice da biste otvorili pametni telefon ili neki drugi sličan uređaj? To je veštačka inteligencija. Da li koristite navigacijsku tehnologiju u svom vozilu da biste pratili najefikasniju rutu do odredišta? Opet, veštačka inteligencija. Kada kupujete online, da li ikada primetite kako online prodavac daje predloge za proizvode koji bi vam se mogli svideti na osnovu vaših prošlih kupovina? To je takođe veštačka inteligencija. Da li koristite proveru pravopisa ili automatsko dovršavanje da biste napisali e-poštu ili tekstualnu poruku? To je još jedan primer veštačke inteligencije. Svaki noviji pametni telefon ima integrisanu AI. Svi koristimo tu tehnologiju svakodnevno, bilo da smo toga svesni ili ne.

Naziv „veštačka inteligencija“ može biti pomalo obmanjujući. Da budemo jasni, ne govorimo o računaru ili softveru koji je na bilo koji način svestan. Ona je jednostavno programirana da sortira ogromne količine informacija prema redovno ponavljajućim obrascima. Što više informacija su joj dostupne, to je bolja u sortiranju i njeni rezultati postaju realističniji (i korisniji).

Najvažnija stvar koju treba zapamtiti o veštačkoj inteligenciji je sledeća: to je samo alat. Pitanje „je li tehnologija veštačke inteligencije dobra ili loša?“ slično je pitanju „je li nož dobar ili loš?“. Odgovor, naravno, zavisi o tome kako se alat koristi. Bez sumnje, postoje brojne prednosti u upotrebi veštačke inteligencije, ali takođe postoje i opasnosti njene zloupotrebe.

⁵² IBM Cloud Education, “Artificial Intelligence (AI),” ibm.com.com, June 3, 2020.

VEŠTAČKA INTELIGENCIJA I RELIGIJA

AI svakako može biti od pomoći hrišćanima. Na primer, jedna od najvećih prepreka napretku evanđelja je jezička barijera. Kako se dobra vest može deliti ako se ne razume (1. Korinćanima 14:10-11). Najnoviji AI alati, uključujući one koje su kreirale organizacije poput OpenAI-a, mogu brzo i tačno prevesti pisani tekst i govorni jezik na druge jezike.

Razne aplikacije omogućavaju nam virtuelne sastanke.

Prava opasnost od veštačke inteligencije dolazi iz sledećeg: prepuštanje naših moći rasuđivanja bezbožnoj tehnološkoj firmi koja proizvodi AI. Problem je ovaj: ne postoji domen znanja koji je strogo neutralan (Izreke 1:7). Programeri ChatGPT-a su to bolno naučili kada su, na njihovo veliko iznenađenje, korisnici počeli kreativno koristiti njihov softver za generisanje odgovora koji su doveli u pitanje mnoge „svete krave“ naše kulture. Brzo su se programeri potrudili da zakrpe rupe, pokušavajući osigurati da se nikada neće stvarati „štetni i uvredljivi“ sadržaj. Drugim rečima, primetićete da su AI odgovori „politički korektni“, uopšteni i „pozitivno“ neutralni.

Još jedan rizik koji je prisutan kod korišćenja AI tehnologija je pristrasnost. U kontekstu veštačke inteligencije, pristrasnost se odnosi na tendenciju AI sistema da generiše rezultate koji su sistemski pristrasni. Osim što favorizuju paradigmu sistema, AI moduli su napravljeni da povlađuju korisnicima. Kako veštačka inteligencija može biti pristrasna prema ideologiji, sistemu verovanja ili političkoj stranci? Odgovor je da kreatori AI modela koriste pristrasne podatke za obuku algoritama. Ne bi trebalo biti iznenađenje da AI alati koje razvijaju nesavršeni ljudi iskvareni grehom sadrže greške, netačnosti i otvorene laži.

TVRDNJA DA JE AI U STVARI DEMONSKO DELOVANJE

Postoje neki kvazi veroučitelji koji izlaze sa tvrdnjama da je AI zapravo demon ili demonsko delovanje. „Gde god vidite AI,

bežite! Crna pogibija! Demoni kidaju!“, upozorava svoje fanove Miroljub Petrović. Snimio je i emisiju na svom YouTube kanalu u kojoj „dokazuje“ da je AI „protiv Jevreja“, prema tome demon.⁵³ Pošto je AI opanjkao i njega,⁵⁴ nema više nikakve sumnje da je demon. Da biste mogli to prepoznati, morate biti teološki pismeni, uverava Petrović svoje fanove. Petrović nije jedini zagovornik teorije o „AI demonu“. Sa uvijenijom pričom, društvo mu pravi i prof. biologije, takođe popularni predavač, Tomislav Terzin.

Petrović projektuje religijski narativ na tehnološku temu. Takve izjave bude strah, dozu misterije i senzacionalizma. Dramatične tvrdnje („AI je demon, vodi ljude u propast“) zvuče uzbudljivije od suvoparnog objašnjenja kako funkcionišu algoritmi. Ljudi koji nisu upoznati sa funkcionisanjem AI mogu lakše poverovati da je u pitanju nešto „natprirodno“. U suštini, Petrović svoje tvrdnje gradi iz svog religijskog i ideološkog sistema, a ne iz tehničkog

⁵³ https://youtu.be/S6_tX6-qb2g?si=CC8ML76IEc1prFej

⁵⁴ <https://youtu.be/xaCpPb9bo0Y?si=C7-3j1WLVSMMkuPkt>

razumevanja. Kada neko tvrdi da razume skrivenu „pravu prirodu“ AI (da je demon), on time stiče autoritet. Ljudi koji veruju u njega manje preispituju i lakše slede njegove druge ideje.

Veštačka inteligencija nije nikakav „duhovni entitet“. Ona je skup algoritama i modela učenja zasnovanih na matematici i ogromnim količinama podataka. AI nema svest niti metafizičku prirodu.

Kako AI zapravo funkcioniše? AI je model koji uči obrasce iz podataka i pravi predviđanja, ne „razume“ svet kao ljudi – ona uči obrasce iz ogromne količine podataka i predviđa šta je najverovatniji sledeći odgovor. Deluje pametno jer ima neverovatno mnogo informacija, neverovatno brzo ih obrađuje, oponaša ljudski jezik i ponašanje...

Zašto neki ljudi – poput Miroljuba Petrovića – tvrde da je veštačka inteligencija „demonška“? To dolazi iz spoja nekoliko faktora:

(1) (Neuravnotežen) religijski pogled na svet

Ljudi koji svet tumače isključivo kroz religijske koncepte mogu sve novo, nepoznato ili moćno povezivati sa: natprirodnim bićima, „prevaram đavola“, apokaliptičnim simbolima (zver, lažni prorok itd.). AI je nevidljiva, „radi“ sama i često daje odgovore koji deluju natprirodno i lako se uklapa u već postojeće narative o demonskom delovanju.

(2) Strah od gubitka kontrole

AI već sada radi stvari koje:

- nadmašuju čoveka u nekim oblastima,
- utiču na odluke, emocije, ekonomiju,
- automatizuju rad i smanjuju ljudsku ulogu.

Nekima to izgleda kao da „nešto“ preuzima svet iz pozadine.

„Šta ako je to sila koja želi da upravlja ljudima?“ u religijskom jeziku lako postaje „demon“.

(3) „Glas iz računara“ kao metaforički „glas duhova“

U kulturama zasnovanim na duhovnim uverenjima, komunikacija s nečim nevidljivim tradicionalno se vezuje za: duhove, spiritizam, demonsko prizivanje.

Kada računar odgovara na pitanja i čini to inteligentno, lako se pravi paralela: „Ako u mašini nema čoveka – ko onda odgovara?“

(4) Neznanje o tehnologiji

Ljudi često personifikuju stvari koje ne razumeju. Ako neko ne zna kako AI funkcioniše (statistički modeli, treniranje na podacima), sve izgleda kao magija. A ako je nešto magija – u verskim narativima ona potiče od „zle sile“.

(5) Potreba za neprijateljem

Neki govornici žive od pažnje i širenja straha. Lakše je privući publiku porukama tipa: „Ovo je prevara Sotone – samo ja vam mogu reći istinu.“ AI tu postaje zgodan „zlikovac“, a zagovornik teorije zavere „Božji čovek“ kojeg treba slediti i slušati.

(6) Etika i opasnosti – pogrešno prevedene u religijski jezik

Prava pitanja u vezi sa AI su: privatnost, manipulacija, deepfake, predrasude u algoritmima.

Ali umesto racionalne diskusije, neki to interpretiraju duhovno: „Manipulacija = demonsko posednuće.“

Ukratko: Nije da se AI smatra demonima zbog onoga što jeste, već zbog toga šta ljudi projektuju na nju: strah + nepoznato + (fanatična) religija = demonizacija.

(7) Izbeći „AI demona“ postaje sve komplikovanije

Kako „Veliki učitelj“ uporno istrajava u svojoj borbi protiv „AI demona“, on i njegovi sledbenici se suočavaju sa velikim praktičnim problemima. Naime, kako AI postaje sastavni deo operativnih sistema, automobila, pretraživača i kancelarijskih alata, postaje sve teže dosledno izbegavati ga. To ne znači da neko ne može imati etičke ili teološke rezerve prema određenim primenama AI-ja, ali tvrdnja da je **svaki AI demon** postaje sve teže održiva u praksi.

Sa logičke strane, takva tvrdnja ima još jedan problem. „AI“ nije jedno biće niti jedna tehnologija. To je skup algoritama različitih namena. Reći da je „AI demon“ bilo bi analogno tvrdnji da je „kalkulator demon“ ili „internet demon“. Tehnologija sama po sebi nije moralni subjekt; moralna pitanja nastaju u vezi s njenom

upotrebom, ciljevima i posledicama.

O čemu se ovde zapravo radi? Stvarna polemika nije o tome da li je AI „demon“ ili nije, nego pokazivanje kako se takve tvrdnje uklapaju u širi obrazac Petrovićevog narativa. U njegovim javnim nastupima često se može uočiti tendencija da se nove ili složene pojave objasne kroz izrazito polarizovan okvir: postoji „Božje“ i „sotonsko“, „istina“ i „prevara“, uz vrlo malo prostora za nijansiranje. U tom okviru AI lako postaje još jedan simbol savremenog sistema protiv kojeg on govori.

Ovakve i slične tvrdnje privlače ljude jer zadovoljavaju psihološke potrebe (sigurnost, smisao, zajedništvo, vođstvo) i emocionalne impulse (strah, fascinacija misterijom i senzacijama), dok istovremeno nude jednostavna objašnjenja za složene fenomene.

Valja se podsetiti i da su mnogi kvazi veroučitelji u proteklih nekoliko decenija projektovali „žig zveri“ na savremenu tehnologiju poput bar koda, mikročipa i sl. „AI demon“ je samo napredniji nastavak istog senzacionalističkog narativa.

Iako su mu neki ljudi, čak i njegovi sledbenici, ukazivali da je u zabludi, Petrović uporno insistira na svojoj borbi protiv „AI demona“ preuzimajući tako na sebe ulogu modernog Don Kihota. Ali zbog velikog uticaja koji ima, posebno na mlade, ova priča se ne zaustavlja na smešnom vitezu koji se bori protiv vetrenjača.

8. Manipulacija protiv Boga i ljudi

Manipulacija je oblik ponašanja koji služi da se stvari okrenu u svoju korist u svakoj situaciji bez obzira koliko to drugome štetilo ili ne. U komunikaciji sa manipulatorom iskrenost i istina ne pomažu. Ukoliko bilo šta kažete što nije u liniji sa očekivanjima manipulatora, to će biti izokrenuto iako su činjenice na vašoj strani. Manipulator je stručnjak u izvrtanju stvari, racionalizovanju, opravdanjima, okretanju stvari na svoju „vodenicu“. Takvi ljudi mogu tako samouvereno da lažu da će vas ubediti da je nešto belo iako je crno, a vi ćete bez obzira na objektivnu činjenicu doći u situaciju da preispitujete sopstvena čula i znanje. Oni znaju da se ponašaju kao da su velike žrtve i na taj način će vas naterati da mnoge poslove uradite umesto njih, date im novac i sl.

Manipulacija je takođe smišljeno baratanje krivim podacima, izvrnutim činjenicama, lažnim interpretacijama, te vešto podmetanje kako bi se stvaranjem lažnog utiska ostvarila kontrola nad ciljom grupom. Reč *manipulacija* vodi porijeklo od latinske reči *manus* (ruka) i znači rukovati, upravljati nečim. U kontekstu ljudskih odnosa, ona se svodi na pokušaj da upravljamo tuđim ponašanjem kroz načine kojih često nismo ni svesni. Ona ima za cilj uspostavljanje kontrole nad drugom osobom zarad postizanja nekog sopstvenog cilja, ali na indirektan način kroz izazivanje određenih emocija kod nje, koje će je navesti da se sama potčini našoj volji.

Postoje različita sredstva manipulacije. Jedna od uobičajenih tehnika manipulacije je lična uvreda. Kroz vređanje ili ponižavanje druge osobe, nastojimo da je navedemo da uradi ili se ponaša onako kako mi mislimo da treba. Pretnja i ucena su takođe uobičajeni načini manipulacije. Ismevanje tuđe ličnosti je još jedan od načina da manipulišemo drugima. Jedan od čestih vidova manipulacije jeste ulagivanje i laskanje određenim subjektima koji se

smatraju uticajnim i važnim da bi ih pridobili za svoju stvar. Kao što lažna naklonost i ulagivanje mogu biti vid manipulacije, manipulisanje je takođe moguće i kada kao sredstvo koristimo pretnje odbacivanjem. Agresivna kontra pitanja takođe mogu biti sredstvo manipulacije. Pod ovim se podrazumeva sklonost da na svaki odgovor sagovornika nastavljamo sa agresivnim pitanjima koja imaju za cilj da relativizuju poentu koju sagovornik pokušava da iznese i obezvrede sve njegove argumente.

MIROLJUB PETROVIĆ MANIPULATOR BIBLIJOM

Miroljub Petrović je dobar kreacionista. Kroz svoja predavanja, on vas može argumentovano osvedočiti da postoji entitet koji se u nauci naziva Tvorac a u teologiji Bog. Petrović će vas isto tako primenom logike i razuma dovesti do saznanja da kompilovana zbirka knjiga koju nazivamo Biblijom predstavlja otkrivenje Božje volje i planova za čovečanstvo. I to je dobro. Petrović, dakle, može da skрати vaš put do istine i da posluži kao most preko kojeg ćete napraviti veliku prečicu i uštedeti sebi i vremena i truda. Šta on ne može? On ne može umesto vas da uspostavi odnos sa Bogom. Ako to očekujete, onda on postaje vaš guru, a vi njegov duhovni i mentalni zarobljenik. Petrović bi vam najbolje pomogao kad bi sam imao odnos sa Bogom opisan u Bibliji kao rezultat pokajanja za grehe i pomirenja kroz savez vere u Plan spasenja našeg Stvoritelja Boga i Iskupitelja – Isusa Hrista. Na žalost, Petrović nije bio voljan da učini prvi neophodni korak u tom procesu, a to je da se osvedoči i prizna moralni bankrot ljudskog roda i nesposobnost da sami sebe spasimo ili ičim doprinesemo tom spasenju. Umesto toga, Petrovića su na njegovom putu vodili ponos i sujeta, pomešani sa intelektualnim poimanjem istine o Bogu koja se razumski ne može poreći. Njemu je bilo jako važno da se predstavi javnosti kao „naučnik“, da se distancira od ljudi iz čije teologije je najviše naučio jer njihova skromnost za njega je slabost, a njihove neke zablude i ponašanje njemu su sablazan, da se pokuša zbližiti sa „velikim“

verama ulagivanjem i manipulacijom, da ga zovu da drži predavanja i gostuje na televiziji (jer on ne može da sluša, već očekuje da drugi njega treba da slušaju), da „izvlači ljude iz sekti“ i okupi ih oko sebe predstavljajući se kao neka vrsta srpskog Mojsija koji podiže Zakon pred narod.

Na nesreću, niti on ima karakter Mojsijev, niti Bog govori preko njega, niti uzdiže Zakon kako narod treba da ga vidi, niti pokazuje Spasitelja svetu, niti prezentuje Božju Reč, već manipuliše upravo na način kako je to opisano u uvodnom delu ovog poglavlja. I to ne bi bio nikakav posebni problem niti išta novo pod suncem (jer ogromna većina ljudi bavi se manipulacijom) kad on to ne bi radio pod plaštom promotera Biblije, pozivajući se na Božju Reč, kao javna uticajna ličnost.

Biblija opisuje Božji Plan spasenja na način koji se ne može dvosmisleno tumačiti, kao što opisuje i čoveka kojemu je to spasenje potrebno. Biblijska vera jednostavno znači prihvatanje svake istine (vidi Jovan 16:13), a ne poluistina koje nekome odgovaraju da bi opravdavao ono što Božja Reč jasnim jezikom osuđuje. Božji Plan teče linearno i mi ga moramo slediti verom (vidi Otkrivenje 14:4). Kad Bog osudi, mi ne možemo preinačiti presudu ma koliko se trudili da stvari prikazujemo kao da se ništa nije dogodilo (vidi Matej 21:33-46). Kad Bog obasja svet novom većom svetlošću, mi je ne smemo prigušivati i insistirati na staroj, već mudro koristiti staro i novo (vidi Luka 5:36-39).

Kad Bog kaže da Spasitelj sveta služi kao Veliki Sveštenik u stvarnoj nebeskoj službi pomirenja, mi ne smemo projektovati nikakve zemaljske hramove, čak ni po uzoru na onaj gde se obavljala tipska služba (vidi Jevrejima poslanicu)!

Kad Bog kaže da se dobra vest (evanđelje) propoveda svakom narodu na planeti (Otkrivenje 14:6; uporedi sa Matej 24:14; 26:13; 28:19; Efescima 3:1-9; Dela 17:30, 31; Rimljanima 10:18), bez razlike (Galatima 3:26-29; uporedi sa Jovan 10:16; Rimljanima 10:12-15; 1. Korinćanima 12:13), koliki je greh usmeravati pažnju

ljudi na jednu naciju, kao što Petrović uzdiže praktično nepostojeću jevrejsku, nastojeći ih prikazati kao sveštenike i učitelje kojima se trebaju pokoriti svi ostali?

Uz to Petrović uporno pripisuje Bogu formiranje savremene države Izrael, a sve njene protivnike proglašava Božjim neprijateljima, iako je čak i ateistima jasno o čemu se tu zapravo radi. Petrović ide dalje u futurističke projekcije izgradnje hrama za prinošenje žrtava po modelu zemaljske tipske službe i stvaranja lokalnog raja, da bi se raj opet pretvorio u „pakao“ i onda konačno rešio problem zla (ovo je tzv. dispencionalistički futurizam).

Da bi se sve ovo uklopilo, potreban je veliki intelektualni napor da se izvrnu jasne biblijske istine, izvade određeni tekstovi iz konteksta i potpuno zanemare drugi tekstovi koji bacaju dodatno ili veće svetlo na isti predmet. No Petrović i sam oseća da to nije dovoljno uverljivo i onda unosi element agresije tako što prvo omalovaži sagovornika, a zatim napada koncept hrišćanstva koristeći se zabrudama kojima robuju. To mu je potrebno za skriveni cilj, kojega ni sam možda nije dovoljno svestan, a to je da **zdravu** novosaveznu nauku podredi (pogrešnoj) interpretaciji starosavezne nauke.

Konkretno, to podređivanje ogleda se u dva aspekta: 1) premoć jevrejske nacije, jer Bog je „njihov“ i sam Isus je Jevrej; 2) podređivanje Zakonu koji sam sebi postaje svrha.

Proučavanjem Biblije i istorije, lako je ustanoviti da su ovo u stvari dve osnovne zablude Jevreja „po telu“ (vidi Rimljanima 2:17-29; Filipljanima 3:2-11) koje su ih dovele do odbacivanja Mesije i Plana spasenja. Svetska slava, ponos ljudski, želja očiju i želja tela nemaju šta da traže na Hristovom putu, jer Bog ne može spasiti upravo ono što je uzrokovalo zlo i pad u greh!

U ulozi za koju se sam nominovao, „mali srpski Mojsije“ je otišao čak toliko daleko da je pokušao pseudo dokazima lažirati poreklo Srba (namerno ne kažemo „sopstvene nacije“, jer Petrovićevo poreklo vodi do Kuća, a odatle dalje kazuje nam objektivna

istorija), prikazujući ih kao Jevreje, dok je njegov kolega istoričar, dr Jovan I. Deretić, otišao korak dalje tvrdnjama da su Srbi zapravo „majka narodima“ i da je Mojsije dobio Zapovesti od Srba!

Njegovu manipulaciju Biblijom mogli bismo sumirati sledećom konstatacijom: Kada ponos i sujeta preuzmu kontrolu, udruženi sa prividom autoriteta i javne veličine, subjekta (u ovom slučaju Petrovića) ništa ne može odvratiti s puta kojim je krenuo. On će na svaki mogući način braniti svoje zablude, istim ili sličnim metodama kojima se služe nepokajani Jevreji ili vođe palih crkava.

Njegovim sledbenicima ostaju dve mogućnosti: 1) da ga proglase „Božjim zamenikom“ (što je i učinio jedan od „fanova“ na forumu CPS-a), čiji autoritet se ne sme dovoditi u pitanje; 2) da se sami ponize, pokaju i priznaju zablude, što bi ih odvojilo od sile obmane i približilo istini. Druga opcija je uvek teška za naše veliko „ja“ (makar u stvarnosti bili koliko miš), jer treba priznati grešku, ali to je upravo ono što Bog očekuje.

SILOVANJE AUTORITETA

Da bi očuvao svoju neprikosnovenost, Petrović pod izgovorom da samo on ima pravo da odgovara na pitanja na svom forumu i da se brani od navodnih provokatora, konstantno banuje sve one od kojih se oseti intelektualno i teološki ugrožen (ovde treba primetiti da osoba koja se drži istine nema potrebe za barikadama). Svojim sledbenicima nameće da rade sve ono što sam ne čini, što uključuje i ignorisanje sistema obrazovanja, savremene medicine i institucija društva, dok sam stiče titule i zvanja. Nameće se utisak da bi želeo imati samo sebe „učenoga“, dok ostali mogu raditi kao poljoprivrednici i pitati ga za savet kad im zatreba „veća mudrost“.

I to je silovanje autoriteta, što je takođe uočljivo u Petrovićevom vokabularu, kada se ponavljanjem određenih fraza trudi da ostavi što veći dojam na slušaoce i gledaoce.

Lažni autoritet postiže se nametanjem sile, pravljenjem distance između vođe i podanika i hvalisanjem. Sve ovo su Petrovićeve

metode.

PETROVIĆ KAO PROTIVNIK NOVOG SAVEZA

Biblija može ljude zaista naterati da pokažu svoju pravu prirodu, „jer Božja reč je živa i delotvorna, oštija je od svakog dvoseklog mača i prodire dotle da razdvaja dušu i duh, kosti i njihovu moždinu, i može prosuditi misli i namere srca“ (Jevrejima 4:12). Tako oni koji preferiraju Novi savez a zanemaruju Stari pokazuju da bi želeli Boga kao popustljivog oca koji udovoljava svom sinu narkomanu, dok starosavezni „moralisti“ u stvari žele dominaciju, kontrolu i moć nad drugim ljudima, lišeni prave ljubavi, poniznosti i nesvesni potrebe za pokajanjem. Petrović svakako spada u ovu drugu grupu. Stoga on neretko ispoljava otvorenu mržnju prema hrišćanstvu, što donekle prikriva iznošenjem činjenica o otpadu unutar hrišćanstva.

Pošto zna i oseća da novosavezna teologija nikako ne ide na ruku njegovoj priči, on mora na neki način omalovažiti te spise, prikazati ih netačnim, nepouzdanim, nepravilno prevedenim, krivo shvaćenim vam konteksta Tore i sl.

Petrovićeva tvrdnja da su novosavezni originali svi pisani na hebrejskom i izgubljeni od strane „nesposobnih hrišćana“ u stvari je tvrdnja da Bog nije mogao sačuvati svoju Reč ili da Novi savez i nije Njegova Reč! On je spreman proglasiti hebrejsku verziju evanđelja po Mateju, koju je koristio rabin Šem Tov u 14. veku za teološke rasprave sa katolicima protiv hrišćanstva i Isusovog mesijanstva, merodavnijim spisom od onih koje su proizveli direktni Hristovi sledbenici!

Po istom obrascu pristrasnosti, on će pravdati sve što se dešava u i oko države Izrael, a sve one koji vide o čemu se tu radi ili imaju nešto protiv Izraela proglasiti neprijateljima. Tako je jedno vreme pokušao pridobiti muslimane pohvalama lažnom moralu, da bi se kasnije okomio na njih jer su napali budući mali raj (u stvarnosti ti jadni ljudi izmanipulisani su od strane svojih vođa i stranog faktora

kao niži siromašni nivo, dok savremeni Izrael predstavlja manipulaciju na visokom nivou, gde „sila Boga ne moli“).

Petroviću nikako ne odgovara Hristova nauka koja poziva da volimo čak i svoje neprijatelje, gde najveći među ljudima najviše služi, gde nema nikakvog dodvoravanja silnicima i svetu, gde nema „narodnih heroja“, gde nema mesta zemaljskim carstvima i nadmoćnim nacijama (Jovan 18:36). Za njega je to „okupacija“. Ali ni sam „otac jevrejske nacije“ – Abram – nije težio zemaljskom već neuporedivo boljem – nebeskom – inače ne bi bio otac vernih (vidi Jevrejima 11:8-10).

Upravo iz tog razloga Božji narod je uvek i u svakom vremenu bio „ostatak po izboru blagodati“ (vidi Rimljanima 9:6-9; 11:5; Galatima 6:12-16; Otkrivenje 12:17; Isaija 10:20-22). Tu ne pomaže nikakva teokratska država. Ni pod starim savezom, Bog nije želeo praviti nikakvu svetsku silu, već svoj narod čist, svet i odvojen od zla da bi na dostojan način mogli predstavljati Njega i Plan spasenja kroz tipsku službu, gledajući verom na buduće iskupljenje. „Silna“ jevrejska država napravljena je u vreme kralja Solomona kada je primenjena kombinacija svetovne veličine i mudrosti stečene od Boga, ali dalja istorija je pokazala da to ne može funkcionisati u paketu, niti je bila izvorna volja Božja (vidi 1. Samueleva 8. glava).

Pod Novim savezom, vera i duhovnost podižu se na viši nivo i pažnja se usmerava od onog što je istorijska realnost (Hristov prvi dolazak) na konačno oslobođenje i rešavanje problema zla, što se više ne veže za neko posebno mesto (vidi Jovan 4:20-24) niti naciju.

Petrović ne želi slediti Hrista u nebeskom Hramu, već ga želi vratiti u zemaljski hram kao vladara nadnacije koji će pokoriti ostale narode. Petroviću je potrebno zemaljsko sveštenstvo, on prosto mora nešto da radi da bi potvrdio svoj koncept vere. On ima potrebu da se nečim zamajava, jer nikako neće da uradi ono što Bog očekuje i želi od nas.

„A nekima koji su bili uvereni u svoju pravednost, a druge su

potcenjivali, ispričao je ovo poređenje: Dva čoveka su otišla u hram da se mole. Jedan je bio farisej, a drugi poreznik. Farisej je stao i ovako se molio u sebi: 'Bože, hvala ti što nisam kao ostali ljudi: iznuđivači, nepravednici, preljubnici ili kao ovaj poreznik. Postim dvaput sedmično, dajem desetak od svega što steknem.' A poreznik, stojeći podalje, nije hteo ni oči da podigne prema nebu, nego se udario u grudi, govoreći: 'Bože, budi milostiv meni grešniku.' Kažem vam, ovaj je otišao kući opravdan, a ne onaj. Jer ko se uzvisuje biće ponižen, a ko se ponizuje biće uzvišen.' (Luka 18:9-14)

Sujeta i ponos ne dozvoljavaju da se pokažemo pred drugima kao grešnici. Sujetan čovek prosto mora biti pravedni moralista, veliki učitelj spreman da osudi zlo u drugima. On nikako ne sme biti skroman, „mali“ i „ponizan“ u očima drugih ljudi. A to je suština evanđelja, odatle počinje život novorođenog koji prvo mora umreti sebi i svetu da bi Bogu živio.

PETROVIĆ KAO LAŽNI PROMOTER TORE

Zakon Božji nije sam sebi svrha (vidi Rimljanima 3:19-24; Dela 13:38-39; Galatima 2:16), kao što ni obredna služba nije bila cilj sama sebi (vidi Jevrejima 8:5; 10:1; Kološanima 2:16-17). Svojim učenjem o ponovnom uspostavljanju obredne službe žrtava i prinosa u tzv. trećem hramu, Petrović ne samo što negira Novi savez, već takođe i Toru i Proroke koji su počevši od Adama najavili Plan spasenja i stvarne ciljeve Božje. Stoga Petrović sve ono što se odnosi na konačno uspostavljanje Božjeg kraljevstva na zemlji oslobođenoj od zla pokušava tumačiti kao da se odnosi lokalno na državu Izrael. Time on najviše šteti samim Jevrejima, jer nijedan koji poveruje u njegove dispenzacionalističke priče ne može se stvarno obratiti, već će pre postati fanatik.

PETROVIĆ KAO HRISTOV PROTIVNIK

Može li manipulator biti predstavnik Isusa Hrista? Da li se Isus

ikome dodvoravao? Treba li Bogu da lažemo i obmanjujemo za Njegove ciljeve? Trebaju li mu vojvode, junaci, teokratska Srbija u savezu sa Izraelom, sa V. Šešeljom kao predsjednikom, M.U. Legijom kao ministrom policije, Peranovićem kao „stradalnikom za Hrista“ i R. Mladićem kao glavnim likom u udžbeniku istorije? Treba li mu neko ko misli da silom palog čoveka može braniti Božje interese? Treba li mu neko ko želi vratiti Plan spasenja unazad? Treba li mu neko ko uporno navodi ljude da se oslanjaju na svoj lažni moral i silu, umesto na Onoga koji jedino može pomoći?

Kad govori o Hristu, Petrović ističe kako je On bio legalista, obrezan, živio po Zakonu, nije jeo svinjetinu, svetkovao je Šabat itd., ali oni koji su u duhu biblijske vere znaju da akcenat evanđelja uopšte nije na tim stvarima, štaviše, ti detalji se pominju sporadično. To nam govori da bi Petrović, da je živio u Isusovo vreme, bio među onima koji bi sa prezirom rekli: „Ko je bre mesija? Pa vidite li da se ovaj padavičar samo moli i govori o nekom nebeskom carstvu, dok narod gine pod okupatorom? Zar ne znate da će mesija biti veliki oslobodilac i ujedinitelj države Izrael?“ Za Petrovića pitanje Mesije je „složeno teološko pitanje“, te stoga Jevreji imaju problem da ga prepoznaju. Međutim, Biblija to naziva jednostavnim jezikom, kratko i jasno: neverstvo (vidi Jovan 5:43-47; 8:30-32; Luka 2:34; Matej 27:42; Rimljanima 9:32, 33; 1. Korinćanima 1:23; 1. Petrova 2:6-8).

Na kanalu „Pragmatikos“, Petrović objašnjava svoje sledbenicima šta je srž nauke o Bogu: „Pitanje ko je mesija nije centralno pitanje u teologiji. Centralno pitanje u teologiji ili nauci o Bogu je **da li se kupiš**, šta jedeš, da li se učiš da nešto radiš, da li se osposobljavaš da budeš domaćin, roditelj...“ Dovoljno je uporediti ovo sa biblijskim izjavama u Jovanu 14:6 ili Delima 4:12 i da čak i najvećem laiku bude jasno kakvim duhom je vođen Petrović...

Nije dovoljno zastupati kreacionističku nauku, nije dovoljno intelektualno prihvatiti Bibliju kao Božju Reč, nisu dovoljne nikakve titule, naponi koje ulažemo, život u prirodi i sl. Sve to bez

istinske obraćenosti Bogu i poznanja istine kao što je u Hristu predstavlja rad u svojoj sili.

Ulazak u savez sa Bogom i duhovno novorođenje prate jasni i nedvosmisleni pokazatelji tj. rodovi vere (vidi Galatima 5:22-23; Efescima 5:9; uporedi sa Jovan 15:1-5; Jakov 3:17). Ništa od ovoga ne vidi se u liku i delu gospodina Miroljuba Petrovića. Zašto? Jer je vođen drugim duhom.

Petrovićeve mane se mogu podeliti u dve grupe – karakterne i teološke.

Sa trenutnim teološkim zabudama koje širi, a koje nemaju uporište u Bibliji, i karakternim manama, oličenim u temperamentu, netoleranciji, ružnom rečniku i sklonosti ka određenim mahinacijama, Petrović više pravi štetu nego korist svima onima koji ga slušaju i veruju mu, a najviše sebi.

Moguće da Petrović ne veruje u mnoge stvari koje javno priča (nebiblijska nauka) i da to priča iz nekog interesa ili razloga koji je samo njemu poznat, ali Petrović mora da zna da sve što priča ljudi slušaju i na taj način rizikuje da ih dovede u zabludu koja može da ih skupo košta. Očito, Petrović promovise dosta toga u što on lično ne veruje kako bi zadovoljio određene svoje slušaoce. U stvari, on misli da ih zadovoljava (deo pravoslavaca, katolika, muslimana). Petrović se na taj način ponaša kao političar, manipuliše i širi neistine. Kako se sam jednom prilikom izjasnio, voleo bi da bude kao pop Milo Jovović i Jošua Nunov. Zdravom razumu teško je i zamisliti tu kombinaciju karaktera.

Oni koji prate njegov rad mogu zapaziti da njegova oholost i „nedodirljivost“ iz dana u dan rastu. Na svaku primedbu veštom retorikom koja ne trpi pogovaranje vodi čitaoce i slušaoce natrag svom konceptu. Tako ljudi koji mu veruju ili su skloni podređenosti postaju bukvalno njegovi duhovni i mentalni zarobljenici a on njihov guru.

Moguće da Petrović smatra da sve ovo nije toliko važno ako su ugroženi njegovi interesi, moguće da Petrović ne smatra da je

važan odnos sa ljudima onakav kakav je Bog tražio od čoveka, moguće da on smatra važnijim koliko je predavanja održao, koliko je knjiga objavio, na koliko je televizija bio...

Petrović na svojem sajtu tvrdi da promoviše Mojsijev koncept i da Bog stoji iza te njegove misije. On je javna ličnost i suštinski je uticao i utiče na živote mnogih ljudi koji su ga slušali i gledali. Želimo istaći da što je neko istaknutiji u svetu, time je njegova odgovornost veća. Nema, dakle, potrebe da citiramo novosavezne tekstove već se jednostavno služimo primerom čoveka čiji koncept navodno promoviše gospodin Petrović. „A Mojsije je bio smeran, iznimno krotak čovek na licu zemlje.“ (4. Mojsijeva 12:3) Takođe nema potrebe ni da se pitamo da li naš Stvoritelj i Iskupitelj može staviti svoj pečat na lik i delo Miroljuba Petrovića. Biblijske i Božje istine su dosledne sebi i usko povezane (vidi Jovan 16:13) tako da je nemoguće raditi u Njegovom delu mešajući istinu sa lažima ili se ponašajući u očiglednom neskladu sa Njegovim duhom.

Ukoliko se Petrović krstio kod pravoslavaca, pa kod adventista, pokušao da se konvertuje u judaizam i još kaže sada da je Jevrejin, kako on zna i kako oni koji ga slušaju znaju da je u pravu kada nešto priča? Pošto je menjao crkve i vere, što mu očito nije problem, kako oni koji ga slušaju znaju da ponovo nešto neće menjati zbog svojih zabluda koje su sve veće?

Zaključak je da Petrović nije pouzdana ličnost, s obzirom na toliko neistina koje iznosi i manipulacija kojima se bavi.

9. Razobličavanje koncepta lažne teokratije

Pošto je „uspostavljanje teokratije“ osnovni koncept Mirosljuba Petrovića i kako širi svoj „pokret“ čak i među ženama, neophodno je detaljnije se pozabaviti ovom temom. Prema njegovom učenju, u eshatološkom posletku vremena teokratija će se uspostaviti u Izraelu i u Jerusalamu izgraditi treći hram koji „pravi Bog“ a ne antihrist, kako mnogi veruju. Bog će učiniti velika čuda i od Izraela napraviti lokalni raj kao poslednje svedočanstvo svetu pred sud, i to je, prema Petroviću, proročanstvo Božje volje.⁵⁵

Iako ovo deluje idilično, Petrović je otvoren kako bi izgledala njegova „teokratska“ vlast: „Da ja imam izvršnu vlast od Boga da nekome sudim, bilo bi krvi do kolena, počistio bih satanistički ološ.“ (forum CPS-a 09/12/2019)

Na Fejsbuku postoji zatvorena grupa „Teokratski pokret“ koja trenutno okuplja oko 2,4 hiljade članova. Ova grupa ima vrlo zanimljiva pravila, među kojima izdvajamo:⁵⁶

ZABRANJENO JE NUDITI BRAK. Nijedan član ne sme ugroziti dostojanstvo drugog člana bračnim ili sličnim ponudama te vrste. Javiti se prvo administratorima ukoliko želite da se nešto tako razmotri, u suprotnom bićete banovani.⁵⁷

ZABRANJENE SU IDEOLOGIJE RELIGIJSKIH ZAJEDNICA. Zabranjeno je promovisanje ideologija koje nisu biblijske, koje pripadaju određenim religijskim organizacijama, a svoje utemeljenje nemaju u Bibliji.⁵⁸

⁵⁵ <https://youtu.be/RzTvLtGtW8k?si=pnyW-wqpxEzssyX2&t=216>

⁵⁶ <https://www.facebook.com/groups/teokratskipokret>

⁵⁷ U „teokratiji“ je zabranjeno stupanje u brak bez „menadžera“. Ovo podseća na pravila koja su važila u mormonskoj zajednici.

⁵⁸ Providna „zabrana“ koja onemogućava članove da postave u grupi bilo kakvu argumentaciju koja raskrinkava pseudo teokratsku priču. To je gotovo na korak od zabrane proučavanja Biblije i slepog sleđenja „velikog vođe“.

ZABRANJENO JE TUMAČENJE BIBLIJE VAN KONTEKSTA. Svako tumačenje Biblije koje podrazumeva odsustvo konteksta, kao na primer da ne postoji trojstvo i da neće biti obnove Teokratije u Izraelu, biće obrisano. Svaki sledeći put član će biti banovan.⁵⁹

ZABRANJENO IZNOŠENJE INFORMACIJA IZ GRUPE. Strogo je zabranjeno iznošenje informacija iz grupe, skrinšotovanje, snimanje, i slanje istih u druge četove ili grupe.⁶⁰ Kazna je nepoziv ban.

ZABRANJENO JE PLJUVANJE VLASTI. Božja zapovest je da se vlast koja te ne uznemirava mora poštovati. Svako ko se bude fokusirao na traženje mana umesto na unapređenje kvaliteta grupe, biće sankcionisan.

NAMETANJE LAŽNE TEOKRATIJE

Od vremena Nimroda, ljudi su pokušavali na različite načine da vladaju društvom. Bilo je diktatura, monarhija, oligarhija, republika kao i raznih oblika demokratije. Međutim, ljudski napor i uspostavljanje stabilne, trajne i pravedne vladavine uvek propadaju. Ako nemamo pogled na svet u kojem živimo onako kako je to izloženo u Bibliji, mi nikad nećemo razumeti zašto je to tako. Život nam jednostavno može proći u jednom ili dva oblika vladavine i da umremo u neznanju, naravno ne zato što je znanje nedostupno, već što ljudi ignorišu istinu koja je data od Boga.

Bog je Izvor života i jedini stvarni i večni Vladar kompletne tvorevine (Psalam 146:10). Ali zbog pobune i pada čoveka u greh, privremeni uzurpator naše planete je pali anđeo Lucifer zajedno sa armijom drugih anđela koji su stali na njegovu stranu (Jovan 12:31; 14:30; 16:11; 1. Jovanova 5:19). Lucifer je Adamu i Evi ponudio

⁵⁹ Ako bismo tražili upadljivo tumačenje Biblije van konteksta i nasuprot brojnim eksplicitnim izjavama, to je dogma o Trojstvu.

⁶⁰ Zašto bi bilo zabranjeno deljenje informacija ako je grupa transparentna i dobro namerna? Očigledno postoje razlozi za zatvorenost unutar grupe.

nezavisnost od Tvorca, da postanu „kao bogovi“ tj. kao pali anđeli. I baš kao što su oni blokirali izvor života od Boga i nastojali da grade svoj izgubljeni identitet kroz demonstraciju moći i dostignuća, ljudski rod je gurnut u isti taj stresni vrtlog bez izlaza. U izopačenosti svoje pale prirode, i pali anđeli i pali ljudi traže satisfakciju, priznanje, pažnju, čak i obožavanje, ne bi li kako nadomestili prazninu, osećaj bezvrednosti, straha, bola, gorčine, samopravednosti, umišljenosti... Pored žudnje za moći i dominacijom, lažne predstave i očekivanja o ljubavi, uglavnom sačinjavaju ono oko čega se okreću životi miliona ljudi.

Čovek mora konstantno da dokazuje svoju vrednost, da se grčevito bori za svoj identitet i osvaja objekte svoje „ljubavi“. To je put večitih uspona i padova. Jedan od načina za isticanje i demonstraciju moći svakako se nalazi u pripadnosti „vladajućoj klasi“, „elitnom društvu“ ili tzv. „aristokratiji“. U osnovi svakog takvog sistema nalazi se manipulacija, najpre kroz bolesnu ambiciju i samoobmanu onih koji teže takvim ciljevima, a zatim kroz mehanizme manipulacije kojima se potčinjene mase drže u pokornosti.

KLEPTO-TEOKRATIJA

Mnoge države i društva kroz istoriju bile su ustanovljene na načelima navodne teokratije. Teokratija je oblik vladavine u kojoj religija ili vera igraju dominantnu ulogu u sprezi klera i vladara. U teokratskim društvima verska struktura je komplementarna strukturi vlasti ili dominira nad njom. Ovo je bilo tipično za Srednji vek, a danas se zadržalo u muslimanskim zemljama gde su na snazi šerijatski zakoni.

Postavlja se pitanje: da li je to teokratija iza koje stoji Bog i koju Bog odobrava? Nije teško videti da su te navodne „teokratije“ bile strašni i izopačeni oblik vlasti koji ne samo što su tlačili ljudska bića već takođe hulili na Boga. Zbog toga bismo lažnu teokratiju mogli nazvati klepto-teokratijom koja je na račun polaganja prava na božanski autoritet zapravo služila za šišanje ovaca. Pod

takvim „teokratijama“, kler i vlastodršci, ili vladari koji su bili i svetovni i „duhovni“ gospodari, mogli su od ovaca činiti šta god hoće.

Kao što je Nimrodova vlast bila falsifikat prave teokratije, koji je promovisao sebe u političkog i verskog boga, posle propasti prvog Vavilona i raseljavanja naroda po cijeloj Zemlji (Postanje 11:1-9), ljudi su nastavili smatrati da su njihove vladavine teokratske, tj. da one dobijaju vlast od boga ili bogova koje su obožavali. Sotona je tvrdio pred Isusom da on daje svetska kraljevstva i njihov sjaj (Matej 4:8,9), što potvrđuje i proročko viđenje u Otkrivenju 13:2-3. U knjizi proroka Danila i Otkrivenju, ta kraljevstva su simbolički prikazana strašnim zverima predatorima ili hibridnim monstrumima, što ukazuje na njihovu stvarnu narav.

U nekim društvima, kao što je to Egipat pod faraonima, verovalo se da je kralj suprug velike boginje ili božji sin. Druge kulture govore malo o navodnim kraljevim božanskim svojstvima ili poreklu, naglašavajući pre ideju o njegovom božanskom izboru. U Grčkoj za vreme Aleksandra i kasnije, kralj je bio smatran božanskim.

To shvatanje da je kralj božanstveni bilo je preneseno ne samo u paganska društva već i u tzv. hrišćansku eru. Nakon što su se teutonska plemena obratila na katoličanstvo, kraljev uticaj se pojačao. Krunisanje od strane crkve posredno je izražavalo da je sam Bog izabrao kralja da vlada. S takvom pozadinom, postepeno se razvila doktrina poznata kao božansko pravo kraljeva.

Čak i pre hrišćanske ere, rimski cezari su svojim vladavinama dali teokratsku kakvoću, prisvajajući božanstvenost. U očima Rimljana, ljudska vlast je bila ekvivalent božjoj vlasti, čineći njihovu vladavinu, kao i Nimrodovu, lažnom teokratijom. Isti sistem nadograđen je kroz papstvo.

Dakle, kad je jevrejsko sveštenstvo prvog veka nove ere odbacilo Isusa kao budućeg Kralja, govoreći: „Mi nemamo kralja osim cezara“, oni su ustvari dali prednost lažnoj teokratiji iznad prave, koju je objavljivao Isus (Jovan 19:15). Nije to bilo samo zbog mržnje prema Isusu koji im je „kvario posao i ugled“, već prvenstveno

što su i sami bili napravili sistem izopačene teokratske vladavine. Taj sistem začet je još u vreme proroka Samuela kad su izraelske vođe došle pred njega sa zahtevom da se uspostavi monarhija po ugledu na države u okruženju.

I kao što je Bog tada dopustio Izraelu da formira monarhiju, uz najavu onoga što će uslediti, tako On dozvoljava različitim sistemima vlasti i vlastodršcima da vladaju na zemlji. U tom smislu Bog jeste Vrhovni suveren koji u svojoj mudrosti i providenju dopušta vladarima da budu postavljeni na tim pozicijama (Rimljanima 13:1). Kad ne bi bilo mehanizama vlasti i kontrole, na zemlji bi vladala potpuna anarhija. Međutim, važno je znati da Bog ne podržava niti odobrava kad „čovjek vlada nad čovekom na nesreću njegovu“ (Propovednik 8:9).

Da je pseudo teokratija pogrešna, ne vidimo samo iz istorijskih i socioloških podataka o šteti koju su takvi oblici vladavine nanosili ljudima, već je to sasvim jasno iz Hristovog evanđelja. Glavna tvrdnja evanđelja je da postoji samo jedan Bog i jedan posrednik između Boga i ljudi – čovek Isus Hrist (1. Timoteju 2:6). Bog i Hrist su objavili svoje upute kroz Božju Reč koja je standard istine, koju prihvatamo dobrovoljno i dragovoljno služimo Bogu.

Bog namerava uspostaviti svoju vladavinu u celom univerzumu, da Njegova volja bude „na zemlji kao što je na Nebu“ (Matej 6:10), ali Njegovo kraljevstvo započinje u Isusu Hristu, ne u primeni različitih mehanizama prisile od strane klepto-teokratskih samozvanih posrednika između čoveka i Boga. Do vremena kad će Božje kraljevstvo biti de fakto uspostavljeno, Otac i Sin su u isкупiteljskoj misiji sabiranja Božjeg naroda na spasenje kroz njihovo odvajanje od sveta i greha (2. Korinćanima 6:16-18). Bog nas poziva da izađemo iz sistema duhovnog Vavilona (Otkrivenje 18:4) – nasleđa političko-verske manipulacije koja se razvijala kroz vekove i trajaće sve do Drugog Hristovog dolaska.

Mi nismo pozvani na uspostavljanje ili očekivanje neke teokratije na zemlji, niti na iskorenjivanje „kukolja“ (Matej 13:29).

Mi takođe ne smemo sebi dozvoliti da prigrabimo vrstu moći koja bi navela ljude da se pretvaraju kao da su deo Božjeg kraljevstva – koje se začinje i rađa najpre u srcima kroz delovanje preobražavajuće sile Reči – dok se u stvarnosti potčinjavaju zemaljskoj sili. Naša je dužnost objava božanski date istine, ne mahanje mačem za uterivanje naše koristoljubive „istine“ strahom (2. Kor. 4:2-3).

Upravo zbog ovakvih opasnosti i lažnih tvrdnji, Isus nas je upozorio na lažne mesije i lažne proroke. Isus neće doći drugi put preko neke osobe ili ispostave koja polaže pravo na autoritet od Boga, već direktno sa autoritetom od Boga, bez pomoći ikakvih ljudskih navodnih posrednika (Danilo 2:34, 44).

Evangelje se propoveda celom svetu i svaki zahtev za božanskim nimenovanjem, prema svetlosti koju imamo iz Biblije, može biti samo falsifikat, bez obzira da li se takva tvrdnja odnosi na Izrael ili bilo koju drugu državu ili sistem. Ovo važi kako za ideje o „čvrstoj teokraciji“ u kojoj se „ide pod mač“ za neposlušnost tako i za benigne „pastire“ u crkvama i sektama koji prave biznis i žive na račun „posredovanja“ između Boga i ljudi (vidi: Ezek. 34:7-10).

Pojedinci koji zagovaraju teorije o teokraciji jednako su nastrojeni kao i nasilnički režimi koji tvrde da govore i rade u Božje ime, čime istovremeno sprečavaju preispitivanje njihove moralnosti ili kompetencija. Oni žele da koriste Božju slavu i Boži autoritet bez Boga. Iza svega toga nalazi se težnja za sopstvenom slavom, dominacijom, finansijskim okorištavanjem, političkom moći ili pukim hedonističkim zadovoljavanjem.

S druge strane, propovedanje evangelja nikad ne podrazumeva potčinjavanje savesti ili slobode ljudi radi vlastitog dobitka. Stoga je ideja o teokraciji na pobunjenoj zemlji strašna i opasna, jer bog iza nje je koren užasa ovog doba: izopačena ljudska priroda koja se pretvara da je božanska (vidi: Rimljanima 3:9-12, 23; Jeremija 17:9). U istom korenu leži i opasnost simbioze crkve i države.

Čovek pod silom greha i odvojen od Boga je zapravo nesposoban da upravlja samim sobom, a kamoli drugim ljudima: „Gospode,

dobro znam da put zemaljskog čoveka nije u njegovoj vlasti. Čovek koji hodi ne može da upravlja svojim koracima.“ (Jeremija 10:23)

PRAVA TEOKRATIJA

Istinska teokratija postojala je kratko vreme na Zemlji, od Stvaranja do pada u greh. Prava teokratija se zasniva na uspostavljenom zdravom odnosu između Boga i čoveka, gde obje strane ispunjavaju svoju svrhu u skladu sa načelima poretka života. Takvo stanje i okruženje možemo s pravom nazvati rajem na zemlji, što je zaista i bio slučaj.

Posle Pada, neka obeležja teokratije nalazimo prvo u odvojenosti „sinova Božjih“ od pobunjenika pre Potopa, zatim u gradu Salemu u Abramovo vreme (Postanje 14:18-20; Jevrejima 7:1-3) u kojem je Melhisedek bio kralj (verovatno patrijarh Šem), sve do nacionalne teokratije uspostavljene na Sinaju u 16. veku pre nove ere, u vreme Mojsija.

Glavni Božji cilj bio je oslobađanje i odvajanje posebnog naroda koji će čuvati izvornu veru, Njegove zakone i predstavljati svetlost za spasenje ostalim narodima. Tako je sa Izraelom Bog potvrdio prethodna obećanja i uspostavio savez, pod uslovima vere i poslušnosti.

Božja vladavina i kontrola se zasnivala na božanskom Kanalu komunikacije sa svojim narodom tj. kroz Njegovog Sina koji se pominje kao Anđeo predvodnik (2. Mojsijeva 23:20-23; 1. Korinćanima 10:4). Mojsije kao vođa Izraela primao je posebne instrukcije od Gospoda koje su sistematizovane u Zakonu, uključujući božanski određene službe, sveštenstvo i starešine.

Logično, najveći izazov i iskušenje za održavanje zdravog autoriteta u teokratiji bilo je održavanje ravnoteže između vlastitih puteva i ljudskog ega i pokornosti Božjoj pedagogiji i upravi. Zbog toga su poštenje i mudrost, zdravo rasuđivanje i vrlina, bile glavne kvalifikacije za takvu službu (2. Mojsijeva 18:21).

Mojsije je bio vrlo dobar primer zdravog teokratskog autoriteta.

On je bio smeran i ponizan čovek koji je uvek tražio Božje vođstvo. „A Mojsije je bio smeran, iznimno krotak čovek na licu zemlje.“ (4. Mojsijeva 12:3) On nije gajio lične bolesne ambicije niti tražio vlastiti dobitak i privilegije...

Nepotrebno je posebno naglašavati antiteokratska dela, odnose i slučajeve u dugoj istoriji starog Izraela. To nam govori o podložnosti ljudi iskušenju i padu, čak i onih na najsvetijim dužnostima.

Stoga Božju nameru da podigne, odvoji i sačuva svoj narod moramo posmatrati sa stanovišta Božje večne namere za uspostavljanje Njegovog kraljevstva nakon realizacije Plana spasenja. Zemaljski Izrael je predlika budućeg Božjeg duhovnog Izraela pod stvarnom i trajnom teokratijom. O tome Pavle govori u 11. glavi poslanice Jevrejima, napominjući da su svi Božji ljudi želeli ono bolje tj. nebesko. To je takođe vrlo uočljivo kroz brojna proročanstva data Izraelu.

Kad je Isus došao na zemlju, On je morao da razobliči i lažnu teokratiju koju su lukavi sveštenici bili uspostavili u formi rabin-skog judaizma (vidi Matej 23. glava). Čak su se i sami odali kakva vrsta teokratije ih zapravo zanima kad su izjavili da nemaju drugog kralja osim cezara (Jovan 19:14-15). Odbacivanjem Hrista oni su odbacili istinsku teokratiju koja dolazi kroz Njegovu misiju Spasi-telja i Posrednika. Tako je Izrael prestao da bude teokratski narod, ali ne naravno i obraćeni pojedinci koji su prihvatili evanđelje.

Treba zapaziti da je Isus propovedao „približavanje Božjeg kraljevstva“ i da je puno govorio na tu temu. To znači da istinska teokratija nije prestala, već se naprotiv realno približila kroz Njegovu misiju. Sada je Bog stvarao svoj narod za spasenje iz svih nacija po cijelom svetu kao jedan nov narod (1. Petrova 2:9). U-mesto telesnog Izraela podizan je duhovni (Galatima 6:16), iz „svakog plemena i jezika i naroda i narodnosti“ (Otkrivenje 5:9). Oni sarađuju sa Bogom na izgradnji duhovnog kraljevstva Božjeg u svojim srcima koje će preneti u doslovno Božje kraljevstvo. To je jedino što je realno i smisleno u kontekstu teokratije i spasenja.

PETROVIĆEVA „TEOKRATIJA“ PADA NA TESTU SVETOG PISMA

Dakle, svojim zagovaranjem „teokratije“ Petrović i drugi slični njemu promovišu istu stvar i čine istu štetu kao i fariseji Isusovog vremena ili ostrašćeni judaisti koji su uporno i konstantno sabotirali apostola Pavla i druge nosioce evanđelja.

Savremeni dispencionalizam i farisejski judaizam u osnovi su iste doktrine. Ove „judejske bajke“ se intenziviraju kad god Božji narod prolazi kroz neke ranjive periode. Uticaj ovih doktrina bio je fatalan za obraćenje Jevreja u ranom periodu hrišćanstva i mogao bi biti fatalan u sadašnje vreme zato što ih protestantski dispencionalistički propovednici guraju natrag u stari nacionalni ponos i aroganciju.

Oni preferiraju pripadnost određenoj naciji, ustanovi ili crkvi, jer je to, po njima, preduslov za spasenje.

U Jevrejima 10:9 stoji da Isus *ukida prvo* da *postavi drugo*. „A gde su gresi oprošteni, **nema više [hramske] žrtve za greh.**“ (Jevrejima 10:18) „Prvo“ se odnosi na obredni žrtveni sistem koji je služio kao podsetnik na grehe (9:3), a „drugo“ na Hristovu anti-tipsku stvarnu pomiriteljsku službu u Nebeskoj svetinji.

Postoje eksplicitni biblijski navodi da teokratija neće i ne može biti uspostavljena na zemlji kao paralelni sistem. U Danilu 2. glava data je panorama zemaljskih kraljevstava do kraja istorije pobune. Tu je jasno rečeno da se Božje kraljevstvo uspostavlja kao večno, bez ikakve pomoći čoveka, i da anulira sva prethodna.

Jevrejska nacija je izgubila status Božjeg izabranog naroda odbacivanjem i ubistvom Mesije. Vreme milosti prorečeno za jevrejsku naciju u Danilu 9:24-27 (što uključuje i precizno mesijansko proročanstvo) je isteklo 34. godine nove ere. Sam Isus je najavio razorenje hrama – ponosa jevrejske nacije:

„Jerusalime, Jerusalime, ti koji ubijaš proroke i kamenuješ one koji su ti poslani! Koliko puta sam hteo da skupim tvoju decu kao što kvočka skuplja svoje piliće pod krila, ali niste hteli. Eto, *ostavlja vam se vaša kuća pusta*. Kažem vam: nećete me više videti sve dok

ne budete rekli: ‘Blagosloven onaj koji dolazi u ime Gospodnje.’

Isus izađe iz Hrama, i dok je odlazio, priđoše mu njegovi učeniци, pokazujući mu hramsko zdanje. ‘Vidite li sve ovo?’ upita ih on. ‘Istinu vam kažem: neće ovde ostati ni kamen na kamenu koji neće biti razvaljen.’“ (Matej 23:37 – 24:2)

Termin „kuća“ odnosi se na Hram u Jerusalemu koji ostaje „pust“ zbog Božjeg napuštanja zemaljske svetinje i prestanka tip-ske službe. Istorijski on je razoren 70. godine n.e. i nikada se više nije obnovio, a jevrejska nacija je praktično prestala da postoji. Pri-dev „vaša“ takođe ukazuje na to da hram prestaje biti mesto Božje prisutnosti (vidi Luka 13:35; uporedi sa Danilo 9:27; Jovan 4:20-21; Jevrejima 8:1-6; 9:11, 15-17, 24-28; 10:18).

Ključno je primetiti da Isus govori da ga više neće videti do njegovog drugog dolaska. Dakle, nema nikakve posebne interven-cije u međuvremenu u korist Izraela. Naprotiv, Isusov nalog glasi: „Idite dakle i naučite sve narode.“ (Matej 28:19) „A ova dobra vest o Kraljevstvu propovedaće se po celom svetu kao svedočanstvo svim narodima, i tada će doći kraj.“ (Matej 24:14)

Dakle, ili će Jevreji objaviti evanđelje u svojoj državi ili će se ono propovedati po celom svetu. To nije isto. Ako pretpostavimo da će Jevreji objaviti evanđelje svetu kao finalno svedočanstvo, kakvo će to biti „evanđelje“? Da li bi evanđelje bila obnovljena hramska služba što je zapravo poricanje Isusa Hrista i Njegovog dela kao Spasitelja čovečanstva, čime bi se čak poricao i Njegov prvi dolazak, da ne govorimo o ispravnoj veri u Njegov drugi do-lazak? Kome bi to propovedali Jevreji u Izraelu? Samima sebi? Da li bi to značilo da su se odrekli judaizma ili preciznije rabinskog talmudizma i prihvatili ispravnu biblijsku teologiju? Da odjednom imaju ispravnije poglede od svih i da se svi moraju pokoriti njilho-voj dominaciji? Da li bi preko televizije i interneta emitovali aktu-elnosti iz „raja“ na Zemlji (Petrović tvrdi da će tada Izrael biti kao Edenski vrt) dok svuda po svetu vladaju haos i bezakonje? Napo-kon, šta bi konkretno značilo okupljanje pripadnika 12 doslovnih

plemena Izraela? Ko bi ih i kako identifikovao? Šta bi to značilo za druge koji nisu „Jevreji“, a hteli bi to da budu? Da li bi oni bili građani drugog reda u „malom raju“? Kakve bi Bog provocirao motive sveta koji bi to posmatrao? Da se opredele za „raj“ iz zavisti, telesnosti, i privilegija koje postoje na takvom mestu? Da li shvatate koliko je ta priča neodrživa, nebulozna, nelogična i neuklopiva u istinski biblijski koncept?

Petrović ističe da su svih 15 proročkih knjiga jedinstvene u poruci Jevrejima, koji su odvedeni u ropstvo zbog neposlušnosti Bogu, ali na kraju doći će dan njihovog velikog obraćenja. On kaže da se ta proročanstva odnose na lokalno izbavljenje, ali da se u njima može prepoznati prvi i drugi Hristov dolazak, i da se veliko izbavljenje odnosi na vreme pred Drugi dolazak. Ako vi koji znate Bibliju imate utisak da nešto u toj konstrukciji nedostaje – osećaj vas ne vara. Petrović vešto zaobilazi tekstove koji jasno ukazuju na konačnu obnovu, što je oduvek velika Božja namera sa čovečanstvom i ovom planetom.

Dakle, tačno je da proroci daju lokalnu sliku ropstva i izbavljenja, i kroz sve to najavljuju najveći od svih događaja – konačno izbavljenje Božjeg naroda. U tim proročanstvima često se smenjuju događaji koje u stvarnosti dele duga vremenska razdoblja ili pripadaju različitim fazama Plana spasenja tako da je njihovim vađenjem iz ukupnog konteksta moguće dokazivati razna stanovišta. Na svu sreću, postoje odrednice na osnovu kojih možemo sklopiti ispravnu panoramu događaja i sagledati mesto i ulogu Božjeg naroda. Sličnu metodu koristio je Isus kad je objašnjavao učenicima posledak vremena – znači, lokalni događaj i njegova univerzalna primena. Petrović nevešto pokušava obrnutim redosledom.

Bog zaista na mnogo mesta obećava da će izbaviti svoj narod, ali to nije izbavljenje na silu: „Ako ne poslušaju, išćupaću taj narod, išćupaću i zatrću ga, govori Gospod.“ (Jeremija 12:17) Očito ostavljena je mogućnost da neće poslušati, jer je reč o uslovnom proročanstvu. Bog ne može i neće na silu ili po svaku cenu obraćati

nijedan narod i nijednog pojedinca.

Šta je problem gdina Petrovića? Zašto on uopšte insistira na ovom neodrživom konceptu iza kojeg stoji „hrišćanski cionizam“? Taj čovek od početka svojih javnih istupanja pokazuje tendenciju ka onome što Biblija naziva telesnom službom Bogu, u svojoj sili. To je isti duh koji su imali judaisti Hristovog vremena i duh onih koji su progonili i ubijali Božji narod kroz vekove.

Zagovornici izgradnje Trećeg hrama u Jerusalimu uporište za njihove tvrdnje nalaze u vizijama datim proroku Ezekijelu 40-47. glava. Međutim, detaljan opis dimenzija Ezekijelovog hrama i urbane okoline sa podelom zemljišta plemenima Izraela, od kojih mnoga više ni ne postoje, danas čini takvu izvedbu praktično nemogućom. Pomenuti set vizija odnosi se na viđenje buduće obnove Izraela. Ta obnova je duhovna, i jedan potpuno različit narod, narod mira, duha i vere, nasleđuje obećanu zemlju i spasenje (vidi posebno odeljak 36:16–38!). Ovo je slika konačne obnove. Pored toga, treba imati na umu da Bog nigde ne nalaže da se fizički gradi hram opisan u pomenutoj viziji. To nije učinjeno ni posle Vavilonskog ropstva, kada je u vreme Zerubabela jednostavno obnovljen stari hram, naravno ni približno raskošan kao što je bio Solomonov (vidi Ezra 3:12 i Hagaj 2:3).

Odbacivanje Isusa, Mesije, Izdanka, Spasitelja, Pravednika, dovelo je do toga da se Božja obećanja Izraelu data u Starom savezu nisu nad njima bukvalno ispunila niti ta obećanja imaju dalje značenje u kontekstu jevrejske nacije, pa ih zato ni Isus ni apostoli ni Novi savez i ne pominju. Sva Božja obećanja ispuniće se na kraju, na novoj Zemlji i u novom Jerusalimu (vidi Otkrivenje 21:1-4).

Građenje hrama i uspostavljanje službe u njemu predstavljalo bi bogohuljenje najvećeg stepena i ignorisanje Hristove večne i jedinstvene žrtve koja nas jedina može spasiti. Kako mogu Jevreji – koji ne veruju u Isusa kao Mesiju – biti od Boga ovlašćeni za izgradnju Trećeg hrama i doček Mesije? Ako poveruju u Isusa kao Mesiju, šta će im onda Treći hram? To je prosta logika.

Dispenzacionalisti Hristovog vremena (judaisti) tvrdili su iste stvari koje danas tvrde njihovi savremeni simpatizeri: da će njihovo kraljevstvo konstituisano kao teokratska država nastaviti da postoji zato što Božja obećanja koja se tiču zemaljske slave i superiornosti Izraela moraju da se ispune po svaku cenu; da će sam Mesija podržati njihovo buduće postojanje kao izabrane nacije; da je Njegov primarni zadatak bio da potčini neprijatelje Izraela; da Daniloovo proročanstvo o određenom vremenu „odsečenom“ posebno za Jevreje ne treba da se razume kao Božje raskidanje saveza i (za)kletve sa njima; da to proročanstvo ne treba ni da se proučava; da je njihov prosperitet, dobrobit i spasenje Božji jedini izbor pošto nijedan drugi narod na svetu nije čak ni uzet u obzir za spasenje; da ih njihova dela zakona preporučuju za spasenje (oni su „najmoralniji“, „imaju najbolje porodice“, „najviše drže Zakon“...), i da mora da je po sredi neka zabuna sa Božje strane pošto s njima nije razgovarao toliko dugo vremena (dispenzacionalisti vole da kažu da je Bog „suspendovao“ službu 70. godine n.e., ali ko je još čuo za suspenziju koja traje dve hiljade godina); da je Bog bio vezan savezom koji je sklopio sa Abramom i da su oni, budući da su deca Abramova, jedini legitimni naslednici svih blagoslova obećanih njemu.

Kakav je bio Božji odgovor, nalazimo u Novom savezu. Vrlo važno je zapaziti da se svaka Isusova propoved ili priča o kraljevstvu vezivala za kraljevstvo nebesko, a ne zemaljsko. Isus je objasnio u Jovanu 18:36 da Njegovo kraljevstvo nema veze sa ovim svetom niti se može braniti silom palog čoveka. Božje kraljevstvo na pobunjenoj zemlji je nemoguća misija. Dok je govorio o prirodi Božjeg kraljevstva koje se duhovno začinje u nama (Luka 17:20, 21), Isus je takođe govorio o realnosti Božjeg kraljevstva koje neće biti uspostavljeno pre Drugog dolaska (Luka 21:31; 22:18).

Ukratko, politička teokratija sa „vođama“ koji sprovode kvazi moralistički terorizam (koncept Miroljuba Petrovića) nema mesta u Božjem planu spasenju.

10. Zašto je pogrešno i opasno biti sledbenik Miroljuba Petrovića?

Petrović je u javnosti poznat i kao „doktor“ za sve i svašta. Najčešća dijagnoza koju postavlja ljudima za svakojake moguće probleme ili nedostatke je „demonizovan“. Po uzoru na adventističku „proročicu“ Elen Vajt, koju visoko ceni,⁶¹ svojim oponentima odmah lepi etiketu „satanista“ ili „demonizovan“.

Pošto se poziva na Boga i Bibliju, da bismo znali da li je dobro ili loše slediti Miroljuba Petrovića i graditi našu veru i karakter po njegovom modelu, jedini način je podvrgavanje standardima Svetog pisma. Naravno ukoliko sami ne poznajemo te standarde, završićemo kao mnogi oponenti Petrovića koji pokušavaju da ospore njegov rad i uticaj sa neke pozicije koja poriče biblijske standarde – bilo verske ili sekularne. Kako on sam voli da kaže, napravićemo mu reklamu i dodatno podići njegovu popularnost i autoritet.

ČINJENICE KOJE OPOVRGAVAJU UČENJA MIROLJUBA PETROVIĆA I RAZLOZI ZAŠTO JE OPASNO DA POSTANETE NJEGOV SLEDBENIK

(1) Petrovićeva kontradiktorna verska uverenja. – On za sebe kaže da zapravo i nije vernik, već da se njegovi stavovi zasni-
vaju na nauci. Iako je ovo donekle tačno u smislu potvrđivanja
verodostojnosti Biblije kroz kreacionizam, nauku i logiku, poznatu
istoriju, ljudske prakse i iskustva, sociologiju i druge oblasti, for-
miranje vere na osnovu nauke Svetog pisma je neophodnost (Jovan

⁶¹ Na forumu CPS-a, Petrović je dana 30.10.2024. dao sledeću objavu: „Postav-
ljen je sajt www.elenvajt.com na kojem su postavljene knjige autorke Elen Vajt,
koja je po meni, **posle Biblije, ubedljivo najbolji pisac u ljudskoj istoriji po
svim najvažnijim životnim temama** i najtoplije preporučujem njene knjige.“
Više o liku i delu gde Vajt možete saznati u knjizi [„Skrivena istina o Elen Vajt“](#),
Institut za izučavanje religije, 2025.

8:32). Petrović pogrešno i kontradiktorno predstavlja religiju zbog kompromisa sa različitim međusobno nepomirljivim pozicijama, kao što su judaizam, protestantizam, učenja mesijanskih Jevreja, pravoslavlje, islamski šerijat... Drugim rečima, Petrovićeva verovanja su ekstremna, nekompletna, spekulativna i prilagodljiva njegovoj propagandi i trenutnim interesima. On gomilu mladih fanova vodi u fanatizam, učeći ih da se konfrontiraju sistemu, roditeljima, školi... i ne daje im nikakve razumne smernice.

(2) Pogrešna teologija o Božjem identitetu. – Petrović je trinitarac, pristalica jedne od najvećih obmana u istoriji hrišćanstva. Kakve su sve konotacije i posledice tog učenja, čitalac se može detaljno informisati u knjizi „Trojstvo i promena Božjeg identiteta“, u izdanju Instituta za izučavanje religije. Apsurd je utoliko veći što Petrović potencira judaizam i svoje „jevrejstvo“, dok istovremeno promoviše „tuđe bogove“ zbog čega bi bio izbačen iz svake sinagoge. Moguće da je to jedan od razloga za neuspeli gjur – konverziju u judaizam koja podrazumeva i odricanje od Hrista – iako se jedno vreme svim silama trudio da isposluje selidbu u Izrael. To su jasni pokazatelji da je Petrovićeva „vera“ podređena njegovim interesima i služi mu samo za vlastitu samopromociju, oko čega se vrti čitava njegova „karijera“.

(3) Pogrešna primena biblijskih proročanstava. – Petrović je žrtva i pronosilac zabluda o futurističkim ispunjenjima proročanstava, posebno vezano za Izrael, treći hram i uspostavljanje teokratije pre Drugog Hristovog dolaska. To znači da on ne poštuje istoricizam kao jedinu validnu metodu tumačenja biblijskog proroštva, i da pronosi obmane koje su uglavnom lansirane u paketu jezuitske kontrareformacije.⁶²

Od presudne je važnosti sa kakvim očekivanjima i znanjem ulazimo u poslednje događaje. Ako uđemo sa obmanama, pašćemo

⁶² Za detalje vidi: Demontaža futurističkog dispenzacionalizma (religija.me), [Valter Fajt: Treći hram](#) i [Ostavština Izraela](#), [Dispenzacionalizam – ostavljena teologija](#), [22 razloga zašto je dispenzacionalizam pogrešan](#).

kao lake žrtve istih obmana i promašiti cilj. Satanističkim religijskim manifestacijama i radnjama pripisaćemo Božju silu i vođstvo, a istinsku Božju poruku ignorisati, dok ne bude kasno za promenu strane.

(4) Pogrešna predstava teokratije. – Prema Petroviću, uspostavljanje teokratije u Izraelu ili čak u Srbiji koju naziva „obnovom Dušanovog carstva“ (klasičnog srednjovekovnog despotizma) biće najveće svedočanstvo za Boga pred Hristov dolazak. Njegova vizura teokratije je vrlo nalik islamskom šerijatu kroz primenu krivično-pravnog sistema propisanog u Tori. Ovaj koncept je direktna negacija Hristovih učenja i evanđelja. Nijedan Božji čovek nikada nije silom nametao teokraciju niti je to u skladu sa Božjim karakterom i planom. Petrović zagovara religijski fašizam.

(5) Podsticanje ljudi na pobunu i raspirivanje fanatičnih pobuda ljudske prirode. – Kroz gore pomenuta gledišta, Petrović vešto kanalise fanatične motive ljudske prirode i preusmerava mase mladih ljudi kao njegove sledbenike. To, između ostalog, postiže preko raspirivanja nacionalizma, priča o „junačkim precima“ (mitomanijom), pokretanjem motiva samopravednosti, radikalizmom i podsticanjem na bunt (laganje i neposlušnost roditeljima, napuštanje škole – „debilane“). Ovde leži tajna njegovog „uspeha“, posebno kod mlade populacije.

(6) Laskanje nacionalnom ponosu. – Nakon uporne promocije judaizma i jevrejske nacije kao superiorne na zemlji koja nije naišla na željeni odziv, Petrović je posegao za veličanjem velikosrpskog nacionalizma i nacionalne gordosti. U suštini on pridobija ljude na isti način kao kleronacionalisti. On promovise alternativne verzije istorije o Srbima (slično kao Jovan I. Deretić ili Jovanka Jolić) kao navodnim starosediocima Balkana i poistovećuje ih sa Ilirima jevrejskog porekla. Pri tome se ne libi da spaja i prisvaja različite nacije i maše sa više zastava odjednom. Tu se lako pronalaze mase mladih koji se da bi zadovoljili potrebu za sopstvenom vrednošću identifikuju sa vrednostima nacije i vrednostima

predaka. Lični greh i neodgovornost tako ostaju pokriveni pod i-dolopoklonstvom nacionalizma. Odgovornost za sopstvene nevolje i probleme prebacuje se na druge koji su „protiv“ njihove nacije (Vatikan, Amerika, EU...). „Junacima nacije“ je sve dozvoljeno i oprošteno (otvoreno veličanje zločinaca), dok se protivnicima ne pršta nijedna greška (na toj premisi održava se i sam Miroljub). Poznata Petrovićeva terapija za „dovođenje u red“ (lečenje, selidba ili odlazak pod mač) uvek je namenjena drugima, nikad sebi.

(7) Petrović pogrešno predstavlja Božji Zakon. – Suština njegove propagande o teokratiji je da se primenom nasilja uspostavlja Božji poredak. Na taj način on uzdiže krivično-pravne i građanske zakone date Izraelu iznad moralnih principa Dekaloga koji se baziraju na ljubavi prema Bogu i blišnjima umesto na nasilju nad savešću. Koliko je opasno takvo izvrtanje prioriteta i dokle to može zloupotребiti pala ljudska priroda, najbolje svedoči istorija tradicionalne crkve koja se obračunavala sa „jereticima“ ili razni oblici tiranije sa „oboženim“ vladarima i „predstavnicima Boga na zemlji“ (klerom).

(8) Petrović nipodaštava i negira verodostojnost Novog saveza i Hristovog evanđelja. – Da bi podržao svoju priču, Petrović ima „potrebu“ da ubacuje sumnje na validnost spisa Novog saveza ili da pogrešno predstavlja Hristova učenja kao iznuđena u uslovima okupacije Judeje od Rimljana. Na taj način se suptilno omalovažava autoritet Isusa Hrista kao savršene, utelovljene, a samim tim i konačne neprikosnovene Božje Reči (Jovan 1:14) i obznane Božjeg karaktera. To otkriva duh Miroljuba Petrovića koji bi, izvesno, bio među Hristovim protivnicima da je živio u to vreme.

(9) Predstavljanje Hrista kao legaliste i promocija legalizma. – Kad govori o Hristu, Petrović ističe kako je On bio legalista, obrezan, živio po Zakonu, nije jeo svinjetinu, svetkovao je Šabat, itd. To je način za skretanje pažnje sa suštinskih učenja o spasenju na jevrejski legalistički umni sklop. Istu stvar Petrović čini sa interpretacijom učenja apostola Pavla i drugih novosaveznih pisaca.

(10) Dodvoravanje masovnim religijama, što guši i neutrališe spoznaju o neophodnosti da se napravi potpuna promena pravca prilikom obraćenja (ostavljanje u stanju poluobraćenosti). – Naučeni da posmatraju stvari kroz ovu izopačenu perspektivu, većina njegovih sledbenika zadržava svoju staru religiju i staru prirodu koja je sada samo podstaknuta nekim fanatičnim motivima religioznosti ili umišljajem o moralnoj ispravnosti. To isto važi za okultiste i sataniste koji se „obrate“ preko njega ili čak dobiju diplomu „doktora“ preko njegovih „fakulteta“.

(11) Navođenje na zaključak da Bog laže i manipuliše. – Petrović sve otvorenije podstiče i uči svoje sledbenike da se služe lažima i obmanama radi nekih „dugoročnih ciljeva“ ili prikrivanja stvarnog stanja stvari. Kako se često voli izraziti, „Bog radi sa najmanje lošim ljudima na terenu“, pri čemu kao „dobre primere“ navodi različite kriminalce, ratne zločince i druge krajnje problematične ličnosti. To implicitno navodi na zaključak da je sam Bog manipulant ili da odobrava takve metode.

(12) Petrovićevo pogrešno shvatanje morala. – On moral posmatra kroz vršenje Božjeg Zakona, što je tačno u domenu definicija morala. Ali on propagira moralnost u ljudskoj sili ili nametanje morala kroz primenu sile, što je potpuno suprotno otkrivenju koje nalazimo u Bibliji. Biblija uči da je ljudima zbog grešne prirode neophodna promena karaktera i unutrašnjih motiva ili duhovno novorođenje. Srž obmane u Petrovićevom konceptu nalazi se u ideji da čovek svojom silom u službi zakonu može izaći kao pobednik i staviti se u favorizovan položaj pred Bogom. Tako njegovi pozivi na moral deluju kao privremeni „busteri“ za kratkotrajno „pokajanje“ i obećanja sebi da ćemo se „popraviti“ koja ne možemo održati. Pod takvim uticajem, ljudi mogu da odbace neke loše navike i teše sebe kako su sada „dobri“ ili se „dopinguju“ fanatizmom da održe stanje povremenih uspona i padova. Kao izduvni ventil služi im pozivanje na „strogu“ primenu krivičnog zakona.

(13) Rodovi Miroljuba Petrovića otkrivaju pogrešnost

njegovog koncepta. – „Prepoznaćete ih po njihovim plodovima.“ (Matej 7:16) Petrovićev problematičan karakter oličen u ekstremizmu, oholosti, nedoličnom ponašanju, sklonosti manipulacijama, vređanju drugih i ratobornim stavovima navode ga da izvrće biblijski koncept. On očigledno nudi svoje privatno učenje koje nije utemeljeno na Bibliji kao posledicu svojih karakternih nedostataka i teoloških zabluda. Svi dugogodišnji poznavaoци njegovog javnog rada saglasni su u jednom – s godinama on je duhovno nazadovao i postajao sve gori u svakom pogledu. To je siguran pokazatelj nepostojanja stvarne veze sa Bogom, pogrešnosti religije i izostanka posvećenja neophodnog za spasenje (vidi: Efescima 4:12-15; Rimljanima 6:22). Ili jednostavno, kad je uvideo da mu se planovi vezano za Boga ne ostvaruju, Petrović je svoju priču pretvorio u biznis i ličnu samopromociju.

(14) Neadekvatno pozivanje na život u prirodi i jaku porodicu. – Ovo je veoma jako uporište u konceptu koji promovise Petrović, ali opet pogrešno zbog izvrtanja prioriteta i predstavljanja stvari na način kao da će to rešiti sve probleme. U osnovi Petrović navodi ljude na akcije tipa „suprotstavite se sistemu, tako što ćete graditi svoj paralelni sistem“, „preselite se na selo i bavite se proizvodnjom organske hrane“, „oženite se Jevrejkom“, „idite u Izrael, kao jedino sigurno utočište na zemlji“ i sl. Zdrav život i kvalitetna porodica svakako su veoma bitni za naše telesno i duhovno zdravlje i integritet, ali suština poruke Biblije je da je zemaljski život prolazan i prilika za pomirenje sa Bogom koji nudi i daruje večni život kao ispunjenje kompletnog smisla Plana spasenja – Zakona i evanđelja. Petrović takođe voli da izigrava bračnog savetnika i provodadžiju (menadžera), pri čemu predstavlja kriterije za brak na način da se mladi koji ga pitaju za takve savete obavezno osećaju nesposobnim, nedovoljno uspešnim, opsednutim demonima i sl., što on koristi za izrugivanje. U tom paketu nalazi se i set saveta kako se postaje „vitez“, „vojvoda“, „princeza“, ili rob i kućna pomoćnica. „Vitezovi“ su povlašćena klasa jer mogu da se žene kad

hoće i koliko hoće puta. Kao, što je pomenuto ranije u ovoj knjizi, sam Petrović ima dve žene.

(15) Laž i manipulacija kao sredstva za postizanje vlastitih ciljeva. – Petrović je nebrojeno puta pravio preokrete, lagao i manipulirao ljude u cilju sticanja materijalne koristi, promocije svojih zabluda ili „projekata“ koji mu donose profit, kao što su „selidbe“ u Izrael i nekoliko lažnih „online“ fakulteta. Njemu ne predstavlja nikakav problem da sarađuje sa prevarantima svih vrsta sve dokle rade na istom cilju. Kad im se interesi sukobe, Petrović ih odmah „otkači“. Petroviću takođe nije problem da napravi plagijate od knjiga drugih autora i potpiše fiktivna imena pisaca, ili da sam piše za druge ljude ako mu je to u interesu. On često izmišlja potpuno neodržive konstrukcije kojima povezuje Bibliju i svoje laži, kao na primer teoriju o jevrejskom poreklu Srba i Ilira (koje poistovećuje kao narod), bogohulnu tezu da stari paganski simbol dvoglavi orao (Feniks ili Sotona) koji se nalazi u heraldici raznih država zapravo predstavlja anđela nad Kovčegom saveza u Svetilištu, i slično.

(16) Nesklad u teoriji praksi. – Petrović je dokazano osoba koja jedno priča, drugo misli, a treće radi. Ovo i sam potvrđuje i to javno jer tako uči i sledbenike. On to zove „diplomacija“.

(17) Korišćenje nezrele kritike kao zamajca za vlastitu samopromociju. – Zdrava javna kritika koja se upućuje Petroviću faktički ne postoji i to je ono što on zna i oseća, sa čime vešto manipuliše i što mu daje snažan vetar u leđa. On je za većinu svojih oponenta i sagovornika praktično nedodirljiv i može ih potući argumentima prosto zato što oni ne stoje na platformi istine, dok Petrović poseduje veliko iskustvo i znanje koje je takođe mešavina istine i zabluda, ali takve prirode da se ne može uspešno raskrinkati osim pomoću celovitog stajanja u istini Svetog pisma. Takvih ljudi je najmanje, i to je ono što Petroviću podiže autoritet u očima neadekvatno informisanog i izmanipulisanog mnoštva njegovih sledbenika. Time se takođe hrane i rastu njegov vlastiti ego, samouverenost i oholost.

(18) Nametanje nasilnog i lažnog autoriteta. – Da bi očuvao svoju neprikosnovenost i „nepogrešivost“, Petrović pod izgovorom da samo on ima pravo da odgovara na pitanja na svom forumu i da se brani od navodnih provokatora, konstantno cenzuriše i banuje sve one od kojih se oseti intelektualno i teološki ugrožen. Tako gradi lažni autoritet nametanjem sile, pravljjenjem distance između vođe i podanika i hvalisanjem. „Potreba“ da održava tako stečeni autoritet tera ga na ispoljavanje istog duha koji je imala jevrejska nacija ili srednjovjekovna crkva.

(19) Individualizam lažnog svedoka. – Iako je sve korisno što zna uglavnom kopirao od protestanata, Petrović to pakuje kao svoj individualni učinak i znanje, navodeći sledbenike da ga posmatraju kao jedini nepogrešivi autoritet za sva moguća pitanja i savete. Ali praksa pokazuje da se ništa od toga ne pretače u Božje delo, već se zadržava na nivou jedne vrste kulta ličnosti i neobraćenosti sledbenika. Dakle, nema ništa loše u tome ako ste se informisali o Bogu i stvaranju od Miroljuba Petrovića, ali je zlo ako postanete žrtva njegovih manipulacija i zapleteni u njegove zablude. Petrović evidentno ne pripada udovima Hristovog tela koji se u kolektivnom duhu izgrađuju na spasenje (vidi 1. Korinćanima 12:18-30), niti mu je glava Hrist, već je samom sebi glava.

(20) Neprihvatanjem evanđelja i neobraćenošću, Petrović sam sebe diskvalifikuje iz Božjeg kraljevstva. – Petrović je očito neobraćena osoba, koja nikad nije shvatila ili prihvatila evanđelje. Prihvatiti evanđelje Isusa Hrista znači umreti sebi (Galatima 2:20) i ne oslanjati se na sopstvena dela za spasenje (Galatima 2:16; Efescima 2:8-9). Petrović je lažni učitelj čije priče ne samo da vas ne vode pokajanju i evanđelju, već razvijaju gordost i udaljavaju vas od shvatanja potrebe za spasenjem u Hristu. Umesto priznanja duhovnog i moralnog bankrota (Isaija 64:6; Rimljanima 3:10-12, 23), on kod svojih pratilaca razvija osećaj samopravednosti i licemernog lažnog strogog morala, pod pretnjom od kazne. Poenta je da se sami nikad nećete obratiti Bogu prateći neobraćenu osobu.

Zbog nabrojanih (svesnih) zabluda i manipulacija, kao i otvorenog promovisanja korišćenja laži i drugih metoda suprotstavljenih načelima Hristovog kraljevstva, Petrović se, prema jasnim učenjima Svetog pisma, nalazi izvan okrilja Božjeg spasenja. „Ali ništa nesveto i niko ko čini gadosti i *služi se lažima* neće ući u njega, već samo oni koji su zapisani u Jagnjetovoj knjizi života.“ (Otkrivenje 21:27; vidi takođe 1. Korinćanima 6:9,10; Galatima 5:19-21) „Nikakva laž nije od istine.“ (1. Jovanova 2:21) Bog ne radi ništa u partnerstvu sa prevarantima. Ali zato Sotona trijumfuje kad god uspe stvoriti popularne promotere mešavine istine i laži.

Ako ste kao svetovna osoba „fan“ Miroljuba Petrovića, to znači da vas on zabavlja i udovoljava vašoj grešnoj prirodi. Međutim, ako ste kao deklarirani hrišćanin njegov „fan“, to je pokazatelj da ni sami nikad niste razumeli Bibliju i primili evanđelje. Još opasnije, ne razumete osnovne koncepte, niste obraćeni, i zato vas privlači osoba koja demonstrira satanistički umni sklop – dominaciju, moć, kontrolu, identitet izgrađen na manipulaciji...

Ako vas, međutim, Petrović samo „zabavlja“, tada treba da se preispitate kakva je svrha te „zabave“ za vas – duhovnog i mentalnog trovanja – dok ste vi za njega jedan pratilac ili „fan“ više. Sledenici Miroljuba Petrovića ne dele ISTINU nego dele Miroljuba. Rezultati njegovog delovanja su kultizam, ekstremizam, jeftini nacionalizam, lažni moralizam, potpuno pogrešni pogledi na eshatologiju i njegova lična korist na račun obmanutih fanova.

Koja je najgora moguća posledica praćenja Miroljuba Petrovića? Vremenom ćete sve više gubiti prijemчивost za Božji uticaj u vašem životu, a glavni uzrok tome je što osoba koja se izdaje za Božjeg glasnogovornika na zemlji u stvarnosti uništava vaše duhovne i mentalne kanale za povezivanje sa Bogom. S druge strane, zajedno sa spoznajom da je „Božji poslanik“ šarlatan, razvijaće se sklonost da neozbiljno shvatite ili čak prezrete Boga.

Dodatak

***Psihologija sledbeništva:
kako nastaje kult ličnosti***

Osnovno pitanje koje se postavlja je zašto ljudi dolaze u stanje da više ne razlikuju poštovanje prema čoveku od predanosti Bogu?

1. OD UČITELJA DO NEPOGREŠIVOG AUTORITETA

Jedna od najvećih opasnosti za religioznog čoveka nije samo pogrešna doktrina, nego **pogrešan odnos prema ljudskom autoritetu**.

Biblijski učitelj upućuje ljude prema Bogu. Guru skreće pažnju na sebe i sopstvenu promociju. Kada se pažnja počne premeštati sa poruke na glasnika, nastaje opasan proces:

- „On poznaje istinu.“
- „On jedini sme da kaže ono što drugi kriju.“
- „Ako njega napadaju, znači da napadaju istinu.“

U završnoj fazi više se ne brani ideja nego osoba. Tada kritika čoveka postaje isto što i napad na veru.

2. PSIHOLOŠKI EFEKAT „JEDNOG PROTIV SVIH“

Jedan od najjačih elemenata harizmatiskih pokreta jeste stvaranje slike usamljenog borca.

Mnogi harizmatiski pokreti imaju sličan obrazac: „Ja sam jedan od retkih koji govori istinu.“ Kada se stalno ponavlja da su institucije korumpirane, stručnjaci neznalice, crkve otpale, mediji lažni, sledbenik ostaje sa jednom sigurnom tačkom. Sa vođom.

Tada se stvara psihološka situacija u kojoj vođa ne mora više stalno dokazivati svoje tvrdnje – dovoljno je reći da ga napadaju zato što govori istinu. To proizvodi veoma snažnu emocionalnu vezu između vođe i sledbenika. Ako je „celi svet“ neprijateljski

nastrojen, onda mala grupa oko vođe dobija osećaj da pripada posebnoj manjini koja poseduje skrivenu istinu.

3. RUŠENJE SVIH DRUGIH AUTORITETA

Ovo je možda jedna od najvažnijih tačaka. Ako neko želi da postane glavni izvor istine, mora oslabiti konkurentske izvore: akademiju, naučne institucije, medije, crkve, stručnjake.

Nije problem kada se kritikuju pojedinačne greške institucija. Problem nastaje kada se napravi sistem u kojem **nijedan spoljašnji autoritet više nije legitiman**. Tada ostaje samo jedan glas.

4. STVARANJE POSEBNOG JEZIKA GRUPE

Ovo je nešto što je vrlo prepoznatljivo u kultu Miroljuba Petrovića.

Svaka jaka zajednica razvija svoj jezik. Posebni izrazi, šale, fraze i etikete stvaraju osećaj pripadnosti. Čovek koji počne govoriti tim jezikom više nije samo neko ko se slaže sa idejama – on pokazuje da pripada grupi.

To je razlog zašto komentari često zvuče veoma slično: isti izrazi, ista poređenja, ista odbrana vođe. Takođe je razlog zašto sledbenici imitiraju vođu u svemu.

5. MORALNA ZAMENA: VODA KAO MERA DOBRA

Jedan „fan“ Miroljuba Petrovića izjavljuje: „Takmičiš se sa Milanom Nedićem, Kostom Pećancem, Isusom Hristom... u spašavanju ljudskih života...“ (debilana.info, 29. jul 2026.)

Ovde se događa nešto veoma značajno. Prvo, Hrist se spušta na nivo problematičnih istorijskih ličnosti. Zatim se istorijske ličnosti i savremeni čovek stavljaju u istu kategoriju. Konačno, savremeni čovek dobija mesto moralnog uzora. To nije samo pohvala. To je promena hijerarhije vrednosti – **zamagljivanje granice između Hrista i grešnog čoveka**.

6. TRANSFER SVETOSTI

Kod religioznih ljudi postoji prirodna potreba da pronađu proroka, učitelja, vođu, „čoveka Božjeg“.

Ako neko dugo govori religioznim jezikom, citira Bibliju i predstavlja se kao branilac istine, deo publike može nesvesno preneti na njega osobine koje pripadaju samo Bogu.

Drugim rečima, **poštovanje prema Bogu prelazi na čoveka koji govori o Bogu**. Sledbenici ne vole više samo poruku. Vole glasnika. I tada kritika glasnika počinje da se doživljava kao napad na poruku. To je veoma stara opasnost u religijskoj istoriji.

7. ZAŠTO SLEDBENICI POČINJU VELIČATI I KONTROVERZNE LIČNOSTI?

Kada se autoritet vođe prihvati kao glavni filter za procenu sveta, tada se menja način gledanja na istoriju. Ljudi više ne pitaju „šta objektivni istorijski izvori pokazuju o ovoj osobi?“ nego „šta moj učitelj kaže o ovoj osobi?“ Tako se može dogoditi da se različite istorijske figure počnu posmatrati kroz jednu istu prizmu – kao „borci protiv sistema“, „ljudi koji su nešto žrtvovali“ ili „spasioci naroda“. Po istom obrascu pohvaljeni kriminalac postaje „vitez“.

8. BIBLIJSKI PRINCIP: „NE ZOVITE NIKOGA OCEM...“

Biblija jasno upozorava na opasnost kulta ličnosti.

„I ne zovite nikoga na zemlji svojim ocem; jer je jedan Otac vaš, koji je na nebesima.“ (Matej 23:9)

„Proklet da je čovek koji se uzda u zemaljskog čoveka i svoje nade polaže u ljudsku mišicu, a srce mu se odvraća od Gospoda.“ (Jeremija 17:5)

Poenta nije da se odbace svi učitelji, jer Novi savez poznaje učitelje i propovednike. Poenta je da nijedan čovek ne sme zauzeti mesto savesti i Božjeg autoriteta. Problem nastaje kada učitelj postane filter između čoveka i Boga. Tada čovek više ne čita „šta kaže Pismo?“ nego „kako moj autoritet objašnjava Pismo?“ Više ne pita „da li je ovo tačno?“ nego „da li se ovo slaže sa mojim učiteljem?“ Tu počinje gubitak lične odgovornosti.

Pogovor

Kroz analitičko izlaganje i mnoštvo primera i citata u ovoj kratkoj knjizi, jasno se može utvrditi da Miroljub Petrović nije „dobar konj“ za kojim se „diže prašina“, žrtva „satanista“, zavisti ili neopravdanih kritika, već vešt manipulator koji koristi religiju i važne životne i društvene teme za vlastitu samopromociju i koristoljublje. Iako mnogim ljudima u regionu Petrovićeve gluposti služe da prave šaljive i zabavne mimove, fenomen njegove popularnosti nije ni malo bezazlen. Mnogi kultisti grade na temelju nepoštenja i prevare. I to može prosperirati do mere da se i sami vođe kulta iznenade koliko su se njihove metode pokazale uspešnima. Uspeh je faktor koji obično navodi religiozne ljude da pretpostave da ciljevi opravdavaju sredstva. Kada ovakvo razmišljanje dovede do zablude da je ono što govore ili pišu od Boga, s učenicima koji ih slepo slede, rezultat je klasično stvaranje kulta.

Popularnost Miroljuba Petrovića na Balkanu predstavlja specifičan fenomen koji spaja internet kulturu, opšte nepoverenje u institucije i ljudsku potrebu za jednostavnim rešenjima. Njegov javni rad se može podeliti na mehanizme kojima privlači pažnju i na teološke poruke koje šalje, a koje su često u oštrom sukobu sa biblijskim hrišćanstvom.

Njegov uspon u mejnstrim i internet kulturu oslanja se na nekoliko ključnih faktora:

Mim kultura i šoumenstvo: Njegove zapaljive i često bizarne izjave (poput „Pod mač, bato“) savršeno se uklapaju u format kratkih video formata i internet mimova. Za mlađu publiku, on je često prvo bio izvor zabave i apsurdnog humora, pre nego što su neki usvojili njegove stavove.

Pojednostavljivanje složenih problema: U svetu koji je brz, neizvestan i moralno relativan, Petrović nudi radikalne, crno-bele

odgovore. Njegov narativ deli svet isključivo na „demonizovane buzdovane i kamenjarke“ i „vitezove“, što ljudima pruža lažni osećaj sigurnosti i kontrole nad sopstvenim životom.

Anti-establišment narativ: On vešto kapitalizuje nepoverenje građana prema zvaničnoj medicini, obrazovnom sistemu i političkim institucijama, predstavljajući se kao usamljeni glas istine koji se bori protiv „globalističkog sistema“.

Iako se Petrović u svom radu neprestano poziva na Sveto pismo (Bog, moral, porodične vrednosti), njegova interpretacija religije duboko odstupa od osnova hrišćanske teologije, formirajući neku vrstu hibridnog kulta.

Petrovićev fokus je gotovo isključivo na starosaveznom zakonu (Tori), teokratskom uređenju i surovim kaznama za prestupnike. Ovakav pristup potpuno ignoriše suštinu hrišćanstva – Novi savez, Hristovu žrtvu, oprostaj grehova i milost (blagodat). Njegova religija je religija straha i kazne, dok je biblijsko hrišćanstvo religija preobražaja kroz ljubav i pokajanje.

Sveto pismo jasno definiše da su plodovi Duha „ljubav, radost, mir, trpljenje, blagost, dobrota, vera, krotost, uzdržanje“ (Galatima 5:22). Nastupi Miroljuba Petrovića obiluju uvredama, ismevanjem, pretnjama i agresijom prema neistomišljenicima. Njegova retorika u kojoj se ljudi nazivaju „govedima“ ili im se pretilo smrću, stoji u direktnoj suprotnosti sa Hristovim uputom o ljubavi prema bližnjem. Biblija poziva na poniznost, a ne na samoproглаšeni autoritet. Učitelji snose veću odgovornost za ono što govore (npr. Jakovljeva poslanica 3:1).

Miroljub Petrović često kombinuje tačne ili delimično tačne tvrdnje sa neproverenim, pseudonaučnim i senzacionalističkim tvrdnjama, pri čemu nastupa sa velikom sigurnošću. To kod publike može stvoriti utisak autoriteta iako mnoge njegove tvrdnje nisu u skladu ni sa dokazima, ni sa logikom, niti sa uravnoteženim biblijskim pristupom.

U njegovim nastupima često se prepoznaju logičke greške:

- lažna dilema („ili si sa mnom ili si protiv istine“),
- preterano pojednostavljivanje složenih pitanja,
- površni odgovori i skretanje pažnje sa nepoželjnih tema,
- pozivanje na autoritet sopstvenog iskustva,
- generalizacije na osnovu pojedinačnih primera.

To može biti ubedljivo retorički, ali nije nužno logički ispravno.

Sa stanovišta moralnosti, problem je odgovornost javne reči: kada neko govori sa velikim autoritetom o ozbiljnim temama, postoji obaveza da bude posebno precizan, proverljiv i spreman da koriguje sopstvene stavove.

Radi uravnoteženosti, ono što se može ceniti kod njega je kritika konzumerizma, zalaganje za porodične vrednosti, podsticanje ljudi da čitaju Bibliju, kritički odnos prema društvenim pojavama...

Međutim, čak i kada polazi od legitimne teme, često dolazi do zaključaka koji su ekstremni, poluistiniti ili čak lažni.

To ne znači da je svaka njegova tvrdnja pogrešna, već da njegov javni rad zahteva kritičko preispitivanje umesto nekritičkog prihvatanja ili odbacivanja.

Zašto je važno da postoji jedna ovakva knjiga? Primarni razlog je prevencija dobro poznate balkanske mitomanije koja je ljude na ovim prostorima skupo koštala, odvela u pogrešne obrasce mišljenja, pristupa životu i sistemu vrednosti, te napravila „junake“ i legende od likova koji nisu vredni pomena u istoriji, osim po zlu.

Petrović već stiče status „legende“, posebno kod mlađe populacije njegovih „fanova“. Upravo je svrha ove knjige „prizemljiti“ taj mit i razobličiti osobu koja se čak ne može nazvati ni prosečnim hrišćaninom a kamoli uzorom bilo kome.

Naravno, ograđujemo se od svake zlonamernosti prilikom pisanja ovog rada, jer to nije ni motiv niti svrha. Cilj je da se ljudi upoznaju sa istinom i sačuvaju od štetnog kultizma i indoktrinacije.

Autori